

การศึกษาศักยภาพในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ระดับเรียนได้โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป

ปริญญานิพนธ์
ของ
อธิษฐาน พุ่มพวง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
พฤษภาคม 2551

การศึกษาศักยภาพในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ระดับเรียนได้โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป

ปริญญานิพนธ์

ของ

อธิษฐาน พุ่มพวง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาศักยภาพในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ระดับเรียนได้โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป

บทคัดย่อ
ของ
อธิษฐาน พุ่มพวง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
พฤษภาคม 2551

อธิษฐาน พุ่มพวง.(2551) การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป.
ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะกรรมการควบคุม
ดร.กุลยา ก่อสุวรรณ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขแก้ว คำสอน.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำ ของเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ หลังจากใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ของเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ก่อน และหลังการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ อายุ 10-15 ปี และไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนในช่วงชั้นที่ 2 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนพิษณุโลกปัญญานุกูล ต. มะขามสูง อ. เมือง จ. พิษณุโลก เลือกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 8 คน ใช้เวลาทดลอง จำนวน 30 วัน วันละ 20 นาที รวม 30 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชุดการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป และแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่ The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ มีความสามารถในการอ่านคำ หลังจากสอนด้วยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป อยู่ในระดับดี
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ มีคะแนนในการอ่านหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอ่านโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A STUDY ON READING ABILITY OF STUDENTS WITH MILD MENTAL
RETARDATION USING SIGHT WORD APPROACH FROM POP – UP BOOKS

AN ABSTRACT
BY
ATHISTAN POOMPUANG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University

May 2008

Athistan Poompuang. (2008). A Study on Reading Ability of Students with Mild Mental Retardation Using the Sight Word Approach From Pop-Up Books. Master Thesis, M.Ed. (Special Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Dr. Kullaya Kosuwan, Asst. Prof. Dr. Sukkaew Comeson.

The purpose of this research was to study on the reading ability of students with mild mental retardation by comparing the reading ability of the students before and after using the Sight Word Approach from Pop-Up books. Participants in this study were eight children with mild mental retardation, grade 4-6 primary level of Phitsanulokpunyanukul school in the second semester of the 2007 academic year. The participants were selected using purposive sampling.

The instruments were Pop-Up books and a reading ability test. This study was conducted for 30 days, 20 minutes per session, 30 sessions. The statistics used in this study were mean, standard deviation, and The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test.

The findings were as follows;

1. The reading ability of students with mild mental retardation after using the Sight Word Approach from Pop-Up Books was at the good level.
2. The reading ability score of students with mild mental retardation after using the Sight word approach from pop-up books was significantly higher than that of students before using this approach.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ระดับเรียนได้โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป

ของ

นางสาวอริษฐาน พุ่มพวง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การศึกษาพิเศษ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

(อาจารย์ ดร.กุลยา ก่อสุวรรณ)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขแก้ว คำสอน)

.....ประธาน

(ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เตือนใจ เกียวซี)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.กุลยา ก่อสุวรรณ)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขแก้ว คำสอน)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความเมตตากรุณาอย่างดียิ่งจาก ดร.กฤษยา ก่อสุวรรณ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขแก้ว คำสอน กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ท่านทั้งสองได้เสียสละเวลาอันมีค่า มาให้คำปรึกษาแนะนำในการ จัดทำงานวิจัยเล่มนี้ทุกขั้นตอนจนเป็นเล่มที่สมบูรณ์ อีกทั้งได้รับความช่วยเหลือ และข้อแนะนำที่ดีมี คุณค่าต่อการทำงานในอนาคตต่อไปจาก ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยวิญญู, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เตือนใจ เกียวชี่ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวิมล ใจงาม อาจารย์ที่ ประเมิน และให้ความช่วยเหลือเรื่อยมาจนกระทั่งปริญญานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอ กราบขอบพระคุณอาจารย์ที่กล่าวนามมานี้ทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสนหา บุญยรักษ์, อาจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อนงค์ ตันติวิชัย และอาจารย์ นิภา งามสิทธิโชค ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณะอาจารย์ทุกท่านที่ได้ร่วมกันถ่ายทอดสรรพวิชาในการศึกษา หลักสูตร สาขา การศึกษาพิเศษ จนกระทั่งสามารถประมวลเป็น ปริญญานิพนธ์เล่มนี้ขึ้นมาได้

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหาร และคณะครูทุกท่านของโรงเรียนวัดมหาวนาราม ที่ได้ให้ กำลังใจ และคำแนะนำช่วยเหลือในด้านการศึกษา และการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหาร และคณะครูของโรงเรียนพิษณุโลกปัญญานุกูล ที่ได้ให้ความ อนุเคราะห์สถานที่ และความสะดวกในการเก็บข้อมูลของผู้วิจัยเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้นำพาแรงกายแรงใจให้ผู้วิจัยได้จัดทำปริญญานิพนธ์ เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณ พี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ ที่ให้กำลังใจ เป็นแรงผลักดันในการทำปริญญานิพนธ์เล่มนี้ เรื่อยมา

สุดท้ายนี้หากแม้คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์เล่มนี้มีอยู่แล้วไซ้ ขอมอบให้ เป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ ทุกๆท่าน ที่ได้ร่วมกันถ่ายทอดความรู้ต่างๆ แก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้ที่มีพระคุณทุกท่านที่ได้ช่วยเหลือให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา และบุคคลที่จะ ลืมไม่ได้เลย ก็คือ ขอมอบคุณค่าและประโยชน์นี้ให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาทุกคน ขอจงมีปัญญาในการดำเนินชีวิตไปสู่แสงสว่างแห่งชีวิตทุกชีวิต

อธิษฐาน พุ่มพวง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
สมมุติฐานการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารที่เกี่ยวกับเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญา.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวกับเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญา.....	23
เอกสารที่เกี่ยวกับการอ่าน.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่าน.....	34
เอกสารที่เกี่ยวกับภาพ.....	34
งานวิจัยที่เกี่ยวกับภาพ.....	37
เอกสารที่เกี่ยวกับภาพโปสเตอร์.....	37
งานวิจัยที่เกี่ยวกับภาพโปสเตอร์.....	43
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	46
การดำเนินการทดลอง.....	49
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	57
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	57
สมมุติฐานของการวิจัย.....	57
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	58
สรุปผลการวิจัย.....	58
อภิปรายผล.....	59
ข้อเสนอแนะ.....	60
 บรรณานุกรม.....	61
 ภาคผนวก.....	66
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย	
ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง.....	67
ภาคผนวก ข ตารางแสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)จากผู้เชี่ยวชาญ	
ตารางกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	70
ภาคผนวก ค การประเมินผล และแบบทดสอบ.....	84
ภาคผนวก ง แผนการสอน.....	134
 ประวัติย่อผู้วิจัย.....	194

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 คะแนนความสามารถทางการอ่านคำ และเข้าใจความหมายของคำ ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนได้รับการสอน.....	54
2 คะแนนความสามารถทางการอ่านคำ และเข้าใจความหมายของคำ ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หลังได้รับการสอน.....	55
3 การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านคำ และเข้าใจความหมายของคำ ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้.....	56
4 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่ตรวจสอบค่าดัชนี ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ...	71
5 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่ตรวจสอบค่าดัชนี ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในความหมาย....	73
6 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่ตรวจสอบค่าดัชนี ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของ แผนการสอน.....	75
7 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่ตรวจสอบค่าดัชนี ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของ หนังสือป๊อบอัฟ.....	75

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจัดเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพราะเด็กเหล่านี้ต้องการความช่วยเหลือในสิ่งนอกเหนือจากเด็กปกติทั่วไป จึงจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เด็กเหล่านี้ต้องการความรักความดูแลเอาใจใส่อย่างถูกต้อง และการยอมรับจากสังคม ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องช่วยเหลือเด็กเหล่านี้ให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ และไม่เป็นภาระของครอบครัวและส่วนรวม

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเป็นเด็กที่มีระดับสติปัญญาต่ำกว่าหรือต่ำกว่าปกติ เนื่องจากพัฒนาการทางสมองหยุดชะงัก หรือเจริญเติบโตได้ไม่เต็มที่จึงเป็นเหตุให้มีความสามารถจำกัดในด้านของการเรียนรู้ ทำให้ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ และมีการเจริญเติบโตไม่สมวัย (ศรียา นิยมธรรม. 2534 : 23) เด็กเหล่านี้จะมีลักษณะที่มีความต้องการพิเศษที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับระดับอายุ และระดับความรุนแรงโดยมีลักษณะสำคัญ คือ มีพัฒนาการด้านต่างๆ ที่ล่าช้าในด้านของสติปัญญา มีความจำกัดด้านวิชาการ มีปัญหาในการถ่ายโยงความรู้ ในด้านของภาษา และการสื่อสาร มีการเรียนรู้ภาษาได้ช้ากว่าเด็กปกติต้องได้รับการกระตุ้นและส่งเสริม ส่วนในด้านทักษะทางสังคมก็เป็นทักษะหนึ่งที่เด็กขาดทักษะในด้านนี้ จึงควรมีการพัฒนาส่งเสริมเพื่อให้เด็กเหล่านี้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ และในด้านทักษะกลไกกล้ามเนื้อที่มีพัฒนาการล่าช้าเมื่อเทียบกับเด็กปกติ ดังนั้นพัฒนาการด้านนี้หากมีลักษณะล่าช้า หรือมีความบกพร่องจะส่งผลให้พัฒนาการโดยรวมของเด็กเหล่านี้มีความล่าช้าไปด้วย แต่ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และการวินิจฉัย เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีได้ขึ้นอยู่กับความผิดปกติ หรือความล่าช้าทางด้านพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งเป็นเกณฑ์ (พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. 2540 : 5-8) จะเห็นได้ว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาต้องการความรักความเอาใจใส่ การช่วยเหลือดูแลอย่างถูกต้องและเหมาะสม ตลอดจนการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่อให้เขาสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมโดยไม่เป็นภาระของครอบครัวและส่วนรวม

ปัจจุบันมีหลายหน่วยงานได้ให้ความช่วยเหลือทั้งในด้านการจัดตั้งโรงเรียนเฉพาะทาง และการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ เพื่อเป็นการประกันโอกาสทางการศึกษาให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เด็กเหล่านี้จึงได้เข้ารับการศึกษาค้นคว้า จะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง สมดังพระราชดำริของสมเด็จพระเทพ

รัตนราชสุดาฯ ที่กล่าวว่า “ การศึกษา คือ พัฒนาคนพัฒนาชาติให้คนมีความรู้ที่จะสามารถสร้างตนให้มีฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมให้สูงขึ้น สร้างชาติให้อยู่อย่างมีความสุข และรุ่งเรืองได้ ต้องพัฒนาคนให้มีความรู้ สิ่งที่น่าจะมีประการแรกคือ เรียนรู้ให้อ่านออกเขียนได้ ” (รัตนพินิจ นิเทศการศึกษา . 2542 : 86) นอกจากนี้พระองค์ก็ยังทรงพระราชดำริในการรณรงค์การอ่านออกเขียนได้ว่า “ การรณรงค์เพื่อการอ่านออกเขียนได้นั้นยังเป็นการกิจสำคัญในหลายประเทศในโลกเพราะเมื่อคนอ่านออกเขียนได้แล้ว ก็จะมีความรู้ความสามารถปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ” (มณีแห่งปัญญา. 2543 : 2) จะเห็นได้ว่าพระองค์ท่านทรงเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในด้านการอ่านและการเขียน ปัจจุบันนี้พบว่าเด็กมีปัญหาทางด้านการอ่านมากขึ้นทางกระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้ทางโรงเรียนดำเนินการจัดตั้งโครงการส่งเสริมการอ่านขึ้นมา เพื่อแก้ไขปัญหาในเรื่องของการอ่านของเด็กไทยให้อ่านหนังสือได้ และมากขึ้น ดังเช่นโครงการวางทุกงานอ่านทุกคน โครงการรักการอ่าน เป็นต้น เพื่อมุ่งมั่นปลูกฝังให้เด็กไทยมีนิสัยรักการอ่านมากขึ้น เหมือนดังสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ พระองค์ท่านได้ทรงแต่งบทกลอนไว้ดังนี้

หนังสือนี้มีมากมายหลายชนิด	นำดวงจิตเร่ร่อนขึ้นสดใส
ให้ความรู้สำเร็จบันเทิงใจ	ฉันจึงได้เฝ้านานอ่านทุกวัน
มีวิชาหลายอย่างต่างจำพวก	ล้วนสะดวกค้นได้ให้สุขสันต์
วิชาการสรรมาสารพัน	ชั่วชีวิตฉันอ่านได้ไม่เบื่อเลย

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ

จากพระราชนิพนธ์นี้ (ดั่งดวงแก้ว.2541:17) จะเห็นว่าพระองค์ท่านรักการอ่านมาก เห็นได้จากผลงานพระราชนิพนธ์ของพระองค์ท่านซึ่งมีมากมาย ดังนั้นการอ่านจึงเป็นประตูเปิดทางไปสู่โลกกว้างแห่งปัญญา และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ที่สำคัญมาก เพราะการเรียนรู้วิชาความรู้ด้านอื่นๆ ก็ต้องอาศัยการอ่านเป็นสำคัญ จึงจะประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี

สภาพปัจจุบันนี้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะพบว่า เด็กเหล่านี้มีปัญหาในเรื่องของการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการอ่าน เพราะเด็กเหล่านี้อ่านหนังสือไม่ได้ จึงทำให้การที่จะเรียนรู้ในรายวิชาอื่นๆ ที่จำเป็นในการดำรงชีวิตก็ค่อนข้างจะลำบาก เนื่องจากเด็กเหล่านี้มีความบกพร่องทางความคิดและการใช้เหตุผล และมีข้อจำกัดในเรื่องของความจำ ซึ่งข้อจำกัดเหล่านี้มีผลต่อการเรียนรู้และการอ่านเป็นอย่างมากแต่การที่เด็กเหล่านี้จะ

เรียนได้มากนักน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ระดับสติปัญญา เนื้อหาของหลักสูตร ตลอดจนการใช้วิธีสอน ดังนั้นในการที่จะให้เด็กเหล่านี้สามารถอ่านหนังสือได้นั้น จะต้องอาศัยการทำซ้ำย้ำทวน และฝึกฝนบ่อยๆ ตลอดจนการหาเทคนิคต่างๆ ที่จะทำให้เด็กในเหล่านี้สามารถอ่านได้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องเข้าใจในปัญหาของเด็กเหล่านี้ว่ามีความบกพร่องทางสติปัญญาในเรื่องของการอ่านในด้านใดบ้างเพื่อที่จะได้หาทางแก้ไขได้ถูกต้อง และใช้วิธีการที่เหมาะสมกับเด็กเหล่านี้ จึงจะสามารถอ่านได้เข้าใจความหมายได้อย่างถูกต้อง แล้วเมื่อเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถอ่านได้ เด็กเหล่านี้ก็จะสามารถนำการอ่านไปใช้ในการแสวงหาความรู้ แล้วนำไปพัฒนาทักษะต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในแต่ละวันของตนเองให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าวข้างต้นนี้ผู้วิจัยพบว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เมื่อเด็กเหล่านี้บกพร่องในเรื่องของสติปัญญา ก็ควรจะเติมเต็มในสิ่งที่เด็กเหล่านี้ขาดไป คือ เพิ่มปัญญาให้กับเด็ก และการอ่านนี้ก็จะเป็นสิ่งหนึ่งที่จะเพิ่มปัญญาให้กับเด็กได้เป็นอย่างดี เพราะเมื่อเด็กเหล่านี้มีพื้นฐานทางการอ่านที่ดีพอสมควรแล้ว เด็กเหล่านี้ก็จะสามารถนำความรู้ไปช่วยตนเองให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการอ่านจึงมีความสำคัญ และมีความจำเป็นมากต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเป็นอย่างมาก

สภาพปัญหาในการอ่านของเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญาของโรงเรียนพิษณุโลกปัญญานุกูลที่โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนเฉพาะทางสำหรับเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญา และเด็กที่บกพร่องทางการได้ยิน ดังนั้นจึงมีเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญาเป็นจำนวนมาก ในด้านการจัดการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเด็กที่ฝึกได้ และกลุ่มเด็กที่เรียนได้ ในกลุ่มเด็กที่ฝึกได้จะเป็นเด็กที่มีสติปัญญาค่อนข้างต่ำมากจะมีระดับความรุนแรงของความบกพร่องทางสติปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง มี I.Q. 35 - 49 เด็กในกลุ่มนี้จะมีพัฒนาการทางภาษาค่อนข้างจำกัด เข้าใจคำสั่งง่ายๆ ได้ มีความก้าวหน้าในการเรียนรู้จำกัด พอจะเขียนทักษะพื้นฐานที่จำเป็นกับชีวิตได้ ส่วนในกลุ่มเด็กที่เรียนได้ เด็กส่วนใหญ่มีระดับความรุนแรงของความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย มี I.Q. 50 - 70 เด็กในกลุ่มนี้จะมีพัฒนาการทางด้านภาษาช้า มักพบปัญหาในเรื่องของการอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ เด็กสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้ จากสภาพปัญหาของเด็กในกลุ่มนี้จะพบว่าการอ่านหนังสือไม่ออกมีผลกระทบต่อการเรียนของเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญาเป็นอย่างมาก จากปัญหานี้จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะแก้ปัญหานี้

นอกจากนี้ วิธีการสอนอ่านที่ได้ผลวิธีการหนึ่งคือ การสอนอ่านเป็นคำซึ่งเป็นการสอนให้เด็กอ่านเป็นคำๆ ให้ได้โดยไม่จำเป็นต้องสะกดคำ เมื่อเด็กอ่านคำได้มากพอสมควรแล้วจึงให้เด็กรู้จักตัวสระ และพยัญชนะในภายหลัง ครูอาจใช้บัตรคำในการสอนให้เด็กอ่านตาม และให้ดูภาพประกอบเป็นต้น เด็กอาจอ่านคำได้โดยการจำ การสอนด้วยวิธีนี้ จะช่วยทำให้เด็กสามารถอ่านคำได้โดยใช้

สายตา ในการจำคำ (ผดุง อารยะวิญญู. 2542 : 72) และจากการที่เด็กเหล่านี้สามารถเรียนรู้ได้ดี โดยทางสายตานั้น จะพบว่าภาพประกอบมีส่วนสำคัญสำหรับการเรียนรู้ ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ถ้าไม่มีภาพประกอบ ต้องตั้งใจฟังเนื้อเรื่องถึง 2 ครั้งจึงจะเข้าใจ และจากการที่ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนเด็กด้วยภาพพบว่า เด็กมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ที่ดีขึ้น โดยเฉพาะงานวิจัยของ สุนันทา ผันนิมิตร ได้ศึกษาการใช้หนังสือการ์ตูนภาพยกระดับ ประกอบการอ่านบทร้อยกรอง ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าเป็นที่น่าพอใจเป็นอย่างมากเด็กนักเรียนในกลุ่มที่ทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น จากการใช้หนังสือภาพการ์ตูนยกระดับที่มีประสิทธิภาพสูง ถึง 85.5/87.0 (สุนันทา ผันนิมิตร. 2006 : Online) ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจและศึกษาถึงการทำสื่อที่มีภาพประกอบ เพื่อนำไปแก้ไขปัญหาในการอ่านของเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญาโดยใช้ในรูปแบบของภาพเข้ามาเกี่ยวข้องกับคำที่เด็กยังอ่านไม่ได้ แล้วนำมาประยุกต์ร่วมกับหนังสือป๊อบอัฟซึ่งเป็นหนังสือที่มีภาพยกระดับสามารถเผล่ออกมาได้ และเคลื่อนไหวได้ ในรูปแบบที่น่าดึงดูดความสนใจของเด็ก ทำให้เด็กอยากอ่านหนังสือ และเพลิดเพลินไปกับการอ่านได้เป็นอย่างดี

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ของโรงเรียนพิษณุโลกปัญญานุกูล โดยการใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อบอัฟ เพราะการสอนด้วยหนังสือภาพป๊อบอัฟนี้จะช่วยแก้ปัญหาการอ่านของเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญาให้ได้รับการพัฒนาทักษะในด้านของการอ่านให้ดีขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ หลังจากใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อบอัฟ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ก่อนและหลังการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อบอัฟ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลของการศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญา ในระดับเรียนได้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษา เพื่อแก้ปัญหาในเรื่องของการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
2. ผลของการศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาวิธีการสอนภาษาไทยในเรื่องของการอ่านได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ อายุ 10 -15 ปี ที่มีปัญหาในการอ่านคำ และไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนในช่วงชั้นที่ 2 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

กลุ่มตัวอย่าง

เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ อายุ 10-15 ปี ที่มีปัญหาในการอ่านคำ และไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน ที่กำลังเรียนในช่วงชั้นที่ 2 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนพิษณุโลกปัญญานุกูล ต.มะขามสูง อ.เมือง จ.พิษณุโลก เลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 8 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ วิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่าน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา** หมายถึง เด็กที่มีระดับเชาวน์ปัญญาต่ำอยู่ในช่วง IQ.50 – 70 อยู่ในระดับเรียนได้ จากการทดสอบโดยแบบทดสอบมาตรฐาน ไม่มีคามพิการอื่นซ้ำซ้อน มีปัญหาในการอ่านคำพื้นฐานง่าย ๆ

2. **วิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป** หมายถึง การสอนอ่านเป็นคำ ๆ โดยเน้นความเข้าใจจากภาพรวม ประกอบกับการสอนโดยจัดสถานการณ์ต่างๆ รอบตัวให้สอดคล้องกับประสบการณ์เดิม แล้วนำมาประยุกต์ใช้กับหนังสือภาพป๊อปอัป ประกอบคำที่พบเห็นและใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน ซึ่งประกอบด้วย หมวดสี หมวดสัตว์ หมวดผัก หมวดผลไม้ และหมวดเครื่องใช้ในการเรียน

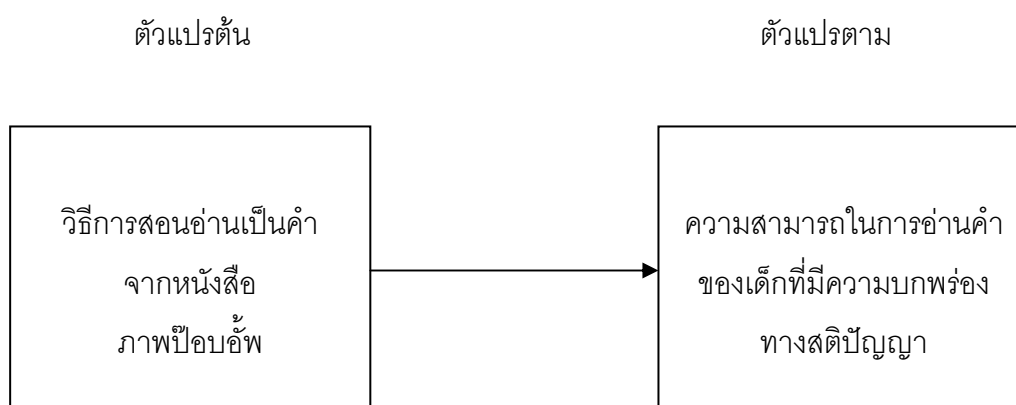
3. **ความสามารถในการอ่านคำ** หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงเป็นคำ ๆ และเข้าใจความหมายของคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง ซึ่งวัดโดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นมาซึ่งประกอบไปด้วย 5 หมวดคือ หมวดสี หมวดสัตว์ หมวดผัก หมวดผลไม้ และหมวดเครื่องใช้ในการเรียน

4. **หนังสือภาพป๊อปอัป** หมายถึง หนังสือภาพที่ยกกระดาษขึ้นมา ภาพสามารถที่จะเคลื่อนไหวได้ และเด้งออกมาได้ เป็นภาพที่มองดูแล้วมีชีวิตชีวาน่าสนใจ และจะมีคำอ่านประกอบในภาพนั้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป ได้แนวคิดมาจากทฤษฎีของเกสตัลท์ที่เน้นการรับรู้โดยส่วนรวมมากกว่าการรับรู้โดยส่วนย่อยๆ โดยมีการเน้นภาพรวมเป็นส่วนมากโดยให้ครูผู้สอนจัดสถานการณ์ต่างๆรอบตัว ควรคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ตลอดจนการได้ประยุกต์ใช้และเน้นความเข้าใจมากกว่าการท่องจำ มาร่วมประกอบกับทฤษฎีของสมิท ที่ชี้ให้เห็นว่าภาพประกอบมีส่วนสำคัญในการเรียนรู้ ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น (Smith. 1973 : 72) จากแนวคิดดังกล่าวของทั้ง 2 ท่านนี้จึงเป็นเหตุให้จุดประกายในการศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญาในระดับเรียนได้โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป

จากแนวคิดดังกล่าวจึงจัดทำเป็นกรอบการวิจัยได้ดังนี้

สมมุติฐานการวิจัย

ในการศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานไว้ 2 ข้อ ดังนี้

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้มีความสามารถในการอ่านคำหลังจากสอนด้วยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อบอัฟ อยู่ในระดับดี
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้มีคะแนนในการอ่านหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอ่านโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อบอัฟ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเรียบเรียงตามหัวข้อต่อไปนี้

- 1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญา
 - 1.1. ความหมายของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา
 - 1.2. ประเภทของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา
 - 1.3. ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้
 - 1.4. ลักษณะการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้
 - 1.5. ข้อจำกัดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้
 - 1.6. หลักการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้
 - 1.7. งานวิจัยเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
2. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 2.1. ความหมายของการอ่าน
 - 2.2. ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.3. จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 2.4. การสอนอ่านเป็นคำ
 - 2.5. หลักสูตรเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องของการอ่าน
 - 2.6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
3. เอกสารเกี่ยวกับภาพ
 - 3.1 ความหมายของภาพ
 - 3.2 คุณค่าและประโยชน์ของภาพ
 - 3.3 ลักษณะของภาพประกอบ
 - 3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพ

4. เอกสารเกี่ยวกับหนังสือภาพโป๊บอัฟ
 - 4.1 ประวัติความเป็นมาของหนังสือภาพโป๊บอัฟ
 - 4.2 ประเภทของหนังสือภาพโป๊บอัฟ
 - 4.3 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำหนังสือภาพโป๊บอัฟ
 - 4.4 ลักษณะของหนังสือภาพโป๊บอัฟ
 - 4.5 ขั้นตอนการทำหนังสือภาพโป๊บอัฟ
 - 4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวกับหนังสือโป๊บอัฟ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญา

1.1 ความหมายของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา

ความหมายที่ 1 เป็นความหมายทางการแพทย์ เป็นการนิยามตาม ICD 10 (International Classification of Disease) ซึ่งปฏิบัติงานภายใต้กำกับขององค์การอนามัยโลก (World Health Organization) ได้ให้ความหมายของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา (Mental Retardation) คือภาวะที่สมรรถภาพพัฒนาการหรือพัฒนาได้ไม่สมบูรณ์ทำให้เกิดความบกพร่องของทักษะต่างๆ ในระยะพัฒนาการส่งผลให้กระทบต่อชาวปัญญาทุกด้าน เช่น ความสามารถทางสติปัญญา ภาษา การเคลื่อนไหว และทักษะทางสังคม มีความบกพร่องในเรื่องการปรับตัว อาจจะมีหรือไม่มี ความผิดปกติทางกายหรือทางจิตร่วมด้วย (กัลยา สุตะบุตร. 2535 : 25)

การวินิจฉัยภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาในการวินิจฉัยที่แน่นอนตาม ICD 10 ควรมีความบกพร่อง 2 ประการ คือ

1. ระดับเชาวน์ปัญญา
2. ความสามารถในการปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการในชีวิตประจำวันตามสภาพแวดล้อมของคนปกติ (กัลยา ก่อสุวรรณ. 2540 : 9)

ความหมายที่ 2 The American Association on mental Deficiency (AAMD) เป็นสมาพันธ์อเมริกันเกี่ยวกับบุคคลปัญญาอ่อน ได้ให้ความหมายของภาวะบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง ระดับสติปัญญาที่ด้อยหรือต่ำกว่าปกติ เนื่องจากพัฒนาการสมองหยุดชะงักหรือเจริญเติบโตไม่เต็มที่ ทำให้มีความสามารถจำกัดในด้านการเรียน ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและมีการเจริญเติบโตไม่สมวัย ซึ่งสโตรแมน (Stroman.1989 : 18 อ้างอิงจาก ศรียา นิยมธรรม.2534 : 23) ชี้ให้เห็นจุดเน้น 4 ประการ คือ

1. หน้าที่ของสติปัญญาโดยทั่วไป ซึ่งหมายถึงผลการประเมินด้านเชาวน์ปัญญา โดยใช้แบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญา
2. ระดับของสติปัญญาที่ต่ำกว่าเด็กปกติอย่างมีนัยสำคัญประมาณ 70 หรือน้อยกว่า
3. การปรับตัวซึ่งประเมินจากประสิทธิภาพ หรือระดับมาตรฐานของแต่ละบุคคลในอันที่จะพึ่งพาตนเองและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ตามอายุและวัฒนธรรมตามบุคคลนั้น
4. ระยะพัฒนาการหมายถึง ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ 18 ปี

AAMR จะพิจารณาและวินิจฉัยภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาโดยอาศัยจุดเน้นทั้ง 4 ประการดังกล่าว คือบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะมีลักษณะเชาวน์ปัญญาดต่ำกว่าค่าเฉลี่ยปกติคือ 70 หรือน้อยกว่า และปัญหาร่วมด้านการปรับตัวโดยลักษณะที่เกิดขึ้นดังกล่าวนี้ต้องเกิดตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ 18 ปี

ความหมายที่ 3 The American Association on Mental Retardation (AAMR) ซึ่งเป็นที่นิยมใช้มากในปัจจุบัน ภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง ภาวะที่มีความจำกัดเกิดขึ้น มีผลต่อการปฏิบัติงานในการปฏิบัติงานในขณะนั้น มีความสามารถทางสติปัญญาต่ำกว่าปกติปรากฏร่วมกันมีความจำกัดทางทักษะด้านการปรับตัวอย่างน้อย 2 ด้าน ทั้งนี้ต้องมีความบกพร่องทางสติปัญญาก่อนอายุ 18 ปี (พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. 2537: คำบรรยาย Schallock.1994:301–305) ดังนั้นจะเห็นได้ว่า เกณฑ์การมองภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา คือ

1. ความสามารถทางสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย คือ มีระดับสติปัญญาต่ำกว่า 70–75
2. มีความจำกัดในทักษะการปรับตัวอย่างน้อย 2 ด้าน ซึ่งทักษะการปรับตัว มีดังนี้
 - 2.1 การสื่อความหมาย (Communication) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ และการแสดงออกเกี่ยวกับข้อมูลที่สื่อผ่านพฤติกรรมที่เป็นสัญลักษณ์และไม่เป็นสัญลักษณ์
 - 2.2 การดูแลตนเอง (Self Care) หมายถึง ทักษะที่ประกอบไปด้วย การกิน การแต่งตัว การทำความสะอาดร่างกาย การเข้าห้องน้ำ และสุขอนามัย
 - 2.3 การดำรงชีวิตในบ้าน (Home Living) หมายถึง การปฏิบัติงานตามกิจวัตรประจำวันในบ้าน อาจรวมถึงการทำความสะอาดคั่นเคยกับสภาพแวดล้อม การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
 - 2.4 ทักษะทางสังคม (Social Skills) หมายถึง พฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสม เช่น การแสดงความยินดี การให้ความร่วมมือกับผู้อื่น การเล่นอย่างเหมาะสม
 - 2.5 การใช้บริการสาธารณะ (Community Use) หมายถึง การใช้สาธารณะสมบัติอย่างเหมาะสม ซึ่งครอบคลุมถึงการเดินทาง การจับจ่ายสินค้า การรับบริการในชุมชน เช่น โรงเรียน ห้องสมุด โรงภาพยนตร์
 - 2.6 การควบคุมตนเอง (Self Direction) หมายถึง การสร้างทางเลือกสำหรับตัวเอง ในการปฏิบัติตัวต่างๆ เช่น การเรียนรู้ การปฏิบัติตัวตามตารางที่กำหนดไว้ การปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมาย
 - 2.7 สุขอนามัยและความปลอดภัย (Health & Safety) หมายถึง การดำรงชีวิตของตนเองให้เป็นสุข สามารถควบคุมการบริโภคได้อย่างเหมาะสม บอกอาการเจ็บป่วยได้ และดูแลรักษาป้องกันตัวเองจากโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ได้
 - 2.8 การเรียนรู้ทางวิชาการที่ใช้ในชีวิตประจำวัน (Functional Academics) หมายถึง ความสามารถในการรับรู้ทางสติปัญญา และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเรียน เช่น การเขียน การอ่าน การคำนวณพื้นฐาน เป็นต้น ในการเรียนไม่ได้เน้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ แต่อยู่ที่การรับรู้และการนำทักษะทางวิชาการไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2.9 การใช้เวลาว่าง (Leisure) หมายถึง ความสนใจด้านนันทนาการและการใช้เวลาว่างซึ่งสะท้อนถึงความพอใจส่วนบุคคล เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่คนทั่วไปกระทำอย่างเหมาะสมกับวัย

2.10 การทำงาน (Work) อาจเป็นงานที่ทำเต็มเวลาหรือบางเวลา หรือการเป็นอาสาสมัครทำงานในชุมชนนั้น ๆ ทักษะที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ประสิทธิภาพในการทำงาน การตรงต่อเวลา การยอมรับคำวิจารณ์

3. ภาวะที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาต้องปรากฏก่อนอายุ 18 ปี

ความหมายที่ 4 เป็นความหมายของนักการศึกษา ผดุง อารยะวิญญู (2539 : 39) ท่านได้ให้ความหมายว่า ภาวะบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง บุคคลที่มีพัฒนาการช้ากว่าคนปกติทั่วไปเมื่อวัดสติปัญญา โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานแล้ว ปรากฏว่ามีสติปัญญาต่ำกว่าบุคคลปกติทั่วไปเมื่อสังเกตจากพฤติกรรมจะพบว่าบุคคลประเภทนี้มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากบุคคลปกติทั่วไปในวัยเดียวกัน

ความหมายที่ 5 เป็นความหมายของนักการศึกษา พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์ (2539 : 1-2) ท่านได้ให้ความหมายว่า ภาวะบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง ภาวะที่มีความสามารถทางสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยร่วมกับภาวะที่มีความจำกัดทางทักษะการปรับตัวอย่างน้อย 2 ทักษะจาก 10 ทักษะและเกิดทักษะทางสังคม ทักษะการใช้สาธารณสมบัติ การควบคุมตนเอง สุขอนามัย และความปลอดภัย การนำความรู้ทางวิชาการมาใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน การใช้เวลาว่างและการทำงาน

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง ภาวะที่สมองมีพัฒนาการเจริญเติบโตไม่เต็มที่หรือมีการหยุดชะงัก ทำให้เกิดข้อจำกัดทางด้านความสามารถทางสติปัญญา มีระดับเชาว์ปัญญาล่าช้าและต่ำกว่าเด็กปกติในวัยเดียวกันในเกณฑ์ปกติทุกด้าน และปรากฏว่ามีข้อจำกัดด้านทักษะการปรับตัววุฒิภาวะการเรียนรู้ การดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมของสังคม ทั้งนี้จะต้องเกิดขึ้นก่อนอายุ ครบ 18 ปี

1.2 ระดับความรุนแรงและลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ตาม ICD (International Classification of Diseases by WHO) ปัจจุบันใช้ ICD-10 Edition 4 Revised (กัลยา สุตะบุตร.2535) ซึ่งแบ่งระดับความรุนแรงของความบกพร่องทางสติปัญญาไว้ดังนี้

ตาราง การแบ่งระดับความรุนแรงของความบกพร่องทางสติปัญญา ICD-10

ระดับความรุนแรง	คะแนนของ แบบทดสอบ ทางสติปัญญา	ลักษณะเฉพาะ
น้อย (Mild Mental Retardation)	50 – 60	- มีพัฒนาการด้านภาษาช้า สามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้และสามารถพึ่งตัวเองในเรื่องการดูแลตนเอง เช่น การรับประทานอาหาร การอาบน้ำ การแต่งตัว และการควบคุมการขับถ่าย รวมถึงทักษะที่ใช้ในชีวิตทั่วไป และงานบ้าน มักพบปัญหาในการศึกษาในโรงเรียนโดยเฉพาะการอ่าน และการเขียน มีความสามารถในการทำงานเชิงปฏิบัติมากกว่าเชิงวิชาการ สำหรับปัญหาด้านสังคม อารมณ์ และพฤติกรรม ความต้องการในการแก้ไขและการสนับสนุนช่วยเหลือจะมีลักษณะคล้ายกับบุคคลที่มีสติปัญญาปกติ
ปานกลาง (Moderate Mental Retardation)	35 – 49	- มีพัฒนาการด้านภาษาค่อนช้าจำกัดระดับการพัฒนาของแต่ละคนก็มีความแตกต่างกันบางคนสามารถร่วมสนทนาง่าย ๆ ได้ บางคนทำได้แต่เพียงใช้ภาษาเพื่อสื่อความต้องการขั้นพื้นฐาน บางคนพอเข้าใจคำสั่งง่าย ๆ เท่านั้น มีผลสัมฤทธิ์ในการดูแลตนเอง และทักษะด้านการเคลื่อนไหวล่าช้า มีความก้าวหน้าในการเรียนรู้จำกัด แต่พอจะเรียนทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการอ่านเขียนและนับจำนวนได้ โปรแกรมทางการศึกษาสามารถจัดให้แต่ละคนได้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อให้มีทักษะพื้นฐานบางอย่างที่จำเป็น บุคคลระดับปานกลาง วัยผู้ใหญ่สามารถทำงานเชิงปฏิบัติการง่าย ๆ ได้

ตาราง การแบ่งระดับความรุนแรงของความบกพร่องทางสติปัญญา ICD-10 (ต่อ)

ระดับความรุนแรง	คะแนนของ แบบทดสอบ ทางสติปัญญา	ลักษณะเฉพาะ
รุนแรง (Severe Mental Retardation)	20 – 34	ถ้างานนั้นมีการวางแผนทางการปฏิบัติที่รอบคอบและจัดให้คำปรึกษาแนะนำอย่างดีโดยทั่วไปจะไม่สามารถพึ่งตนเองได้เต็มที่ และส่วนใหญ่จะสามารถพัฒนาความสามารถทางสังคมในการสร้างปฏิสัมพันธ์ สื่อความหมายกับผู้อื่นและเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมง่ายๆ ได้ - มีลักษณะคล้ายคลึงกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับปานกลางมาก แต่มักจะพบสาเหตุทางพยาธิสภาพและมีสภาวะที่เกิดร่วมด้วย บุคคลกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะมีปัญหาของความบกพร่องด้านอื่นๆ ที่เกิดร่วมด้วยอย่างชัดเจน
มาก (Profound Mental Retardation)	น้อยกว่า 20	- มีความจำกัดอย่างมากในด้านการเข้าใจหรือตามคำขอร้องหรือคำสั่ง ส่วนใหญ่ไม่เคลื่อนไหวหรือเคลื่อนไหวน้อยมาก ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ การดูแลตนเองในระดับพื้นฐานทำได้เพียงเล็กน้อยหรือทำไม่ได้เลย จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือให้คำปรึกษาและแนะนำ

ตาราง การแบ่งระดับความรุนแรงของอาการบกพร่องทางสติปัญญา ICD-10 (ต่อ)

ระดับความรุนแรง	คะแนนของ แบบทดสอบ ทางสติปัญญา	ลักษณะเฉพาะ
อื่นๆ (Other Mental Retardation)	ทำการประเมิน เชาวน์ปัญญา ตามวิธีการปกติ ได้ยาก หรือไม่ สามารถทำได้	- มักมีความบกพร่องทางกายหรือทางประสาท รับรู้ เกิดขึ้นร่วมด้วย เช่น ตาบอด หูหนวก หรือมีความ ผิดปกติ ทางพฤติกรรมอย่างรุนแรงหรือพิการทางกาย
ระบุประเภทไม่ได้ (Mental Retardation Unspecified)		- มีหลักฐานว่าเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องทาง สติปัญญา แต่มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะแยกประเภท ข้างต้นไม่ได้

2.. ตามระบบ American Association on Mental Retardation (AAMR) แบ่งความรุนแรงของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา ตามความหมายใหม่ที่ได้นำปฏิบัติขึ้น โดยแบ่งระดับความรุนแรงตามลักษณะความต้องการการช่วยเหลือ และรูปแบบของการให้ความช่วยเหลือโดยพิจารณาจากจุดอ่อนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ประเมินได้ โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ (พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. 2539 : 2) คือ

1. ต้องการได้รับความช่วยเหลือเป็นครั้งคราว
2. ต้องการความช่วยเหลือตามระยะเวลาที่กำหนด
3. ต้องการความช่วยเหลือติดต่อกันตลอดไป
4. ต้องการความช่วยเหลือในทุกๆ ด้านอย่างทั่วถึง และต้องการมากที่สุด

สรุป จากการแบ่งระดับความรุนแรงของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา ความหมายเก่าจะมองระดับเชาวน์ปัญญาและพฤติกรรม แบ่งระดับความรุนแรงระดับต่างๆ ตั้งแต่มีความบกพร่องระดับน้อยจนถึงความบกพร่องระดับรุนแรงมาก ซึ่งในปัจจุบันใช้ของ ICD10 ในความหมายใหม่นี้จะเน้นที่เชาวน์ปัญญาควบคู่ไปกับพฤติกรรมปรับตัวในการดำรงชีวิต จะมองความต้องการของบุคคล

ว่าต้องการความช่วยเหลืออะไรบ้าง ซึ่งจะพัฒนาได้ถ้าบุคคลเหล่านั้นได้รับการช่วยเหลืออย่างเหมาะสม

1.3 ประเภทของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา

1. แบ่งตาม AAMD ได้จัดประเภทภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา ตามลักษณะผลการทดสอบระดับสติปัญญาตามแบบทดสอบมาตรฐาน Stanford-Binet และ Wechsler ดังนี้

ระดับภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา	ระดับสติปัญญา		
	AAMD	BINET	WECHSLER
เล็กน้อย (Mild)	50-70	56-68	55-69
ปานกลาง (Moderate)	35-50	36-51	40-54
รุนแรง (Severe)	20-35	20-35	25-39
รุนแรงมาก (Profound)	<20	<20	<25

การแบ่งของ AAMD จะแบ่งตามระดับของความรุนแรง โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ เล็กน้อย ปานกลาง รุนแรง และรุนแรงมาก ขึ้นอยู่กับสภาพความต้องการความช่วยเหลือของเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญา

2. แบ่งตามทางการแพทย์โดยใช้ DSM -IV ซึ่งเป็นระบบคัดแยกและแบ่งประเภทภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาที่นิยมใช้กันมากในคลินิกทางการแพทย์ได้แบ่งออก 4 ระดับดังนี้คือ

ระดับภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา	ระดับสติปัญญา (I.Q)	ร้อยละของประชากรที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
เล็กน้อย (Mild)	50-70	85
ปานกลาง (Moderate)	35-49	10
รุนแรง (Severe)	20-34	3-4
รุนแรงมาก (ProFound)	<20	1-2

(Comprehensivs Textbook of Psychiatry , Vol. 2 5 Edition , 1998)

สรุปการแบ่งประเภทความบกพร่องทางสติปัญญานั้นได้ยี่ระดับความรุนแรง และความสามารถรวมทั้งระดับสติปัญญาของเด็กเป็นเกณฑ์ในการจัดแบ่งประเภท เพื่อความสะดวกในการให้การช่วยเหลือทางการแพทย์ และทางด้านการจัดการศึกษาได้เหมาะสมกับเด็กได้ถูกต้อง

1.4 ลักษณะความต้องการพิเศษของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในวัยเด็กจะมีลักษณะภายนอกโดยทั่วไป เหมือนคนปกติ ไม่ปรากฏอาการทางร่างกาย บุคลิกภาพ หรือพฤติกรรมต่างๆ แต่เมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่วัยเรียน จะเห็นลักษณะการมีภาวะบกพร่องทางสติปัญญามากขึ้น เนื่องจากเด็กจะมีปัญหาการเรียน ลักษณะและความต้องการพิเศษของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับระดับอายุ และระดับความรุนแรงทางภาวะบกพร่องทางสติปัญญา (เวรดี ตัณฑโอภาส.2545:10-11)

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ มีลักษณะดังนี้

1. ด้านสติปัญญา เป็นด้านที่แตกต่างจากเด็กปกติอย่างเห็นได้ชัดที่สุด ในการวินิจฉัยด้านสติปัญญามักเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ เช่น เรียนรู้ช้ากว่าเด็กปกติ หรือมีความสามารถในการเรียนรู้น้อยกว่าเด็กปกติ ซึ่งจะพบลักษณะเหล่านี้เมื่อเด็กเข้าโรงเรียน และเริ่มเรียนวิชาการดังนี้

1.1 อัตราเร็วของการเรียนรู้ (Rate of Learning) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาใช้เวลาในการเรียนรู้มากกว่าเด็กปกติ

1.2 ระดับการเรียนรู้ (Level of Learning) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชาการคือ เรียนได้ในระดับต่ำกว่าเด็กปกติ แต่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาอาจพัฒนาการเรียนรู้ได้ดีในวิชาพลศึกษา เครื่องจักรหรือในด้านศิลปะ เป็นต้น

1.3 อัตราเร็วของการลืม (Rate of Forgetting) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีแนวโน้มที่จะลืมสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้วเร็วกว่าเด็กปกติ หากเด็กไม่มีโอกาสได้ฝึกฝนสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้ว การฝึกฝนในลักษณะซ้ำ ๆ บ่อย ๆ และให้พักเป็นระยะ ๆ จะช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถจำข้อมูลที่เรียนไปแล้วได้ดีขึ้น

1.4 การถ่ายโยงการเรียนรู้ (Transfer of Learning) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีปัญหาความยากลำบากในการถ่ายโยงการเรียนรู้ จากสถานการณ์หนึ่งไปยังอีกสถานการณ์หนึ่ง ทักษะหรือความคิดรวบยอดที่กำลังเรียนอยู่ เด็กสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่กำหนดให้ขณะเรียนได้ แต่ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เลยในสถานการณ์ที่แตกต่างจากสถานการณ์เดิมเล็กน้อย หรือแตกต่างโดยสิ้นเชิง

1.5 การเรียนรู้สิ่งที่เป็นรูปธรรม นามธรรม (Concrete Versus Abstract Learning) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถจะเรียนรู้สิ่งที่เป็นรูปธรรมชัดเจน ตรงไปตรงมาได้ดีกว่าสิ่งที่เป็นนามธรรม

1.6 เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะเรียนรู้หรือจำได้โดยไม่ได้ตั้งใจ (Incidental Learning) จะสนใจและเรียนรู้แต่แนวคิดหลัก (Main Idea) แต่ไม่สามารถเก็บข้อมูลส่วนอื่นๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้นๆ ในขณะที่เด็กปกติสามารถทำได้

1.7 รูปแบบการเรียนรู้ (Learning Set) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ต้องใช้เวลานานมากกว่าเด็กปกติในการที่จะพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งคือกระบวนการแก้ปัญหาอย่างมีระบบ จะใช้วิธีแก้ไขเป็นขั้นตอนไปจนประสบความสำเร็จ เมื่อประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาบ่อยๆ แล้ว มนุษย์จะพัฒนารูปแบบการแก้ปัญหาของตนเอง ซึ่งเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีปัญหาความยากลำบากมาก แต่ถ้าให้เด็กได้เรียนรู้กระบวนการแก้ปัญหาอย่างมีระบบได้แล้วก็สามารถทำได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ

2. ภาษาและการสื่อสาร เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะเรียนรู้ภาษาได้ช้ากว่าเด็กปกติ วิชาการอื่นๆ ที่ต้องอาศัยภาษาในการเรียนรู้ เช่น สังคม คณิตศาสตร์ เป็นต้น ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีปัญหาในการเรียนรู้สูงมาก ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญและให้บริการกระตุ้นพัฒนาการโดยเฉพาะทางภาษาจากนักวิชาการ

3. ทักษะทางสังคม เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ต้องต่อสู้แข่งขันในการดำรงชีวิตกับผู้อื่น ทักษะทางสังคมจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเมื่อต้องอยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่างไปจากที่เคยชิน เด็กจะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะกลัววิตกกังวลหรือพฤติกรรม ก่อความสังคม ดังนั้นโปรแกรมการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับทักษะทางสังคมจึงต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบและเป็นระบบ โดยเฉพาะพฤติกรรมปรับตัว (Adaptive Behavior) ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะทำให้เด็กมีความบกพร่องทางสติปัญญาดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

4. ทักษะ กลไกกล้ามเนื้อ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับน้อย จะมีความแตกต่างของพัฒนาการด้านร่างกาย และความสามารถทางทักษะกลไกกล้ามเนื้อเมื่อเทียบกับเด็กปกติมีน้อยมาก ดังนั้นพัฒนาการด้านนี้หากมีลักษณะล่าช้า หรือมีความบกพร่องจะส่งผลให้พัฒนาการโดยรวมของเด็กมีความล่าช้าไปด้วย แต่ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและการวินิจฉัย เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีได้ขึ้นอยู่กับความผิดปกติหรือความล่าช้าทางพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งเป็นเกณฑ์ (พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. 2540 :5-8)

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะมีลักษณะความต้องการพิเศษแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับระดับอายุ และระดับความรุนแรง มีลักษณะสำคัญ คือ มีพัฒนาการด้านต่างๆ ล่าช้า เช่น ด้านสติปัญญา มีความจำกัดด้านวิชาการ มีปัญหาในการถ่ายโยงความรู้ ด้านภาษา และการสื่อสาร มีการเรียนรู้ภาษาได้ช้ากว่าเด็กปกติต้องได้รับการกระตุ้นและส่งเสริมทักษะในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เด็กสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้

1.5 ลักษณะการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ (Educable Mental Retardation : EMR) เป็นเด็กที่มีระดับเชาวน์ปัญญาอยู่ในช่วง IQ. 50-70 เด็กกลุ่มนี้ในวัยเด็กนั้นความผิดปกติจะไม่ปรากฏเด่นชัด แม้ผู้ปกครองเองอาจไม่สามารถสังเกตเห็นได้ เพราะการใช้ภาษาและกลไกพัฒนาการบางส่วนอาจล่าช้าบ้างแต่เมื่อเกิดความล้มเหลวในด้านการเรียน คือสิ่งระบุว่าเด็กต้องการความช่วยเหลือแล้ว ลักษณะการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้แบ่งออกเป็น 4 ประการดังนี้

1. ต้องการความรักความสนใจและเอาใจใส่ มีสภาพอารมณ์สังคมเหมือนเด็กปกติทั่วไป
2. มีความแตกต่างรายบุคคลแต่สามารถวางกรอบมาตรฐานให้ได้ หากเราเข้าใจธรรมชาติของเด็กอย่างถูกต้องเหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมและความต้องการของเด็ก
3. เด็กสามารถปรับปรุงอุปนิสัยหากไม่มีพฤติกรรมที่ผิดปกติ ก็สามารถพัฒนาตามจุดประสงค์การเรียนรู้ได้
4. สอนเน้นด้านพุทธิพิสัย และสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ รวมทั้งประสบการณ์เตรียมความพร้อม และเสริมพัฒนาการคู่กันไป

1.6 ข้อจำกัดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ (Educable Mental Retardation : EMR) นั้นมีข้อจำกัดทางสติปัญญาเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ โดยทั่วไปมีลักษณะดังนี้

1. ลักษณะความสนใจสั้น ทำกิจกรรมได้เพียง 5 นาที นอกจากนี้ก็ลืมง่าย
2. อัตราการเรียนรู้ช้า จึงต้องฝึกฝนบ่อย ๆ
3. การเรียนการสอนมุ่งเน้นตามสภาพแวดล้อมของเด็ก แม้จะไม่เกิดการเรียนรู้ทางวิชาการแต่สอดคล้องกับธรรมชาติของเด็ก (แสงเพชร เจริญราษฎร์. 2546 : 13)

สรุปลักษณะการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้มีขีดจำกัดด้านความสนใจ ความจำ และการถ่ายโอนการเรียนรู้ ดังนั้นหลักการสอนจึงต้องสอดคล้องกับหลักการปรับพฤติกรรมให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยแยกจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ขยายย่อยเนื้อหาในบทเรียน และเนื้อหาจะเริ่มจากง่ายไปหายากให้เป็นรูปธรรม การสอนควรใช้เทคนิคการเสริมแรง และกระตุ้นหรือสร้างความสนใจ และการฝึกทักษะซ้ำๆ อย่างสม่ำเสมอ

1.7 หลักการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจำเป็นต้องมีวิธีสอนที่แตกต่างไปจากการสอนปกติ เพื่อสนองความต้องการพิเศษของเด็กเหล่านี้ ซึ่งมีหลักการสอน ดังนี้

1. ครูต้องคำนึงความพร้อมในการเรียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เพราะเด็กมีความพร้อมช้ากว่าเด็กปกติ ก่อนทำการสอนสิ่งใดครูจะต้องเตรียมความพร้อมก่อน เมื่อเด็กมีความพร้อมแล้วครูจึงทำการสอนวิชานั้น ๆ

2. สอนตามความสามารถและความต้องการของเด็กแต่ละคน โดยจัดสภาพการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพและลักษณะของเด็กคนนั้น

3. สอนตามระดับสติปัญญา เพราะเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีระดับสติปัญญาดำกว่าเด็กทั่วไปที่มีอายุเท่ากัน

4. ยอมรับความสามารถและพยายามส่งเสริมความสามารถของเด็ก อย่าตามใจหรือคอยช่วยเหลือมากเกินไป หรือลงโทษทั้งทางกาย และวาจามากเกินไป

5. พยายามฝึกให้เด็กช่วยตัวเองให้มากที่สุด จะเป็นการช่วยให้เด็กพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้น ทำให้เด็กรู้สึกภูมิใจในคุณค่าของตนเอง และแบ่งเบาภาระจากผู้เลี้ยงดู

6. สอนตามการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) โดยการแบ่งงานเป็นขั้นตอนย่อย ๆ หลาย ๆ ขั้นตอนเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เพื่อไม่ให้เด็กสับสน ให้เด็กประสบความสำเร็จในงาน ซึ่งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองแก่เด็ก

7. ใช้หลักการแบบ 3 R's คือ

7.1 Repetition คือ การสอนซ้ำและใช้เวลาสอนมากกว่าเด็กปกติ ใช้วิธีสอนหลายๆ วิธีในเนื้อหาเดิม

7.2 Relaxation คือ การสอนแบบไม่ตึงเครียด ไม่สอนเนื้อหาวิชาเดียวกันเกิน 15 นาที ควรเปลี่ยนกิจกรรมการสอนวิชาการเป็นการเล่น ร้องเพลง ดนตรี เล่นกีฬา หรือให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง

7.3 Routine คือ การสอนให้เป็นกิจวัตรประจำวัน เป็นกิจกรรมที่จะต้องทำเป็นประจำสม่ำเสมอในแต่ละวัน

8. สอนโดยการแบ่งหมู่ตามตารางสอน สามารถทำได้ดีในกรณีที่เด็กมีระดับสติปัญญาใกล้เคียงกัน

9. เมื่อเด็กฝึกทำกิจกรรมต่างๆ ต้องพยายามแทรกการฝึกหลายด้าน

10. ต้องช่วยให้เด็กพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กทุกคนจะเรียนได้ดีถ้าเขามีความรู้สึกประสบความสำเร็จ

11. สอนทีละขั้นจากสิ่งใกล้ตัวไปหาสิ่งไกลตัว หรือจากง่ายไปหายาก เพื่อไม่ให้สับสนงานบางอย่างที่เด็กปกติในวัยเดียวกันเห็นว่าง่าย แต่เด็กเหล่านี้อาจสับสน ไม่เข้าใจ

12. สอนโดยลงมือปฏิบัติจริง

13. สอนสิ่งที่มีความหมายสำหรับเด็ก และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยเฉพาะสิ่งที่เป็นนามธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กเข้าใจยาก ครูต้องพยายามอธิบายโดยใช้คำง่ายๆ และยกตัวอย่างประกอบ

14. ต้องพยายามจัดการสอนให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีประสบการณ์ใหม่ๆ เพื่อฝึกให้เด็กคิด

15. สอนโดยใช้ของจริงหรืออุปกรณ์ประกอบทุกครั้ง ต้องใช้เวลาเด็กมากพอสมควรในการเปลี่ยนกิจกรรมอย่างหนึ่งไปสู่อีกอย่างหนึ่ง

16. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาต้องอาศัยแรงจูงใจและการเสริมแรง

17. มีการประเมินผลความก้าวหน้าของเด็กในทุกด้านอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับเปลี่ยนวิธีการสอนใหม่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

18. ครูต้องเชื่อว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีความสามารถ และศักยภาพในตนเอง สามารถพัฒนาตนให้เป็นบุคคลที่สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณค่าและมีประสิทธิภาพ

19. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญานอกจากการสอนด้านวิชาการแล้ว ต้องคำนึงถึงการส่งเสริมพฤติกรรมปรับตัว ปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์ ภาษา และพัฒนาบุคลิกภาพไปพร้อมๆ กัน เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

20. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ต้องพยายามให้เด็กลดการพึ่งพาบุคคลอื่นลง (Step of Independence) สอนทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต และแสวงหาการจ้างงานในอนาคต (พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. 2539 : 15-16)

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า หลักการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ควรคำนึงถึงความสามารถและความต้องการของเด็กแต่ละคน โดยการสอนนั้นจะต้องสอนจากง่ายไปหายาก มีการสอนซ้ำ ๆ โดยใช้วิธีการสอนหลายๆ วิธี เน้นการปฏิบัติจริง มีการจัดกิจกรรมการสอนหลายๆ อย่าง เพื่อให้เด็กได้คิดและมีการประเมินผลความก้าวหน้าของเด็กอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับและส่งเสริมความสามารถ ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเอง ทักษะทางสังคมการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ เพื่อให้บุคคลเหล่านี้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปกติและไม่เป็นภาระของสังคมต่อไป

1.8 หลักการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ (EMR)

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ (EMR) สามารถจัดการสอนได้ดังนี้

1. สอนเป็นรายบุคคล
2. สอนตามความสามารถ
3. สอนตามลำดับก่อนหลัง
4. ยึดหลัก 3 R (Repetition , Routine & Relaxation)
5. สอนและทบทวนความรู้เดิม
6. ประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ
7. ให้รางวัลเมื่อเด็กสามารถทำได้
8. มีการจูงใจ
9. ใช้เวลาในการทำกิจกรรมไม่มาก 15-20 นาที (วาริ ธิระจิตร. 2531)

ดังนั้นการสอนเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ ควรคำนึงถึงระดับความสามารถของเด็ก ควรสอนซ้ำๆ เป็นประจำ มีการยืดหยุ่นการสอนให้เหมาะสมกับเด็ก มีการให้แรงจูงใจ และมีการเสริมแรง เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้อย่างมีความสุข

1.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ผาณิต ยังประภา (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการจำแนกเสียงของการใช้ชุดการสอนฝึกฟังจำแนกเสียงสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ขึ้นก่อนประถมศึกษาโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้จำนวน 8 คน ผลการศึกษาพบว่าความสามารถในการจำแนกเสียงของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสูงขึ้นหลังจากได้รับการฝึกฟังจำแนกเสียงด้วยชุดการสอนฝึกฟังจำแนกเสียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

บราวน์ วิลเลียมส์ และเคราเนอร์ (Brown, Williams and Crouner. 1974 : 274 อ้างอิงจาก เรวดี ตันตโอภาส 2545 :15) ได้ทำการศึกษาทดลองให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจัดทำ เสียง หรือภาพ โดยแสดงสิ่งต่างๆ เหล่านั้นให้แก่เด็กประมาณ 2-3 วินาที จากการศึกษาทดลองพบว่า เด็กที่มีความบกพร่องสติปัญญาจำได้น้อยกว่าเด็กปกติ แต่ถ้าให้จำวัตถุสิ่งของโดยใช้เวลานาน ๆ ก็จะจำได้ดีเป็นเวลานาน อาจเป็นชั่วโมง วัน หรือ สัปดาห์ แสดงว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาขาดความสามารถในความจำระยะสั้น แต่ความจำระยะยาวไม่ผิดปกติ

เบทส์ (Bates.1980 : 237- 248 อ้างอิงจาก เรวดี ตันตโอภาส. 2545 : 15) จากการศึกษาประสิทธิภาพของการฝึกทักษะระหว่างบุคคลกับการรับรู้ด้านทักษะทางสังคมของผู้ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับพอเรียนได้ และระดับพอฝึกได้ด้วยชุดการสอน เรื่องการแนะนำและการช่วยเหลือ ความแตกต่างของบุคคลและการวิจารณ์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาทั้งสองกลุ่มสามารถเรียนรู้และปฏิบัติทักษะใหม่ทางสังคมได้ในสถานการณ์เรียนแบบ และเมื่อประเมินในสถานการณ์จริงพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

นิธินา หาญมานพ (2541 : บทคัดย่อ) การศึกษาการสร้างชุดการสอนคำศัพท์ด้วยเกมสำหรับเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญาในระดับก่อนประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน พบว่า เด็กมีผลสัมฤทธิ์ในการใช้คำศัพท์สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บัวแก้ว บัวเย็น (2539 : 66) การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่บกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการสอนแบบรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คน ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนคำศัพท์ด้วยเกม พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบรู้แจ้งมีความสามารถทางการอ่านสูงขึ้นแตกต่างกันกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสงเพชร เจริญราษฎร์. (2546 : บทคัดย่อ) การศึกษาการสร้างชุดการสอนอ่านคำศัพท์ภาษาไทยแบบ WBI บกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ อายุ 6-11 ปี จำนวน 7 คน ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนอ่านคำศัพท์ภาษาไทยแบบ WBI พบว่านักเรียนมีความสามารถทางการอ่านสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

2.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ของเด็ก และคุณภาพการอ่านของเด็ก ย่อมส่งผลกระทบถึงคุณภาพของการจัดการศึกษา นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่าน ไว้ดังนี้

บันลือ พฤษะวัน (2538 : 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า

1. การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดโดยการผสมผสานเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด
2. การอ่านเป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำ หรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความโดยการอ่าน
3. การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้ จากผู้เขียนถึงผู้อ่าน
4. การพัฒนาความคิดโดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลายๆ ด้านเช่น ใช้การสังเกต การจำรูปคำ

เตือนใจ คุรุกระโทก (2542 : 15) กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรเป็นความคิดโดยอาศัยประสบการณ์เดิม แล้วนำความคิดไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

นภดล จันทรเพ็ญ (2539 : 73) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นถ้อยคำหรือความคิดของตนเองแล้วผู้อ่านก็นำความคิด ความเข้าใจที่ได้จากการอ่านนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์

วรรณิ โสมประยูร (2537 : 121) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องการใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้น ๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

ศศิธร วงศ์ชาติ (2542 : 12) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด ไปสู่ความเข้าใจในสิ่งที่อ่านซึ่งต้องอาศัยทักษะการวิเคราะห์คำ ถอดความ ตีความ ขยายความ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

ครอว์เลย์ (Crawley. 1995 : 14 – 15 ;อ้างอิงจาก อัจฉรา นาคทรัพย์. 2546 : 28) กล่าว

ไว้ว่า การอ่าน เป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนซึ่งรวมไปถึงความสามารถในการถอดความหมายจากสัญลักษณ์นั้นๆ ในขณะที่ผู้อ่านได้รับจากสิ่งที่ผู้อ่านมองเห็นโดยใช้กระบวนการคิดกับสิ่งที่มองเห็น แล้วสื่อความหมายจากสัญลักษณ์ที่อ่านได้

บอนด์และธิงเกอร์ (Bond ;& Thinker. 1957 : 9) การอ่านคือ การจำสัญลักษณ์ที่พิมพ์หรือเขียน สัญลักษณ์นี้กระตุ้นให้ผู้อ่านนึกถึงความหมายของคำโดยอาศัยประสบการณ์ที่ผ่านมาเป็นความหมายใหม่ที่เกิดขึ้นโดยการผสมผสานของสิ่งที่ผู้อ่านมีอยู่

รูบิน (Rubin. 1993 : 6 - 7) กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก อารมณ์ ความเข้าใจในบทอ่าน และรับรู้ถึงความหมายของคำโดยอาศัยกระบวนการคิดเพื่อสื่อความหมายของสัญลักษณ์ในบทอ่าน

จากความหมายของการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่แปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มองเห็น โดยผ่านกระบวนการคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจและถ่ายทอดออกมาเป็นถ้อยคำที่มีความหมาย สื่อได้ตรงกันระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนให้ได้เข้าใจตรงกัน

2.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในทักษะวิชาการด้านอื่นๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และนำมาใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป นักการศึกษา ได้ กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

บันลือ พุกกะวัน (2538 : 10 –11) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้
2. เด็กที่อ่านเป็นย่อมได้รับการยอมรับ และอยู่ร่วมกับบุคคลในสังคมได้มั่นใจ
3. การอ่านเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่าง

กว้างขวาง

4. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบอาชีพของผู้เรียนในอนาคต
5. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการวิเคราะห์ตัดสินใจในการเลือกตัวแทนใน

ด้านการเมือง

6. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการวิเคราะห์ ตัดสินใจในการเลือกตัวแทนใน

ด้านการเมือง การปกครอง

7. การอ่านนับเป็นกิจกรรมสำคัญในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้รับ

ความเพลิดเพลินและพัฒนาด้านจิตใจไปด้วย

8. การอ่านช่วยให้ผู้เรียนทราบและสามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม สามารถพัฒนาตนเองและอาชีพของตนได้

เสริมศรี หอทิมาวรกุล (2539 : 348) กล่าวว่า นอกจากการอ่านจะเป็นทักษะสำคัญของการแสวงหาความรู้แล้ว การอ่านยังมีความสำคัญด้านอื่นๆ อีกดังนี้

1. การอ่านเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะต้องการหาความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ จำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือ
2. การอ่านเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้สึกและความต้องการระหว่างบุคคลกับบุคคล
3. การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เป็นผู้ที่สำเร็จในการประกอบอาชีพเพราะได้อ่านเอกสารความรู้ในการปรับปรุงงานของตนเองอยู่เสมอ
4. การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เพราะถ้าเราอ่านได้ก็สามารถทำความเข้าใจร่วมกับคนอื่น ได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นให้ผ่านไปได้อย่างราบรื่น

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543 : 1) การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้อง จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน

เดอว์คิน (อัจฉรา นาคทรัพย์. 2546 : 29; อ้างอิงจาก Durkin.1987) กล่าวว่า เราใช้การอ่านไปตลอดชีวิตเนื่องจากการอ่านเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของแต่ละคน เช่น การอ่านรายการอาหารในร้านอาหาร การอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน เป็นต้น

จากความสำคัญของการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ เพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นใช้เป็นเครื่องมือในการเรียน ศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ในด้านอื่น ๆ ต่อไป และสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ การดำเนินชีวิต ให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.3 จุดมุ่งหมายในการอ่าน

การอ่านของแต่ละบุคคล แต่ละวัย และแต่ละอาชีพ ย่อมจะมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งมีนักการศึกษาได้เสนอแนะจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้หลายประการดังนี้

เกรลเล็ท (อัจฉรา นาคทรัพย์.2546:30; อ้างอิงจาก Grellet.1994) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านดังนี้

1. การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน
2. การอ่านเพื่อหาความรู้จากข้อมูลต่าง ๆ

เตือนใจ คุรุกระทรวง (2543 : 18) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่าน ไว้ว่า ในการอ่านหนังสือทุกครั้ง ผู้อ่านควรกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน เช่น อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ อ่านเพื่อความสนุกสนานหรืออ่านเพื่อต้องการอยากรู้

ดังนั้นในการอ่านควรมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนเพื่อที่จะได้รับประโยชน์จากการอ่านได้ถูกต้องตามทิศทางที่วางไว้ว่าจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน หรือการอ่านเพื่อหาความรู้ให้กับผู้อ่าน

2.4 การสอนอ่านเป็นคำ

การสอนอ่านเป็นคำเป็นการแก้ไข ผิกลั่น และฝึกปฏิบัติในการช่วยเหลือนักเรียนในการอ่านคำศัพท์ และเป็นวิธีการสอนที่ดีอีกวิธีหนึ่งในการใช้เป็นกิจกรรมเสริมในการเรียนรู้คำศัพท์ โดยใช้ สัญลักษณ์ คำโครงของคำที่มองเห็นในการอ่านหรือจำแนกคำออกมา และยังสามารถใช้ร่วมกับการสอนอ่านวิธีอื่น ๆ เช่น การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา การสอนอ่านเบื้องต้น หรือเทคนิคในการอ่านคล่อง วิธีนี้เหมาะสมที่จะใช้กับนักเรียนที่เริ่มต้นเรียนอ่านคำ จำแนกคำก่อนที่จะไปเรียนการอ่านเนื้อเรื่อง หรือข้อความ เป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับการสอนนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือกับนักเรียนกลุ่มเล็ก ๆ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านเป็นคำ

ทฤษฎีการเรียนรู้ มีมากมายหลายกลุ่มด้วยกัน แต่ละทฤษฎีก็มีหลักการและแนวคิดที่แตกต่างกันไป ในที่นี้ได้นำทฤษฎีของนักจิตวิทยาในกลุ่มเกสตัลท์ที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านเป็นคำที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ดังนี้

เยาวยา เดชชะคุปต์ (อัจฉรา นาคทรัพย์. 2546 : 35; อ้างอิงจาก เยาวยา เดชชะคุปต์. 2542 : 63 – 65) ได้กล่าวถึงทฤษฎีของนักจิตวิทยาในกลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt – Field Theory) ไว้ว่า ทฤษฎีกลุ่มเกสตัลท์เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ในกลุ่มพัฒนาการทางสติปัญญา (Cognitive Theory) ที่เน้นการเรียนรู้โดยส่วนรวม (Whole) มากกว่าที่จะมุ่งเน้นส่วนย่อย ๆ แนวความคิดนี้เกิดขึ้นในประเทศเยอรมันนีในสมัยเดียวกับที่ทฤษฎีกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ของวัตสันกำลังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในสหรัฐอเมริกา นักจิตวิทยาในกลุ่มเกสตัลท์ ได้แก่ แมกซ์ เวอร์ไทเมอร์ วอล์ฟแกง โคเลอร์คอปฟ์ และเคิร์ต เลวิน และต่อมาเลวินได้ศึกษาและขยายความคิดออกเป็นทฤษฎีสนาม (Field Theory)

หลักการเรียนรู้ การเรียนรู้ตามทฤษฎีนี้ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ

1. การรับรู้ (Perception) การรับรู้ในความคิดของนักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ หมายถึง กระบวนการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่มากกระทบกับประสาทสัมผัส ซึ่งมีหู ตา จมูก ลิ้น และผิวหนัง และการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่มากกระทบสัมผัสก็ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ เป็นการสร้างความหมายเกี่ยวกับสิ่ง

นั้นๆ ให้กับตัวเรา สายตาก็สัมผัส ทำให้มองเห็นและแปลความหมายเป็นความสวยงาม ความน่าเกลียด เป็นต้น

2. การหยั่งเห็น (Insight) หรือการรู้แจ้งตลอด หมายถึง การเกิดความคิด ความเข้าใจที่แวบขึ้นมาทันทีทันใด โดยมีความเข้าใจในสาระในการแก้ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ กล่าวคือ มองเห็นขั้นตอนกระบวนการความสัมพันธ์ของเหตุการณ์กับปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นในการแก้ปัญหอย่างแจ่มแจ้งว่าจะแก้จุดใดก่อนหลัง การหยั่งเห็นจึงเป็นความเข้าใจที่เกิดขึ้นหลังจากที่มีการคิดแก้ปัญหาด้วยการคิดแก้ไขโดยวิธีการอื่นก่อนระยะหนึ่ง เช่น การลองผิดลองถูก เป็นต้น แล้วจึงเกิดความคิดความเข้าใจแวบขึ้นมา มองเห็นช่องทางตลอดทุกขั้นตอนในการแก้ปัญหานั้นๆ แล้วอุทานว่า อ้อ! (Aha!)

กฎของการเรียนรู้ทฤษฎีในกลุ่มนี้ได้เน้นกฎการเรียนรู้ที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. กฎความแน่นอนชัดเจน (Principle of Pranguang) กฎนี้เป็นกฎที่มีความสำคัญกว้างขวาง ครอบคลุมกฎอื่น ๆ โดยได้อธิบายว่า ในการรับรู้สิ่งใดก็ตาม อินทรีย์มีแนวโน้มที่จะจัดประสบการณ์นั้นๆ ให้เป็นระเบียบหมวดหมู่ให้อยู่ในรูปแบบที่ดีที่สุด มีความหมายสมบูรณ์และง่าย เช่น การจัดกลุ่มดาวเป็นรูปลูกหมี ฝูงลูกไก่ เป็นต้น ดังนั้นในการรับรู้อินทรีย์อาจรับรู้แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากประสบการณ์ที่แตกต่างกันของบุคคล แต่การรับรู้ที่ดีจะต้องเกิดความแน่นอนหรือชัดเจน ซึ่งมีสิ่งที่ดีต้องคำนึง 2 ประการ คือ

1.1 ภาพ (Figure) หรือส่วนที่เด่น เป็นจุดศูนย์กลางรวมของสิ่งที่สนใจ ซึ่งเกิดขึ้นจากการรับรู้ในการจัดระเบียบของลักษณะภาพ เป็นสิ่งที่ต้องการเน้นหรือสนใจเป็นพิเศษในขณะนั้น

1.2 พื้น (Ground) หรือส่วนประกอบของภาพ เป็นส่วนที่รองรับภาพซึ่งเกิดจากการจัดระเบียบของการรับรู้ในลักษณะที่เป็นพื้น เป็นส่วนประกอบของภาพไม่ใช่สิ่งที่ต้องการเน้นหรือสนใจในขณะนั้น

การรับรู้ภาพและพื้นซึ่งบางทีอาจจะมองเห็นสลับกันนั้น ตามทฤษฎีของกลุ่มเกสตัลท์เชื่อว่าเกิดจากประสบการณ์ของบุคคลเป็นสำคัญ หรืออาจกล่าวได้ว่า ประสบการณ์เดิมของบุคคลมีผลต่อการเรียนรู้ภาพและพื้น

2. กฎความใกล้ชิด (Principle of Proximity) หมายถึง สิ่งเร้าใด ๆ ที่อยู่ใกล้กัน ซึ่งมนุษย์มีแนวโน้มที่จะรับรู้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้กันเป็นพวกเดียวกันหรือเป็นหมวดหมู่เดียวกัน

3. กฎความคล้ายคลึง (Principle of Similarity) หมายถึง สิ่งเร้าใด ๆ ก็ตามที่มีลักษณะรูปร่าง ขนาด หรือสีคล้าย ๆ กัน มนุษย์มีแนวโน้มที่จะรับรู้ลักษณะรูปร่าง ขนาดหรือสีที่คล้ายกันเป็นพวกเดียวกัน หรือเป็นหมวดหมู่เดียวกัน

4. กฎความต่อเนื่อง (Principle of Closure) หมายถึง สิ่งเร้าใดก็ตามที่ยังขาดความสมบูรณ์ มนุษย์มีแนวโน้มที่จะรับรู้ให้เป็นสิ่งที่สมบูรณ์

การนำทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มเกสตัลท์ไปใช้ในการจัดการศึกษามีข้อแนะนำดังต่อไปนี้

1. ครูผู้สอนควรจัดสถานการณ์ต่างๆ รอบตัวเพื่อกระตุ้นให้เกิดความคิด เพราะทฤษฎีของนักจิตวิทยากลุ่มนี้จะเน้นการส่งเสริมความคิดของเด็กเป็นสำคัญ โดยใช้กิจกรรมหลาย ๆ ชนิด เช่น นิทาน เหตุการณ์ มาใช้ในการจัดประสบการณ์เดิม
2. ครูผู้สอนควรคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนหรือความสามารถของผู้เรียนเป็นพื้นฐาน ทั้งนี้เพื่อสามารถจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน เป็นต้น
3. การเน้นภาพรวม ครูควรจัดบทเรียนให้เป็นหมวดหมู่ มองเห็นโครงสร้างของเรื่องที่จะเรียนแล้วยังแยกเป็นหน่วยย่อย ๆ ที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกัน แล้วจึงให้รายละเอียดของหน่วยย่อยแต่ละหน่วยนั้น โดยเฉพาะการสอนภาษาควรเน้นให้เด็กเห็นคำหรือประโยคมากกว่าการสะกดคำ
4. การประยุกต์ใช้ การเรียนรู้ควรเน้นให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
5. การเรียนรู้ ควรเน้นความเข้าใจมากกว่าการท่องจำ โดยหาวิธีการที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ นำความรู้ไปใช้ได้จริง

การสอนอ่านเป็นคำ มีแนวคิดและวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

การสอนอ่านเป็นคำ (Sight Word Approach) ซึ่งเป็นการสอนให้เด็กอ่านเป็นคำๆ ให้ได้ก่อนที่เด็กจะจำตัวอักษรได้เมื่อเด็กอ่านคำได้มากพอสมควรแล้วจึงให้เด็กรู้จักตัวสระ และพยัญชนะในภายหลัง ครูอาจใช้บัตรคำในการสอนให้เด็กอ่านตาม ให้ดูภาพประกอบ เป็นต้น เด็กอาจอ่านคำได้โดยการจำ การสอนวิธีนี้จะทำให้เด็กสามารถอ่านคำได้โดยใช้สายตา (ผดุง อารยะวิญญู, 2542 : 72) กรมวิชาการ ได้ให้ความหมาย คำคุ้นตา (Sight Words) ได้ว่า เป็นคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน เช่น คำว่า พ่อ แม่ พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา ปู่ ย่า ตา ยาย ยืน เดิน นั่ง นอน กิน ไป หา ฉันทา เรา โรงเรียน มือ ขา ตา จะ เป็นต้น (กรมวิชาการ, 2535 : ท – ธ)

การสอนคำคุ้นตามีวิธีการสอน ดังนี้

1. คำคุ้นตาเป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันจะสอนให้อ่านเป็นคำ โดยไม่ต้องสะกดคำ แต่จะนำมาสอนอ่านบ่อย ๆ ใช้พูด ใช้เขียนบ่อย ๆ เพื่อให้จำคำได้แม่นยำ
2. สอนความหมายของคำโดยอ่านคำประกอบรูปภาพ หรือทำท่าทางประกอบ เพื่อบอกความหมาย สอนอ่านเป็นประโยคเพื่อใช้คำแวดล้อมบอกความหมายของคำ
3. จัดกิจกรรมส่งเสริมการจำคำ ได้แก่ อ่านเป็นคำ เล่นเกม การสังเกตรูปคำหรือสังเกตพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ที่ประกอบเป็นคำนั้นพร้อมกับออกเสียงคำให้ถูกต้อง

มิลเลอร์ (Miller. 1993 : 134 อ้างอิงจาก อัจฉรา นาคทรัพย์.2546:37) ได้กล่าวถึงแนวทฤษฎีความรู้เกี่ยวกับ คำคั่นตา ไว้ว่าในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เป็นสิ่งสำคัญที่เด็กนักเรียนจะต้องมีความรู้ในเรื่องของคำคั่นตา

วิธีการสอนอ่านเป็นคำ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การจำคำ
2. การจำแนกคำ

การจำแนกคำจะเป็นเรื่องที่ยาก เพราะการที่จะจำแนกคำได้นั้นเด็กจะต้องจำคำได้เสียก่อน แม้ว่าการจำคำนั้นจะใช้ทักษะที่มาเกี่ยวข้องน้อยกว่าการจำแนกคำ แต่ก็จะใช้ในการประเมินผลและฝึกในการสอนอ่านระดับประถม นำมาใช้ในการคัดแยกและการจำแนกคำ

คำคั่นตา สามารถที่จะอธิบายได้หลากหลายความหมาย คำเหล่านี้ผู้อ่านจะสามารถจำได้ทันทีที่เห็น โดยที่ไม่ต้องหยุดและวิเคราะห์คำ โดยใช้เทคนิคการจำแนกคำ เช่นเดียวกับวิธีการสอนหน่วยเสียง อย่างไรก็ตาม คำคั่นตา ยังหมายถึงคำที่ไม่ต้องมีความสัมพันธ์ของสัญลักษณ์กับเสียง และคำที่ไม่เป็นไปตามกฎการสะสมคำ แต่เป็นวิธีการอ่านแบบจำเป็นคำ ๆ ไป

จากเรื่อง My Sight Word Box พบว่า คำคั่นตา เป็นคำที่เด็กใช้บ่อย ๆ และไม่ใช้คำที่เป็นไปตามกฎของการสะกดคำอ่าน ซึ่งเด็กไม่สามารถออกเสียงอ่านได้ เด็กสามารถเรียนรู้ที่จะจำคำได้โดยการมองรูปคำทั้งหมด โดยปราศจากการลงใจ 50 – 80 % ในการสนทนาและการอ่านที่มี คำคั่นตาเข้าไปเกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันเด็กจะมีพื้นฐานที่ดีในการอ่านเมื่อเด็กสามารถอ่านคำได้ทันทีโดยไม่ต้องลงใจ ทำให้เด็กสนใจการอ่าน และนำไปสู่ความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น

ซาบาติโน,มิลเลอร์,และชมิทท์ (Sabatino, Miller; & Schmidt.1981:256–257 อ้างอิงจาก อัจฉรา นาคทรัพย์. 2546 : 38) กล่าวว่า การสอนอ่านเป็นคำเป็นวิธีการอ่านแบบจำคำวิธีหนึ่ง มีวิธีการ เทคนิคต่างๆ และมีขั้นตอนในการสอน ดังนี้

1. การจับคู่ภาพ
2. การจับคู่ตัวอักษร
3. การจับคู่คำ
4. เกมในการจำคำ
5. เกมที่ใช้ไม้กระดาน
6. เกมที่ใช้สนาม ลูวี่ง
7. เกมให้อาหาร สำหรับพัฒนา การจำคำในหมวดคำสิ่งของหรือสัตว์

8. การสร้างหมวดหมู่คำ เช่น การสร้างบัตรภาพ บัตรคำของดอลซ์ ที่สามารถแสดงภาพได้หลายชนิดในแต่ละตัวอักษร วิธีนี้สามารถใช้การฟังร่วมด้วยได้ การสอนอ่านคำในเบื้องต้น สามารถนำคำที่เป็นชื่อสี,จำนวน หรือ วัน เดือน ฯลฯ มาสอนได้

สรุปแล้วการสอนอ่านเป็นคำมีแนวคิดและวิธีต่าง ๆ มากมาย แต่จะใช้ได้ผลกับเด็กได้ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละคน เพราะเด็กบางคนมีความรู้สึกลังเลยากในการจำคำได้โดยอัตโนมัติ และต้องการโอกาสที่จะได้ฝึกกระลึกคำ จึงต้องใช้วิธีที่หลากหลายที่สามารถช่วยให้เด็กจำคำได้ และไม่ควรใช้วิธีการอ่านเพียงอย่างเดียวควรที่จะให้เด็กได้รู้ความหมายของคำไปด้วย

ขั้นตอนการสร้างคำ

เลือกคำจากเนื้อเรื่องที่นักเรียนไม่สามารถอ่านได้ถูกต้องและอ่านได้โดยอัตโนมัติในทุกครั้งที่อ่าน จำนวน 5 – 10 คำ เมื่อเลือกคำมาได้แล้ว ดำเนินการสอนตามขั้นตอน ดังนี้

1. ครูและนักเรียนช่วยกันเลือกคำที่แน่ใจว่านักเรียนเข้าใจความหมายของคำซึ่งเป็นคำที่อยู่ในเนื้อเรื่องที่อ่าน
2. แสดงคำให้นักเรียนดูทีละคำโดยใช้เวลา 5 วินาที และอ่านคำนั้น 2 ครั้ง
3. สืบคำและถามให้เด็กนักเรียนอ่านคำในบัตรคำแต่ละใบ ครูคอยบอกคำที่ถูกต้องให้กับเด็กนักเรียนหลังจากที่เด็กอ่านคำนั้นผิด และถ้าเด็กไม่ตอบหรือไม่อ่านคำภายในเวลา 5 วินาที ให้ครูอ่านคำนั้นให้เด็กฟัง
4. แสดงคำทั้งหมดอีกครั้ง โดยใช้วิธีเดียวกับขั้นตอนที่ 2
5. ให้นักเรียนอ่านหรือออกเสียงคำแต่ละคำอีกครั้ง โดยใช้วิธีเดียวกับขั้นตอนที่ 3 อย่างน้อย 2 ครั้ง หรือจนกระทั่งเด็กสามารถอ่านคำได้ โดยอัตโนมัติ

ถ้านักเรียนยังไม่สามารถจำคำได้ หลังจากทีสอนไปแล้ว 7 ครั้ง ให้เปลี่ยนจาก การระลึกได้ (Recal task) มาเป็นการจำได้ (Recognition task) โดยวางคำต่าง ๆ ไว้บนโต๊ะแล้วให้เด็กชี้คำตามที่ครูบอก ถ้าเด็กยังอ่านคำไม่ได้ก็ให้ใช้เทคนิคต่าง ๆ ดังนี้

1. เทคนิคการใช้รูปภาพ (Picture association techniques)
2. เทคนิคความสัมพันธ์ระหว่างประโยคหรือคำ (Sentence / Word association techniques)
3. เทคนิคการเติมคำ (Cloze procedure)

หลังจากที่สอนอ่านคำให้กับเด็กแล้วให้ครูบันทึกผลการอ่านคำของเด็กลงในแบบบันทึก และเมื่อสอนคำในวันแรก ๆ ไปแล้วให้นำกลับมาสอนหรือทบทวนใหม่ในวันต่อ ๆ ไป ขั้นตอนนี้เป็นเทคนิค

การสอนอ่านอย่างเป็นระบบสำหรับการสอนอ่านคำ เป็นการแก้ไขการอ่านคำ เป็นแบบฝึกที่ใช้สอนอ่านเป็นคำ ๆ อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อที่ควรคำนึงถึงเกี่ยวกับการสอน ดังนี้

1. วิธีนี้เป็นเพียงเทคนิคเสริม และจะต้องใช้ร่วมกับวิธีสอนอื่น ๆ ที่เน้นการอ่านเนื้อเรื่องและการจำแนกคำ เช่น ตัวบอกรบบริบท (Context clues)

2. เด็กควรเข้าใจความหมายของคำ

3. ใช้ในกรณีที่แยกสอนเป็นคำ ๆ

นอกจากวิธีการสอนอ่านคำดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีเทคนิคต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมและสนับสนุนให้การเรียนรู้ด้านการอ่านคำ ได้ผลดียิ่งขึ้น คือ

เทคนิคการใช้รูปภาพ (Picture association techniques)

เป็นการจำแนกคำโดยใช้รูปภาพนั้นจะมีประโยชน์และใช้ได้ดี ถ้ารูปนั้นบ่งบอกหรือแสดงภาพออกมาได้ตรงตามความหมายของคำ วิธีนี้จะช่วยให้เด็กสามารถอ่านคำนั้นออกมาได้เป็นรูปแบบที่คิดขึ้นมาเพื่อช่วยนักเรียนในการพัฒนาการอ่านคำศัพท์และยังช่วยในการเชื่อมโยงวิธีการที่เน้นการอ่านคำในเนื้อเรื่อง เมื่ออ่านเนื้อเรื่องนักเรียนควรพยายามอ่านคำไม่คิดถึงแต่รูปภาพประกอบเท่านั้น แต่จะต้องเข้าใจความหมายที่แท้จริงของคำด้วย (อัจฉรา นาคทรัพย์. 2546 : 40)

ขั้นตอนการสอน อ่านคำโดยใช้เทคนิคการใช้รูปภาพ

เลือกคำที่เด็กอ่านไม่ได้ โดยเลือกคำที่แสดงภาพได้ง่าย ๆ ก่อน เช่น คำนาม คำกริยาและคำคุณศัพท์ แล้วเขียนคำลงในบัตรคำ (ใช้ 5 - 10 คำ ในการสอนแต่ละครั้ง) แยกบัตรออกเป็นส่วนๆ โดยจะวาดหรือหารูปมาติดในบัตร หรืออาจจะให้เด็กวาดรูปลงในบัตรเองก็ได้ เมื่อเลือกคำและบัตรภาพได้แล้วให้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. วางบัตรภาพไว้ที่ด้านหน้าเด็ก แล้วฝึกให้เด็กพูดชื่อตามภาพนั้น

2. วางบัตรภาพและบัตรคำ ครูพูดชื่อคำนั้นอีกครั้งและให้นักเรียนฝึกพูดชื่อคำ

3. บอกให้นักเรียนจับคู่คำกับภาพและพูดชื่อคำขณะที่จับคู่ ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนกว่านักเรียนจะสามารถจับคู่คำกับภาพได้หมด

4. วางคำไว้หลาย ๆ คำ ไว้ข้างหน้าเด็กและให้เด็กเลือกหรือชี้บอกคำที่ครูพูด ถ้าเด็กไม่สามารถชี้บอกได้ถูกต้องให้เด็กนึกภาพเพิ่มเติมในความจำของตนเอง ถ้าเด็กยังไม่สามารถชี้คำได้อีกให้แสดงรูปที่คู่กับคำนั้นให้เด็กดู

5. ให้เด็กนึกถึงคำและอ่านโดยแสดงคำให้ดู 1 ครั้ง และทำซ้ำอีกถ้าเด็กไม่สามารถนึกคำและอ่านได้ให้เด็กนึกภาพประกอบไปด้วย ถ้าเด็กยังไม่สามารถนึกได้อีกครูให้เด็กดูรูปภาพที่คู่กับคำนั้น

6. ทำตามขั้นตอนที่ 5 ต่อไปจนกว่าเด็กจะสามารถจำแนกคำทั้งหมดได้โดยอัตโนมัติ และบันทึกผลในแบบบันทึก

7. ให้เด็กทบทวนคำต่าง ๆ ทุก ๆ วัน และที่สำคัญที่สุดให้เด็กอ่านคำในเนื้อเรื่อง เมื่อเด็กอ่านและไม่สามารถอ่านได้ ครูช่วยแนะนำให้เด็กนึกภาพหรือคำที่ช่วยให้เด็กนึกภาพคำศัพท์นั้นได้

สรุปได้ว่า การสอนอ่านเป็นคำ เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้เด็กสามารถอ่านคำได้ทันทีที่เห็นคำนั้น โดยไม่ต้องสะกดคำอ่าน และเด็กสามารถเข้าใจความหมายของคำที่อ่านได้ โดยอาศัยเทคนิคที่หลากหลาย เพื่อให้เด็กสามารถจำคำได้ เทคนิคการสอนเหล่านี้จะเป็นเทคนิคที่ช่วยให้เด็กสามารถจำคำที่คุ้นตาได้ ซึ่งเป็นคำที่ใช้บ่อยเด็กสามารถเรียนรู้โดยการจำคำจากการมองรูปคำทั้งหมด ซึ่งจะทำให้เด็กสามารถอ่านเป็นคำได้ทันที โดยไม่ต้องอาศัยหลักของการสะกดคำเด็กก็สามารถอ่านได้

2.5 หลักสูตรเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องของการอ่าน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียน สำหรับในกลุ่มสาระภาษาไทยนี้จะกล่าวเฉพาะเกี่ยวกับการอ่านเท่านั้น โดยการอ่านจะอยู่ในกลุ่มสาระที่ 1 ในมาตรฐาน ท 1.1 กล่าวว่า ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 19)

ในที่นี้จะขอเสนอเฉพาะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งกำหนดสาระการอ่าน (โรงเรียนวัดมหาวนาราม . 2546) ดังนี้

1. หลักการอ่าน ประกอบไปด้วยดังนี้
 - 1.1 การอ่านคำพื้นฐานประมาณ 600 คำ และคำในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
 - 1.2 การอ่านคำแจกลูกและสะกดคำในมาตราต่าง ๆ การผันวรรณยุกต์
 - 1.3 การอ่านคำที่มีตัวการันต์ อักษรควบ อักษรนำ
2. ทักษะการอ่าน แบ่งออกเป็น 3 ข้อ ดังนี้
 - 2.1 การอ่านออกเสียง ประกอบไปด้วยดังนี้
 - 2.1.1 การอ่านบทร้อยกรองและร้อยแก้ว
 - 2.1.2 การอ่านทำนองเสนาะ
 - 2.1.3 การท่องบทอาขยาน
 - 2.2 การอ่านในใจ ประกอบไปด้วยดังนี้
 - 2.2.1 การเข้าใจความหมายของคำ ประโยค ข้อความ
 - 2.2.2 การอ่านจับใจความและคาดคะเนเหตุการณ์
 - 2.2.3 การตั้งคำถาม ตอบคำถาม
 - 2.3 คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมในการอ่าน ประกอบไปด้วยดังนี้
 - 2.3.1 มารยาทและนิสัยรักการอ่าน

2.3.2 การเลือกอ่านหนังสือ

สรุปหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในด้านการอ่านได้กำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวกับการอ่านเพื่อให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน และมีทักษะในการอ่านออกเสียง การอ่านในใจ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมในการอ่านที่ดี

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

เพลินพิศ ไชยยาสุข (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 23-25 : อ้างอิงใน เพลินพิศ ไชยยาสุข) ได้ศึกษา การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคำภาษาไทยในบทเรียน สำหรับนักเรียนชาวเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการทดลองปรากฏว่าคะแนนการอ่านคำของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

รอธ (Bender. 1993 : 188 : citing Ross.) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการสอนอ่านเป็นคำ ไว้ว่า การสอนวิธีนี้ใช้ได้ดี ทั้งเด็กพิเศษและเด็กปกติ ซึ่งดีในด้านการจำคำ เด็กจะเรียนรู้คำศัพท์ได้มากกว่าและใช้เวลาน้อยกว่าการเรียนรู้ปกติ

อัจฉรา นาคทรัพย์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 คน พบว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนอ่านเป็นคำ มีความสามารถอ่านคำหลังการสอน สูงกว่าก่อนการสอนอ่านเป็นคำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เอกสารเกี่ยวกับภาพ

3.1 ความหมายของภาพ

เกอร์แลค และอีลี (Gerlach & Ely. 1971:365) ได้ให้ความหมายของภาพว่าเป็นภาพหนึ่ง ซึ่งเป็นวัตถุ 2 มิติ ที่แสดงเหตุการณ์ สถานที่ คน สัตว์ สิ่งของต่างๆ ไว้อาจมีลักษณะเป็น ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพการ์ตูน ภาพสเก็ตช์ ภาพผนัง แผนภูมิ แผนที่ และแผนที่สถิติ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

คินเดอร์ (Kinder. 1965 :29-30) กล่าวว่าภาพสามารถจูงใจผู้เรียนทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีมีชีวิตชีวามากขึ้น รูปภาพจะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น เช่น แสดงสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมได้ แสดงให้เห็นสิ่งที่ใกล้ตัวได้

สรุปแล้วภาพ เป็นรูปที่แสดงเหตุการณ์ คน สัตว์ สิ่งของต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ทำให้มองเห็นแล้วมีชีวิตชีวามากขึ้น มีด้วยกันหลายชนิดหลายแบบ ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้นในสิ่งที่เป็นนามธรรม และสามารถมองเห็นสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวออกไปได้

3.2 คุณค่าและประโยชน์ของภาพ

ภาพประกอบที่ดีในหนังสือเด็กควรมีลักษณะดังนี้

1. ควรเป็นภาพเขียนมากกว่าภาพถ่าย เพราะภาพเขียนสามารถเขียนประกอบเรื่องได้อย่างกว้างขวาง เก็บรายละเอียดและเน้นบางส่วนที่ต้องการได้ดีกว่า มีความสวยงามน่าสนใจในจินตนาการและอารมณ์ขึ้นได้ดีกว่าภาพถ่าย

2. ภาพประกอบจะต้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง
3. เด็กดูภาพแล้วเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี
4. ภาพประกอบที่ดีสามารถเล่าเรื่องในตัวของมันเอง
5. ความมีชีวิตชีวา มีความเคลื่อนไหวอยู่ในภาพ
6. ให้ความรู้สึกก่อให้เกิดจินตนาการที่แปลกใหม่
7. เป็นภาพที่ให้อารมณ์ขัน
8. ควรมีภาพประกอบทุกหน้าในหนังสือสำหรับเด็ก
9. ขนาดของภาพสำหรับเด็กเล็กควรใช้ภาพขนาด $\frac{3}{4}$ ของหน้ากระดาษตัวอักษร

$\frac{1}{4}$ ของหน้ากระดาษ

10. การให้สีภาพควรให้สีสดใสสวยงาม เพราะเด็กชอบภาพสีมากกว่าภาพขาวดำ
11. เป็นภาพง่ายๆ ขนาดใหญ่และชัดเจน ไม่จำเป็นต้องมีรายละเอียดในภาพมากนัก
12. ภาพต้องถูกต้องตามความเป็นจริง โดยเฉพาะสำหรับเด็กภาพไม่ควรใช้ครึ่งตัว

ภาพที่มีคุณค่าและมีประโยชน์ ควรมุ่งเน้นด้านเนื้อหาที่จะนำเสนอ รวมทั้งลักษณะ และสีของภาพ ควรแสดงให้เห็นถึงการสื่อความรู้ความเข้าใจจากผู้สอนไปยังผู้เรียนอย่างถูกต้อง และชัดเจน (ดวงใจ วรรณสังข์. 2541. 25)

จะเห็นได้ว่าการรับรู้ด้วยตาจากภาพนั้นเป็นสิ่งที่สื่อไปถึงอารมณ์ ความคิด สติปัญญาของเด็กได้เป็นอย่างดี ยิ่งเป็นภาพ 3 มิติ ซึ่งมองเห็นได้ทั้ง กว้าง ยาว ลึก เด็กจะรับรู้ได้ไวมากขึ้นจะเห็นได้ว่า ภาพประกอบในเล่มหนังสือสำหรับเด็ก เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เด็กเข้าใจเนื้อเรื่องได้รวดเร็วไม่เสียเวลาอ่าน ภาพประกอบเป็นหัวใจสำคัญของหนังสือสำหรับเด็กเป็นเครื่องปรุงแต่งให้หนังสือมีรสชาติ น่าอ่าน เกิดความเพลิดเพลิน สนุก ปลูกฝึง รสนิยมที่ประณีตให้กับเด็ก ภาพประกอบหนังสือเด็กนั้นควรเขียนให้สมจริง สีไม่ควรฉูดฉาด เพราะถ้าภาพประกอบผิดความจริงแม้เพียงเล็กน้อย จะทำให้หนังสือนั้นด้อยคุณค่าและเด็กจะไม่อยากอ่านหนังสือเล่มนั้น ภาพประกอบทั้งภาพปกและภาพในเรื่องนั้น ผู้เขียนนอกจากจะมีความรู้ด้านศิลปะแล้ว ควรศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องจิตวิทยาของเด็ก และทำหนังสือให้เด็กสนใจด้วย

ภาพอาจจะเป็นภาพวาดหรือภาพถ่ายก็ได้ ไม่ควรเขียนภาพที่สลับซับซ้อนที่ทำให้เด็กต้องตีความ ภาพควรให้เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่ควรให้รายละเอียดมากเกินไปควรจัดรูปทรงหรือความไม่จำเป็นออกไปบ้าง ควรเป็นภาพที่เด็กดูแล้วเข้าใจทันที การเขียนภาพเปรียบเทียบขนาด รูปร่าง หน้าตา ซึ่งจะทำให้เด็กจำรูปร่างลักษณะของตัวละครได้นั้น เป็นการสร้างตัวละครให้หน้าตาไม่เปลี่ยนซึ่งในเมืองไทยยังมีไม่มากนักแต่ก็ควรทำ เช่น หนังสือเด็กที่เป็นชุดต่าง ๆ นั้น ตัวละครที่เป็นตัวเอกของเรื่องนั้นก็ควรคงรูปเดิมไว้มีลักษณะเด่นที่ทำให้เด็กจำได้

3.3 ลักษณะของภาพประกอบแบ่งออกได้เป็น 6 ชนิด

1. ลักษณะภาพเหมือนจริง ให้ลักษณะที่เป็นจริงที่ศึกษาจากธรรมชาติแทบทั้งสิ้น อาจจะใช้ลักษณะขาว-ดำเป็นสื่อในการแสดงออก ดูแล้วจะรู้สึกเหมือนจริงจับต้องได้ การเขียนภาพเหมือนจริง (realistic) นั้น นอกจากจะเขียนให้สมจริงแล้วควรเขียนภาพให้มีชีวิตชีวาด้วยการเอาเทคนิคของคนตะวันตกผสมกับเทคนิคของไทย เช่น การนูนกระโปรง การใส่ชฎา นั้นไม่เหมาะสม การใช้สีควรให้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงแต่ถ้าเป็นภาพสำหรับเด็กเล็กนั้นเรามุ่งสีดูความมากกว่า
2. ลักษณะสร้างสรรค์หรือจินตนาการไม่มีลักษณะเหมือนจริงมากนัก เช่น เส้นหรือรูปทรงของสัตว์ต่าง ๆ ประกอบขึ้นมาจากจินตนาการมากขึ้นการเขียนภาพลักษณะสร้างสรรค์ จินตนาการอาจจะไม่มีลักษณะตรงกับของจริงมากนัก เช่น เส้นหรือรูปทรงของสัตว์ส่วนต่างๆ อาจจะเพิ่มความคิดลงไปได้แปลงหรือประยุกต์ได้ แต่ให้เหมาะสมใช้ยึดหลักความจริงได้
3. ลักษณะการเขียนภาพแบบรูปทรงเรขาคณิต ผิดจากรูปทรงเหมือนจริง และจินตนาการ คือ ใช้รูปหรือเส้นลักษณะรูปวงกลม สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยมมาประกอบกันขึ้นเป็นรูปการเขียนภาพแบบรูปทรงเรขาคณิต โดยใช้รูปทรงต่าง ๆ มาประกอบแทนเป็นรูปร่าง อาจจะไม่เหมือนจริงก็ได้ เช่น เขียนรูปวงกลมหรือสี่เหลี่ยมหรือสามเหลี่ยม เป็นสัญลักษณ์แทนภาพต่าง ๆ
4. ลักษณะการใช้รูปทรงซึ่งเป็นสัญลักษณ์มาแทนความหมายในภาพ อาจจะเป็นเรื่องยากสำหรับเด็กแต่ในชั้นสูงจำเป็นจะต้องให้เด็กเรียนรู้บ้าง เช่น ดวงอาทิตย์แทนค่าสีเป็นเรื่องสว่างโลกอาจจะ หมายถึง ทุกสิ่งหรือมวลสิ่งต่าง ๆ ในโลก เช่น ภาพลูกโลกมีหมวกคลุมแสดงว่าหมวกมีพลังเหนือลูกโลก เป็นการแทนค่าให้คิดในลักษณะเป็นสัญลักษณ์ มากกว่าลักษณะเหมือนจริงหรือลักษณะเรขาคณิต
5. ลักษณะการเขียนภาพการ์ตูน ซึ่งเป็นภาพที่ออกแบบตามจินตนาการความคิดสร้างสรรค์ของผู้ที่ออกแบบ
6. ลักษณะการเขียนภาพสัตว์ นักวาดภาพประกอบต้องมีความชำนาญหรือศึกษาเกี่ยวกับรูปทรงของสัตว์ในลักษณะที่เป็นจริงก่อน แล้วจึงแทนค่าให้ออกมาในลักษณะที่เปลี่ยนแปลง

แล้วจะเป็นลักษณะสมจริงก็ได้ จะเป็นจินตนาการก็ได้รูปทรงเรขาคณิตก็ได้ หรือสัญลักษณ์ก็ได้ (ศิริพร เมฆอินทย. 2533 : 38)

สรุปได้ว่าลักษณะของภาพประกอบ มีด้วยกันหลายชนิดในแต่ละชนิดก็ควรจะเป็นภาพที่มีความสวยงาม ไม่น่าเบื่อ เมื่อมองแล้วยากมองอีก ในการทำหนังสือนิทานหรือหนังสือภาพสำหรับเด็กเล็กผู้สร้างภาพควรสร้างภาพที่เล่าเรื่องได้ในตัวของมันเอง และไม่จำเป็นจะต้องใช้แต่ศิลปะภาพเหมือน หรือภาพที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงเสมอไป อาจจะเป็นภาพในจินตนาการที่มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นภาพที่เด็กสนใจให้อารมณ์สนุกสนาน และมีความเคลื่อนไหวได้ มีชีวิตชีวา สีสันสดใส ชวนให้น่าดึงดูดความสนใจสำหรับเด็กได้เป็นอย่างดี

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพ

ดวงแก้ว วรรณสังข์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากการสอนโดยใช้นิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย ผลการวิจัยปรากฏว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยสูงกว่าเกณฑ์ 95.33/ 82.00 ความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านหลังจากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยอยู่ในระดับดี

4. เอกสารเกี่ยวกับหนังสือภาพป๊อปอัพ

4.1 ประวัติความเป็นมาของหนังสือภาพป๊อปอัพ

ประวัติของคำว่า ป๊อป อัป pop-up ซึ่งส่วนใหญ่จะเรียกว่า 3 มิติ หรือ ไดเมนชัน ใช้แทนเวลาและพื้นที่ว่าง หรือบางที่อาจจะใช้คำว่าเคลื่อนไหว ซึ่งเคลื่อนไหวก็หมายถึงเวลาก็ได้ (ศิริพร เมฆอินทย. 2533 : 60) ดังนั้นหนังสือภาพป๊อปอัป หมายถึง หนังสือภาพที่ยกระดับชั้นภาพสามารถเคลื่อนไหวได้โดยภาพเด้งออกมาได้ เป็นภาพที่ดูมีชีวิตชีวาน่าสนใจ

หนังสือภาพป๊อปอัป มีประวัติมานานนับศตวรรษ โดยที่ผ่านมานั้น หนังสือส่วนใหญ่ที่ผลิตออกมาจะเป็นหนังสือประเภท 2 มิติ สำหรับภาพที่มองเห็นในยุคต้น ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นในรูปของ 2 มิติ ในสมัยก่อนเมื่อมีการทำหนังสือ หนังสือจะถูกทำขึ้นมาโดยใช้มือไม่มีการใช้เครื่องจักรเข้ามาช่วย เพราะสมัยนั้นยังไม่มีเครื่องพิมพ์หนังสือ ต่อมาเมื่อมีการพิมพ์เข้ามา ในศตวรรษที่ 13 และ 14 ที่ประเทศอังกฤษมีการทำหนังสือที่นำแผ่นกระดาษทรงกลมมาเจาะรู และยึดไว้ด้วยหมุดแล้วหมุนเมื่อหมุนไปก็จะมีตัวเลขหรือตัวหนังสือทะลุผ่านมาสามารถมองเห็นได้ ส่วนมากจะเป็นหนังสือที่เกี่ยวข้องกับทางโหราศาสตร์

หนังสือป๊อปอัป เริ่มขึ้นในศตวรรษที่ 18 ที่พบเห็นเป็นเพียงแผ่นกระดาษกลมที่เจาะรูตรงกลางสามารถหมุนได้หรือในลักษณะที่เป็นแผ่นกระดาษที่พับได้ ในส่วนที่เป็นแผ่นพับ มีข้อมูลว่าเคย

ถูกใช้ทำในศตวรรษที่ 14 มาแล้วบ้างเหมือนกัน เมื่อการพิมพ์เข้ามาในวงการของหนังสือ ก็เริ่มมีการใช้กระดาษในการพับซ้อนทับกันเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น ตำราทางกายวิภาคก็ใช้เป็นลักษณะของกระดาษที่พับซ้อนกัน เพื่อแสดงส่วนต่างของอวัยวะต่างๆ ที่อยู่ภายในร่างกาย เทคนิคที่ถูกนำมาใช้นี้มี 2 วิธี ซึ่งเป็นที่ถกเถียงกันว่าอย่างแรก คือ ให้อยู่ในรูปเดิม ส่วนแบบที่ 2 คือ ให้ภาพถูกเปิดไว้ ต่อมาได้มีการตั้งกลุ่มของการผลิตตำราทางกายวิภาคขึ้น ตำราทางเรขาคณิต และทัศนียภาพขึ้นในเวลาต่อมา

ตัวอย่างของการใช้เทคนิคแผ่นพับ ที่ถูกใช้เวลาต่อมาก็คือ ภาพของสวนแห่งหนึ่งที่ภาพเกิดเปลี่ยนแปลงได้ และยังมีหนังสือ เรื่องหนังสือสีแดง (red book) ทำโดย Humphrey Lepton ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในฐานะของสถาปนิกที่มีชื่อเสียงของประเทศอังกฤษ ในศตวรรษที่ 18 อย่างไรก็ตาม มี 2 วิธีเท่านั้นที่ถูกค้นพบในช่วงเวลานั้นก็คือ วิธีเจาะรู กับ เทคนิคการใช้แผ่นพับ ที่ใช้ในการทำหนังสือโป๊บอัฟ

ในศตวรรษที่ 17 ตำราของหนังสือประเภททัศนียภาพ ได้ใช้วิธีการพับตั้งขึ้น เพื่ออธิบายรูปภาพต่าง ๆ ในลักษณะของภาพ 3 มิติ ตัวอย่างคล้าย ๆ กันนี้ถูกพบในหนังสือคณิตศาสตร์ในศตวรรษที่ 19 และศตวรรษที่ 20 เป็นหนังสือที่ถูกออกแบบขึ้นอย่างพิเศษ หนังสือเล่มนี้อยู่ที่พิพิธภัณฑ์ทางประวัติศาสตร์ในเมือง Niiging ส่วนทางด้านของ Okoshiezu ได้ยกตัวอย่างรูปซึ่งถูกพบในเฉพาะประเทศญี่ปุ่น ซึ่งบางที่อาจจะถูกแบ่งเป็นวิธีการพับให้รูปตั้งขึ้น วิธีการนี้ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อใช้แสดงรูปภายในห้องและภายนอกของห้องพิธีรับประทานน้ำชา ในยุคสมัย เอโด Edo วิธีการพับนี้ได้พัฒนาให้เป็นรูปแบบที่แตกต่างกันเรื่อยมา ตัวอย่าง เช่น รูปแยกที่ตั้ง รูปของเดี่ยว หรือปากฉลาม รูปของช่อง ซึ่งถูกนำมาติดกับในรูปของแบบจำลอง ในทางตรงข้าม โดยทั่วไปแล้ววิธีการพับนี้ เมื่อเป็นหนังสือ เวลาเปิดหรือพลิกหน้าหนังสือก็จะพบภาพต่าง ๆ ปรากฏอยู่ข้างในนั้นมีหนังสืออยู่ 2 ประเภท ประเภทหนึ่งเป็นหนังสือที่เกี่ยวกับการตกแต่งภายใน ประเภทที่ 2 คือหนังสือที่ใช้กับงานทางด้านวิทยาศาสตร์ ซึ่งวิธีการพับนี้จะถูกใช้เป็นเครื่องแสดงถึง ความลึกของพื้นที่ของกระดาษ และยังเคยใช้แทนเวลาอีกด้วย เทคนิควิธีการพับนี้จะถูกใช้ในหนังสือที่เกี่ยวกับส่วนประกอบของอวัยวะภายในร่างกายซึ่งถูกกล่าวถึงเป็นอย่างมาก เกี่ยวกับเทคนิคการผลิตหนังสือของประเทศเยอรมันในศตวรรษที่ 19

ตัวอย่างหนังสือที่น่าพิศวงที่ใช้เทคนิควิธีการพับได้อย่างชำนาญ เป็นสมุดภาพของ Bruno Munari ชาวอิตาลี เป็นหนังสือที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของสัตว์นานาชนิด เช่น เป็นภาพของช้าง ซึ่งหัวของมันจะตัดเป็นช่องไว้เปิดได้เมื่อขึ้นแล้วก็จะพบสัตว์อีกชนิดหนึ่งอยู่ข้างใน เรื่องจริงของมันก็คือ สัตว์เหล่านั้นปรารถนาจะเป็นอะไรแล้วให้อ่านทาย เมื่อทายแล้วก็ให้เปิดดูคำตอบว่าถูกหรือเปล่า เช่นในรูป ช้างปรารถนาจะกลายเป็นนก และนกก็ปรารถนาจะกลายเป็นปลา วิธีการนี้มักจะนิยมใช้กับหนังสือที่ต้องการให้อ่านสงสัยว่ามีอะไรอยู่ข้างในภาพ ต่อมาในศตวรรษที่ 19

Synchronrus ได้นำระบบการพิมพ์หนังสือที่มีสีสันสวยงามเข้ามาใช้ ทำให้ยุคนี้ได้ชื่อว่าเป็นยุคที่หนังสือโป๊พ็อพสมบูรณ์ที่สุด (ศิริพร เมฆอินทย. 2533 : 62)

สรุปแล้วหนังสือภาพโป๊พ็อพ เป็นหนังสือภาพที่ยกระดับขึ้นภาพสามารถเคลื่อนไหวได้ โดยภาพเด้งออกมาได้ เป็นภาพที่มองดูมีชีวิตชีวาน่าสนใจ มีประวัติความเป็นมาที่เห็นชัดตั้งแต่ศตวรรษที่ 18 ในประเทศอังกฤษ จนกระทั่งปัจจุบันได้มีผู้นิยมและได้จัดทำแพร่หลายมากขึ้น

4.2 ประเภทของหนังสือโป๊พ็อพ

ประเภทของหนังสือโป๊พ็อพแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้ (ศิริพร เมฆอินทย.2533:63)

1. ประเภทพื้นราบ (plane)
 - 1.1 แผ่นพับ (flap)
 - 1.2 เจาะช่อง
 - 1.3 ตัดตามรอย (cut - out and slits)
 - 1.4 การเปลี่ยนแปลง (metamorphosis)
 - 1.5 ฉาก (dissolving scenes)
 - 1.6 ใช้การเลื่อน (slides)
 - 1.7 ใช้การหมุน (pivots and rivets)
2. ประเภทรูปทรง (solid works)
 - 2.1 ภาพคลี่ (panorama)
 - 2.2 โรงหรือเวที (theatrical stage)
 - 2.3 ภาพตั้งในมุม 90 องศา (pop-up 90)
 - 2.4 ภาพตั้งในมุม 180 องศา (pop-up 180)
 - 2.5 รูปกล่อง (box structure)
3. ประเภทเทคนิคในการมองดู (visual tricks)
 - 3.1 วัสดุที่ใช้แผ่นสีแดงและสีฟ้า
 - 3.2 วัสดุที่เป็นลาย
 - 3.3 ระบบ Wilson Lincoln
 - 3.4 ใช้กระจก
 - 3.5 กระจกสะท้อนกลับ
 - 3.6 ไฮโดรแกรม

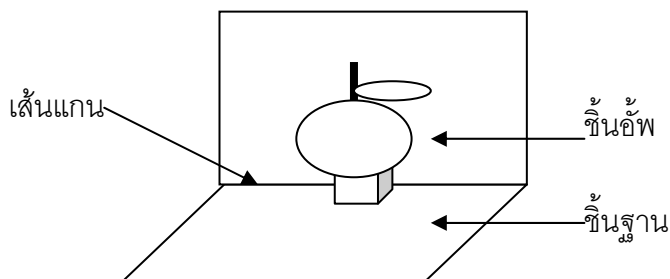
4.3 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำหนังสือป๊อบอัฟ

1. กระดาษ จะเป็นกระดาษสี หรือกระดาษขาวเลือกใช้ตามต้องการแต่กระดาษที่ใช้ควรไม่บางเกินไป ควรเป็นกระดาษหนาประมาณ 135 – 220 แกรม ถ้ากระดาษบางเกินไปเวลาพับให้เกิดรูปร่างจะไม่อยู่ตัว แต่ถ้าใช้กระดาษหนาเกินไปเวลาพับจะยากและเกิดการชำรุดง่าย ใช้กระดาษหนาพอ ๆ กับความหนาของแผ่นโปสเตอร์จะดีที่สุด
2. กรรไกร ควรเลือกกรรไกรที่เหมาะสมกับมือ และเป็นกรรไกรที่ใช้กับงานกระดาษที่มีปลายแหลมตรง (ปากจิ้งจก) เพื่อใช้ในการตัดขอบมุมของกระดาษ
3. คัทเตอร์ งานประดิษฐ์กระดาษบางครั้ง ใช้กรรไกรตัดไม่รวดเร็วและไม่ตรงตามที่ต้องการ จึงจำเป็นต้องใช้คัทเตอร์คม ๆ
4. กาว ควรเป็นกาวลาเท็กซ์ที่มีน้ำผสมอยู่น้อยที่สุด
5. ปากกาขีดรอย เป็นอุปกรณ์ที่ช่วยให้การพับกระดาษ และการตัดกระดาษได้ง่ายยิ่งขึ้น
6. แผ่นยางรองตัด เพื่อความสะดวกในการตัดกระดาษ
7. อุปกรณ์อื่น ๆ ที่ใช้ในการตกแต่ง

4.4 ลักษณะของหนังสือป๊อบอัฟ

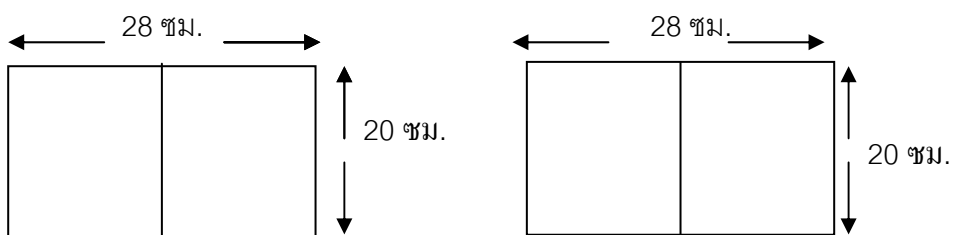
งานป๊อบอัฟทุกชิ้นงานจะต้องประกอบด้วยกระดาษอย่างน้อย 2 ชิ้น (วิริยะ สิริสิงห. 2545 : 15) คือ

1. ขั้นฐาน (Base) ควรเป็นกระดาษที่หนากว่าชิ้นอัฟเล็กน้อย
2. ชิ้นอัฟ (UP) เป็นกระดาษที่นำมาประดิษฐ์ ตัด แต่ง ปะ ติด ให้เป็นรูปร่าง แล้วนำไปผนึกติดบนขั้นฐาน และการนำชิ้นอัฟมาผนึกติดกับขั้นฐานก็มีกรรมวิธีเฉพาะคือ จะไม่ติดพร้อมกันทีเดียวทั้งชิ้น แต่จะผนึกกาวทีละครึ่งรูป ดังนั้นขั้นฐานและชิ้นอัฟ จึงจำเป็นต้องแบ่งครึ่งก่อน และเส้นแบ่งครึ่งนี้เรียกว่า แกน ตามปกติรูปหนึ่ง ๆ จะมีเส้นแบ่งครึ่งรูปได้ 2 เส้น คือ เส้นแบ่งครึ่งตามแกนตั้ง และแกนนอน ในการประดิษฐ์งานป๊อบอัฟในรูปหนึ่ง ๆ ควรใช้เส้นแกนใดแกนหนึ่งเท่านั้น ภาพที่แสดงถึงความสูงจะใช้แกนตั้ง ส่วนภาพที่ให้อัฟลงมาจะใช้แกนนอน เป็นต้น

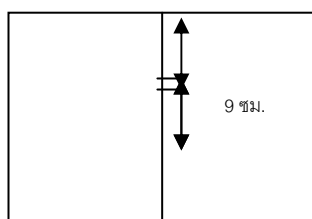

4.5 ขั้นตอนการทำหนังสือภาพป๊อปอัป

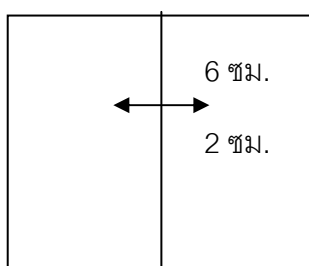
1 ใช้กระดาษหนา 2 แผ่น แต่ละแผ่นกว้าง 20 ซม. ยาว 28 ซม. (ขนาดสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความต้องการของผู้จัดทำ) พับครึ่งทั้ง 2 แผ่น แต่ก่อนจะพับควรกรีดทำรอยเสียก่อน จะได้พับง่าย

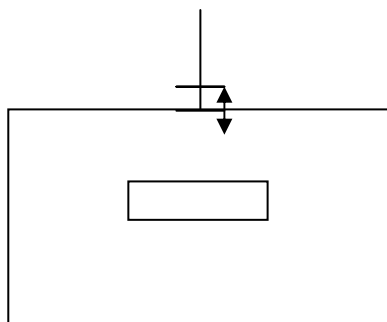

2. วัดกระดาษชั้นแรกจากขอบเข้ามาตามแนวกึ่งกลางข้างละ 9 ซม. ทำเครื่องหมายไว้

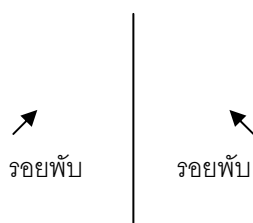

3. ลากเส้นยาว 6 ซม. กว้าง 2 ซม. ผ่านเครื่องหมายในข้อ 2 (ให้ 2 เส้นที่ลากขนานกันด้วย) แล้วตัดตามแนวเส้นยาวที่ลากทั้ง 2 เส้น

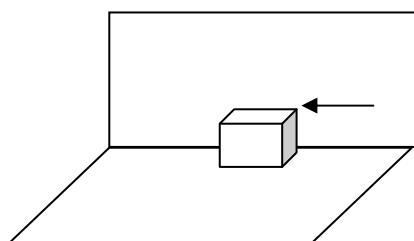

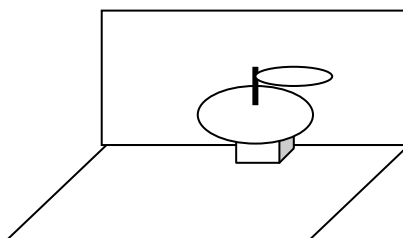
4. ทำรอยที่ปลายเส้นขนานทั้งสองด้านแล้วพับตามรอย

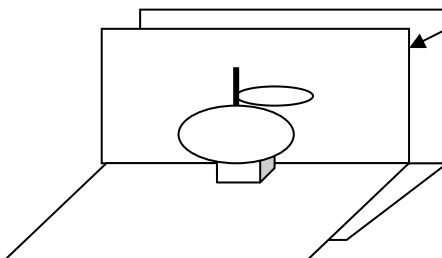
5. พับกระดาษ พร้อมกับดันรอยตัดที่แกนกึ่งกลางให้พับขึ้นมา

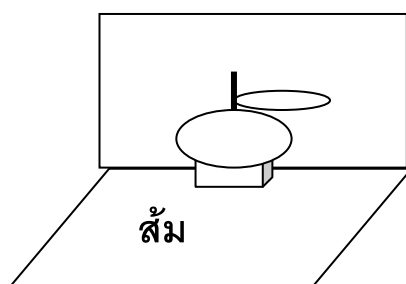
6. นำรูปที่ต้องการนำมาเป็นชิ้นอัฟ นำมาติดกับฐานภาพในข้อ 5

7. ใช้กาวยาทากระดาษอีกแผ่นหนึ่งที่พับไว้ตั้งแต่ข้อ 1 แล้วนำด้านหลังของภาพในข้อ 6 มาผนึกซ้อนไว้ ก็จะได้ภาพป๊อบอัฟ

8. นำคำที่ต้องการให้เด็กอ่านเป็นคำมาประกอบกับภาพป๊อบอัฟ

9. นำภาพป๊อบอัฟในแต่ละชั้นที่ทำสำเร็จแล้วในข้อ 8 และ 9 มาประกอบเป็นรูปเล่มหนังสือ แล้วตกแต่งรูปเล่มให้สวยงาม

4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือป๊อบอัฟ

พานิชย์ วงศ์ธานี (2006 : Online) ได้ศึกษาการใช้สื่อการสอน 3 มิติ (สัตว์น้ำ 3 มิติ) กับเด็กชาวเขา ที่มีปัญหาในการใช้ภาษาถิ่นเพราะมีหลายเผ่ารวมกัน เช่น ลีซอ มูเซอ กระเหรี่ยง ไทยใหญ่ และม้ง ของโรงเรียนศูนย์ปางมะผ้าในโครงการพระราชดำริ จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่าเด็กสามารถเรียนรู้ภาษาได้เร็วขึ้น เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย ช่วยพัฒนาทักษะการสังเกตได้ดีขึ้น และนักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน

สุนันทา ฝันนิมิตร (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้หนังสือภาพยกระดับประกอบการอ่านบทร้อยกรองภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหนังสือการ์ตูนภาพยกระดับเพื่อใช้เป็นหนังสือส่งเสริมการอ่านและหาประสิทธิภาพหนังสือการ์ตูนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้หนังสือการ์ตูนภาพยกระดับกับการเรียนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาคั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนบางชัน (ปल्लीวิทยานุสรณ์)ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 60

คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสร้างประกอบด้วย หนังสือการ์ตูนภาพยกระดับจำนวน 5 เล่ม และ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.87 เมื่อนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า หนังสือการ์ตูนภาพยกระดับประกอบการอ่านบทร้อยกรองภาษาไทยที่สร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพ 85.5/87.0 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือการ์ตูนภาพยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่เรียนแบบปกติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาศักยภาพในการอ่านของเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ เป็นการวิจัยแบบเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ อายุ 10 -15 ปี ที่มีปัญหาในการอ่านคำ และไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนในช่วงชั้นที่ 2 ใน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ อายุ 10-15 ปี ที่มีปัญหาในการอ่านคำ และไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนในช่วงชั้นที่ 2 ใน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนพิษณุโลกปัญญานุกูล ต. มะขามสูง อ. เมือง จ. พิษณุโลก เลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 8 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป ประกอบไปด้วย
 - 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้
 - 1.2 หนังสือภาพป๊อปอัป
 - 1.3 บัตรคำ ให้เด็กอ่านเป็นคำก่อน แล้วจึงกระจายคำให้ได้รู้จักส่วนประกอบของคำ
 - 1.4 เกมการเรียงส่วนประกอบของคำ
2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. ขั้นตอนการสร้างหนังสือภาพโป๊บบั๊ฟ

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำหนังสือภาพโป๊บบั๊ฟ และกิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็ก

1.2 ศึกษาการสร้างหนังสือภาพโป๊บบั๊ฟ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของช่วงชั้นที่ 1 โดยนำคำศัพท์มาจากหนังสือเรียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 ซึ่งเป็นคำพื้นฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มาเป็นคำที่ใช้ทำเป็นหนังสือภาพโป๊บบั๊ฟ

ขั้นตอนในการเลือกคำ

1. นำคำศัพท์ที่คัดเลือกจากหนังสือเรียนภาษาไทย ซึ่งเด็กควรจะอ่านได้ในช่วงชั้นที่ 1 และเป็นคำที่พบในชีวิตประจำวันทั้ง 5 หมวด เกี่ยวกับ หมวดสี หมวดสัตว์ หมวดผัก หมวดผลไม้ และหมวดเครื่องใช้ในการเรียน จำนวน 100 คำ มาให้นักเรียนอ่าน

2. เลือกคำศัพท์ที่จะนำมาเป็นคำที่ใช้ในการทำหนังสือภาพโป๊บบั๊ฟ จำนวน 30 คำ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ดังนี้

2.1 เป็นคำพื้นฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ของช่วงชั้นที่ 1

2.2 เป็นคำศัพท์ที่เด็กบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ส่วนใหญ่อ่านไม่ได้

2.3 เป็นคำที่เด็กใช้และพบบ่อย ในชีวิตประจำวัน

1.4 จัดสร้างหนังสือภาพโป๊บบั๊ฟ จำนวน 30 เล่ม แบ่งเป็น 5 ชุด ชุดละ 6 เล่ม ดังนี้

ชุดที่ 1 หมวดสี

ชุดที่ 2 หมวดสัตว์

ชุดที่ 3 หมวดผัก

ชุดที่ 4 หมวดผลไม้

ชุดที่ 5 หมวดเครื่องใช้ในการเรียน

1.5. ผู้วิจัยนำหนังสือภาพโป๊บบั๊ฟเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือภาพโป๊บบั๊ฟ พิจารณาตรวจสอบคุณภาพ และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1. ผศ. ดร. ศิริวิมล ใจงาม อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก

2. ผศ. อนงค์ ตันติวิชัย อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก

3. อาจารย์นิภา งามสิทธิโชค อาจารย์โรงเรียนวัดเนินมะคึก อ.เมือง

จ. พิษณุโลก

1.6 นำหนังสือภาพป๊อปอัปที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้กับเด็กที่

บกพร่องทางสติปัญญาของโรงเรียนวัดมหาวนารามจำนวน 3 คน ที่คุณสมบัติเหมือนกลุ่มตัวอย่าง

1.7 นำหนังสือภาพป๊อปอัปที่แก้ไขปรับปรุงสมบูรณ์แล้วนำไปดำเนินการทดลอง

2. ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของช่วงชั้นที่ 1 โดยนำคำศัพท์มาจากหนังสือเรียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 ซึ่งเป็นคำพื้นฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เป็นคำที่เด็กใช้และพบบ่อย ในชีวิตประจำวัน แต่เป็นคำที่เด็กอ่านไม่ได้ นำมาทำแผนการจัดการเรียนรู้

2.2 ศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เพื่อที่จะได้ทราบระดับความสามารถในการอ่านคำ โดยศึกษาดังนี้

2.2.1 ทดสอบคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันทั้ง 5 หมวด เกี่ยวกับ หมวดสี หมวดสัตว์ หมวดผัก หมวดผลไม้ และหมวดเครื่องใช้ในการเรียน จำนวน 100 คำ มาให้นักเรียนอ่าน แล้วนำคำที่เด็กส่วนใหญ่อ่านไม่ได้ จำนวน 30 คำ มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.2.2 สอบถามข้อมูลความสามารถในการอ่านคำจากครูประจำชั้น

2.3 ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้โดยกำหนดรูปแบบวิธีดำเนินกิจกรรม และเวลาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2.4. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ในการวิจัย

2.5. ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านแผนการสอน พิจารณาตรวจสอบคุณภาพในด้านความตรงเชิงเนื้อหา และสำนวนภาษาว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ จำนวน 3 ท่าน คือ

1. ผศ. เสน่ห์หา บุญรักษย์ อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก

2. ผศ. ดร. ศิริวิมล ใจงาม อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก

3. ดร. เอี่ยมพร หลินเจริญ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญาของโรงเรียนวัดมหาวนาราม ที่มีคุณสมบัติเหมือนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขปรับปรุงสมบูรณ์แล้วนำไปดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3. ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ

3.1 ศึกษาเอกสาร การทำแบบทดสอบ วิธีการวัดและประเมินผลอย่างละเอียด

3.2 สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถของเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญา โดยกำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องกับวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป จำนวน 30 เล่ม โดยแบ่งเป็น 5 ชุด ชุดละ 6 เล่ม ใน แต่ละชุดจะมี 2 ตอน จะแบ่งออกเป็น การอ่านออกเสียงคำ และ เข้าใจความหมายของคำโดยวัดความสามารถในการอ่านจะวัดตามเกณฑ์การให้คะแนน

3.3 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านแบบทดสอบ พิจารณาตรวจสอบคุณภาพในด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) พร้อมทั้งตรวจสอบและแก้ไขเนื้อหา ตลอดจนสำนวนภาษา และพิจารณาว่าคำที่ใช้ทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ จำนวน 3 ท่าน คือ

1. ผศ. เสน่ห์หา บุญยรักษ์ อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก

2. ผศ. ดร. ศิริวิมล ใจงาม อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก

3. ดร. เอื้อมพร หลินเจริญ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก

3.4 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญาของโรงเรียนวัดมหาวนารามที่มีคุณสมบัติเหมือนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน

3.5 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่แก้ไขปรับปรุงสมบูรณ์แล้วนำไปดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การให้คะแนน

ในการวัดความสามารถในการอ่านคำจะวัดตามเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตอนที่ 1. การอ่านออกเสียงคำ จำนวน 30 คำ 30 คะแนน

การอ่านออกเสียงคำได้ ให้ 1 คะแนน

การอ่านออกเสียงคำไม่ได้ ให้ 0 คะแนน

ตอนที่ 2. การอ่านเข้าใจความหมายของคำ จำนวน 30 คำ 30 คะแนน

จับคู่คำกับภาพได้ ให้ 1 คะแนน

จับคู่คำกับภาพไม่ได้ ให้ 0 คะแนน

3. การดำเนินการทดลอง

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบ One Group Pretest– Posttest Design (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 249) เป็นหนึ่งกลุ่มทดสอบก่อนและหลัง มีแบบแผนการทดลอง ดังนี้

กลุ่มทดลอง	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T1	X	T2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

เมื่อ E แทน นักเรียนกลุ่มทดลอง

X แทน วิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป

T1 แทน การทดสอบความสามารถในการอ่านคำก่อนสอน

T2 แทน การทดสอบความสามารถในการอ่านคำหลังสอน

ขั้นตอนการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เพื่อติดต่อขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อทดลองเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่าง

2. ทำการทดสอบก่อนการทดลองด้วยแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำทั้ง 5 ชุด แบบทดสอบแต่ละชุดจะมี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ จำนวน 30 คำ 30 คะแนน

ตอนที่ 2 แบบทดสอบการอ่านเข้าใจความหมายของคำ จำนวน 30 คำ 30 คะแนน
แล้วบันทึกคะแนนผลการทดสอบก่อนการทดลอง เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

3. ดำเนินการสอนโดยใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น โดยกำหนดระยะเวลาในการทำการทดลอง เป็นจำนวน 30 ครั้ง ครั้งละ 20 นาทีต่อวัน เป็นเวลา 30 วัน รวม 5 สัปดาห์ในช่วงเวลา 15.00 – 15.20 น.

4. ทำการทดสอบหลังการสอนด้วยแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง เมื่อสิ้นสุดการสอนแล้วบันทึกคะแนนเป็นรายบุคคล

ตารางระยะเวลาการทดลอง

สัปดาห์ที่	ครั้งที่	เวลา	เนื้อหา
1	1	15.00 – 15.20 น.	ทดสอบก่อนทดลอง หมวดสี – สีแดง
	2	15.00 – 15.20 น.	– สีเหลือง
	3	15.00 – 15.20 น.	– สีชมพู
	4	15.00 – 15.20 น.	– สีเขียว
	5	15.00 – 15.20 น.	– สีฟ้า
	6	15.00 – 15.20 น.	– สีม่วง
2	7	15.00 – 15.20 น.	หมวดสัตว์ - เต่า
	8	15.00 – 15.20 น.	- ช้าง
	9	15.00 – 15.20 น.	- เป็ด
	10	15.00 – 15.20 น.	- ปลา
	11	15.00 – 15.20 น.	- นก
	12	15.00 – 15.20 น.	- หมา

สัปดาห์ที่	ครั้งที่	เวลา	เนื้อหา
3	13	15.00 –15.20 น.	หมวดผัก
	14	15.00 –15.20 น.	- แตงกวา
	15	15.00 –15.20 น.	- มะระ
	16	15.00 –15.20 น.	- มะเขือ
	17	15.00 –15.20 น.	- ฟักทอง
	18	15.00 –15.20 น.	- บวบ
4	19	15.00 –15.20 น.	หมวดผลไม้
	20	15.00 –15.20 น.	- ส้ม,
	21	15.00 –15.20 น.	- แตงโม,
	22	15.00 –15.20 น.	- กล้วย,
	23	15.00 –15.20 น.	- มะละกอ
	24	15.00 –15.20 น.	- ทุเรียน
5	25	15.00 –15.20 น.	หมวดเครื่องใช้ในการเรียน
	26	15.00 –15.20 น.	- ดินสอ
	27	15.00 –15.20 น.	- ปากกา
	28	15.00 –15.20 น.	- พู่กัน
	29	15.00 –15.20 น.	- ไม้บรรทัด
	30	15.00 –15.20 น.	- กรรไกร
			- กระเป๋

หมายเหตุ

แบบทดสอบก่อนทดลองและหลังการทดลองเป็นชุดเดียวกัน

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีลำดับดังนี้

1.1 ศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ล้วน สายยศ. 2538 : 73) โดยใช้เกณฑ์การตัดสิน เป็นการนำคะแนนการอ่านออกเสียงคำและการอ่านเข้าใจความหมายของคำมารวมกัน เป็นคะแนนเต็ม 60 คะแนน โดยใช้ค่าพิสัยในการแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับแล้วพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

41- 60 คะแนน หมายถึง มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับดี

21-40 คะแนน หมายถึง มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับพอใช้

0 –20 คะแนน หมายถึง มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต้องปรับปรุง

1.2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการทดลองโดยวิธีทดสอบ

แบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (Mean)

2. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน The Wilcoxon Matched Pairs Signed –

Ranks Test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและการแปลความหมายจากการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการทดลองเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัปปรากฏผลในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป ดังมีรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 1

ตาราง 1 คะแนนความสามารถทางการอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนได้รับการสอนโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพโป๊บบ๊ว

ก่อนการทดลอง				
คน	การอ่านออกเสียง (30 คะแนน)	เข้าใจความหมาย (30 คะแนน)	คะแนนรวม (60 คะแนน)	ระดับความสามารถ
1	7	9	16	ต้องปรับปรุง
2.	9	10	19	ต้องปรับปรุง
3.	11	11	22	พอใช้
4	8	13	21	พอใช้
5	0	2	2	ต้องปรับปรุง
6.	1	2	3	ต้องปรับปรุง
7	6	7	13	ต้องปรับปรุง
8	5	5	10	ต้องปรับปรุง
$\bar{X}$	5.88	7.38	13.25	
S.D	3.80	27.39	7.74	

จากตาราง 1 พบว่า คะแนนความสามารถทางการอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ ก่อนได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพโป๊บบ๊วมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.25 คะแนน

ตาราง 2 คะแนนความสามารถทางการอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หลังได้รับการสอนโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพโป๊บบั๊ฟ

หลังการทดลอง				
คน	การอ่านออกเสียง (30 คะแนน)	เข้าใจความหมาย (30 คะแนน)	คะแนนรวม (60 คะแนน)	ระดับความสามารถ
1	25	27	52	ดี
2.	16	27	43	ดี
3.	17	28	45	ดี
4	30	28	58	ดี
5	15	25	40	พอใช้
6.	22	24	46	ดี
7	15	21	36	พอใช้
8	27	27	54	ดี
$\bar{X}$	20.89	25.88	46.75	
S.D	5.94	2.42	7.44	

จากตาราง 2 พบว่า คะแนนความสามารถทางการอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ หลังได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพโป๊บบั๊ฟมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 46.75 คะแนน

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพโป๊บบั๊ฟ ดังมีรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3 การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป

คนที่	คะแนน		ผลต่าง	ลำดับที่	ลำดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อนสอน	หลังสอน	ของคะแนน	ความแตกต่าง	บวก	ลบ
1	16	52	36	4	+4	0
2	19	43	24	3	+3	0
3	22	45	23	1.5	+1.5	0
4	21	58	37	5	+5	0
5	2	40	38	6	+6	0
6	3	46	43	7	+7	0
7	13	36	23	1.5	+1.5	0
8	10	54	44	8	+8	0
					T + = +36	T = 0
ค่า T ที่ .05 = 5						

จากตาราง 3 พบว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ หลังจากใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ก่อนและหลังการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป

สมมุติฐานของการวิจัย

ในการศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานไว้ 2 ข้อ ดังนี้

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้มีความสามารถในการอ่านคำหลังจากสอนด้วยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป อยู่ในระดับดี
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้มีคะแนนในการอ่านหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอ่านโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ อายุ 10-15 ปี ที่มีปัญหาในการอ่านคำ และไม่มีความพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนในช่วงชั้นที่ 2 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ อายุ 10-15 ปี และไม่มีความพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนในช่วงชั้นที่ 2 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนพิษณุโลกปัญญานุกูล ต. มะขามสูง อ. เมือง จ. พิษณุโลก เลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป ประกอบไปด้วย
 - 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้
 - 1.2 หนังสือภาพป๊อปอัป
 - 1.3 บัตรคำ ให้เด็กอ่านเป็นคำก่อน แล้วจึงกระจายคำให้เด็กรู้จักส่วนประกอบของคำ
 - 1.4 เกมการเรียงส่วนประกอบของคำ
2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

1. ค่าเฉลี่ย (Mean)
2. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน คือ The Wilcoxon Matched Pairs

Signed – Ranks Test

สรุปผลการวิจัย

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้มีความสามารถในการอ่านคำหลังจากสอนด้วยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป อยู่ในระดับดี
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้มีคะแนนในการอ่านหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาความสามารถในการอ่านเป็นคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้โดยการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อบอัฟ พบว่า คะแนนความสามารถทางการอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ก่อนได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อบอัฟมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.25 คะแนน หลังจากรับการสอนโดยใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อบอัฟ มีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 46.75 คะแนน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเด็ก เด็กมีความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับดีขึ้น แต่ก็มีเด็กอยู่ 2 คน ที่มีคะแนนความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับพอใช้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุปัจจัยของเด็กเฉพาะบุคคล เช่น ในเรื่องของระดับสติปัญญา มี I.Q. อยู่ในระดับต่ำ หรือขึ้นอยู่กับอายุของเด็ก หรือประสบการณ์ในการเรียนรู้ของเด็ก และอาจเป็นเพราะช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับเด็ก 2 คนนี้อาจสั้นไปจึงควรเพิ่มระยะเวลาให้เหมาะสมกับเด็กให้มากขึ้น ก็อาจเป็นไปได้

นอกจากนี้ผลจากการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อบอัฟ พบว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อบอัฟ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลอง นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้มีคะแนนสูงกว่าก่อนการทดลองซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้มีความสามารถในการอ่านคำหลังจากสอนด้วยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อบอัฟ อยู่ในระดับดี และเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้มีคะแนนในการอ่านหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอ่านโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อบอัฟ

ผลจากการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่าการสอนอ่านโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อบอัฟ ช่วย让孩子ที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ระดับเรียนได้มีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเรียนรู้จากภาพ และสิ่งใกล้เคียงช่วยให้เด็กเรียนรู้ได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ แฟรงค์ แมรี่ และลอเรนซ์ (Frank Mary and Lawrence) ค้นพบว่า เด็กเรียนอ่านได้ 3 ทางด้วยกัน คือ เด็กเรียนอ่านทางตาโดยใช้สายตาอ่านภาพที่สัมพันธ์กับคำ เด็กเรียนอ่านทางหู โดยใช้หูวิเคราะห์เสียงและผสมเสียงอ่านเป็นคำๆ และเด็กเรียนอ่านโดยการจำรูปคำ โครงสร้าง และรูปคำของตัวอักษรที่มีความหมายเด่นชัด และได้อ่านซ้ำๆ บ่อยครั้งก็จะจำได้ดี นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีของสมิท (Smith) ที่กล่าวว่าเด็กเหล่านี้สามารถเรียนรู้ได้ดีโดยทางสายตานั้น จะพบว่าภาพประกอบมีส่วนสำคัญสำหรับการเรียนรู้ ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ถ้าไม่มีภาพประกอบเด็กต้องตั้งใจฟังเนื้อเรื่องถึง 2 ครั้งจึงจะเข้าใจได้ดีขึ้น และยังสอดคล้องกับ งานวิจัย

ของ สุนันทา ฝันนิมิตร (2543 : บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้หนังสือการ์ตูนภาพยกระดับ โดยนำมาใช้ประกอบ การอ่านบทร้อยกรองภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าผลการวิจัยเป็นที่ น่าพอใจเป็นอย่างมากเด็กนักเรียนในกลุ่มที่ทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น จากการใช้ หนังสือภาพการ์ตูนยกระดับที่มีประสิทธิภาพสูงถึง 85.5 / 87.0

ข้อเสนอแนะ

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความสามารถในการอ่านเป็นคำของเด็กที่มีความบกพร่อง ทางสติปัญญาในระดับเรียนได้โดยการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้มีความสามารถในการอ่านคำหลังจากสอนด้วยวิธีการ สอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป อยู่ในระดับดี และมีคะแนนในการอ่านหลังการสอนสูงกว่า ก่อนการสอน ผลเป็นที่น่าพึงพอใจ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้ ดังนี้

ควรนำวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป มาใช้กับคำที่หลากหลาย มาก ขึ้น ทั้งในประโยค หรือข้อความอื่น ๆ เพื่อให้เด็กสามารถอ่านคำได้ถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรทดลองใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพ ป๊อปอัป กับเด็กที่บกพร่องทางด้านอื่นด้วย

2.2 ควรทดลองใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำในภาษาอังกฤษจากหนังสือภาพป๊อปอัป กับเด็กที่มีความบกพร่องในด้านต่าง ๆ เช่น เด็กออทิสติก เด็กที่บกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา สุตะบุตร. (2535). **การแบ่งประเภทของปัญญาอ่อนตาม ICD10**. วารสารราชานุกูล 7(3): 24-28.
- กุลยา ก่อสุวรรณ. (2540). **การลดพฤติกรรมซ้ำๆ แปลกๆ ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในโรงพยาบาลราชานุกูล โดยใช้การเสริมแรงแบบดีอาร์โอร่วมกับการทำให้ยู่หนึ่ง**. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรมวิชาการ. (2535). **คู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ดวงแก้ว วรรณสังข์. (2541). **การศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากการสอนโดยใช้ ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เตือนใจ กรูยกระโทก. (2543). **การศึกษาผลการสอนซ่อมเสริมด้านความเข้าใจในการอ่าน และการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือแผ่นเดียวเป็นสื่อ**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. สมเด็จพระ. (2541). **ตั้งดวงแก้ว**. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์
- นภดล จันทรเพ็ญ. (2539). **การใช้ภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน.
- นิธินา หาญมานพ. (2541). **การสร้างชุดการสอนศัพท์ด้วยเกมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับก่อนประถมศึกษา**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิภา ศรีไพโรจน์ (2538). **สถิตินอนพาราเมตริก**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- บันลือ พุกกะวัน. (2538). **มิติใหม่การสอนอ่าน**. พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บัวแก้ว บัวเย็น.(2589). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่บกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการสอนแบบรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ผดุง อารยะวิญญู. (2542). **การเรียนรู้ระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.**

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ผดุง อารยะวิญญู. (2542). **การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.** พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : จำไทยเพรส.

ผาณิต ยังประภา. (2543). **การศึกษาความสามารถในการจำแนกเสียงของการใช้ชุด**

การสอนฝึกฟังจำแนกเสียงสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับ

เรียนได้ ชั้นประถมศึกษา. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พานิชย์ วงศ์ธานี. (2548). **การใช้สื่อการสอน 3 มิติ.** [http : www. Index.php/modules.php.](http://www.Index.php/modules.php?name=News&file=article&sid=23)

[name=News&file=article&sid=23.](http://www.Index.php/modules.php?name=News&file=article&sid=23)

พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์.(2537). **ฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านอาชีพและการจ้างงานบุคคล**

ปัญญาอ่อน. เอกสารคำบรรยายการอบรมเชิงปฏิบัติการฟื้นฟูสมรรถภาพทาง

ด้านอาชีพ การจ้างงานบุคคลปัญญาอ่อน. กรุงเทพฯ.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. (2539). **แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนสำหรับเด็กที่มีความ**

บกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้. เอกสารประกอบการอบรมครูการศึกษาพิเศษ.

กรุงเทพฯ.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. (2540). **ดนตรีกับการส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้.** เอกสาร

ประกอบการอบรม. กรุงเทพฯ. : สถาบันโฟรีเบล.

รัตนพินิจ นิเทศการศึกษา. (2542). **รวมปราชญ์ถาด้านการศึกษาในสมเด็จพระเทพฯ.** กรุงเทพฯ:

อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง.

เววดี ตัณฑโอบาส.(2545). **การศึกษาความสามารถทางดนตรีของเด็กที่มีความบกพร่องทาง**

สติปัญญาในระดับเรียนได้ในการฝึกเมโลเดียน. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

โรงเรียนวัดมโหฬาราราม.(2546). **หลักสูตรสถานศึกษาพุทธศักราช 2546 กลุ่มสาระการเรียนรู้**

ภาษาไทย. พิษณุโลก : โรงเรียนวัดมโหฬาราราม.

ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ.(2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 4.

กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

วารี ถิระจิตร. (2531). **การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ.** กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

วรรณี โสมประยูร.(2537). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

วิริยะ สิริสิงห. (2545). *POP – UP ศิลปะการประดิษฐ์กระดาษเป็นรูปสามมิติ*. กรุงเทพฯ ฯ:

สุวีริยาสาส์น

ศศิธร วงศ์ชาลี. (2542). *การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนตามครู*.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศิริพร เมฆอินทัย. (2533). *หนังสือนิทานสำหรับเด็กรูปแบบ 3 มิติ*. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สนิท ตั้งทวี. (2538). *การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ ฯ : โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์.

ศรียา นิยมธรรม. (2534). *การเรียนรู้ร่วมสำหรับเด็กปฐมวัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ ฯ :

เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). *หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 5 . กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุนันทา ฝันนิมิตร. (2006). *ผลของการใช้หนังสือการ์ตูนภาพยกระดับประกอบการอ่านบทร้อยกรองภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. [http : lib. swu. ac.th / data_thesis.php](http://lib.swu.ac.th/data_thesis.php).

แสงเพชร เจริญราษฎร์. (2546). *การศึกษาการสร้างชุดการสอนอ่านคำศัพท์ภาษาไทยแบบ WBI สำหรับนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้*. ปริญญาานิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2533). *การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา*. กรุงเทพฯ ฯ : ประยูรวงศ์พรินต์ติ้ง.

เสริมศรี หอทิมาวรกุล. (2539). *เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย) หน่วยที่ 1-8*. กรุงเทพฯ ฯ : อรุณการพิมพ์.

สำนักคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). *มณีแห่งปัญญา*. กรุงเทพฯ ฯ : ครูสภาลาดพร้าว.

สำนักคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). *สรุปย่อรายงานการวิจัย*. กรุงเทพฯ ฯ : ครูสภาลาดพร้าว.

อัจฉรา นาคทรัพย์. (2546). *การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ*. ปริญญาานิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

Bender, William. (1993). *Teaching students with Mild Disabilities*. Massachusetts :

Allyn and Bacon A Simon & Schuster Company.

Bond, Guy L. and miles A. Tinker. (1957). *Reading Difficulties : Their Diagnosis and*

Correction. New York : Appleton Century Crofts.

Gerlach, V.S, and D.P. Ely. (1971) *Picture and Visual Perception*. New York : Harper Row.

Kinder, J.S. (1965). *Using Audio – Visual*. New York : American Book Company.

Rubin, Dorothey.(1993).*Approach for Teaching Reading*. New York : A Simon & Schuster.

Smith, A. James. (1973) *Creative Teaching of the Language Arts in Elementary School*.

Boston : Allyn and Bacon, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสน่หา บุญรักษ

ตำแหน่ง คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก

เป็นผู้เชี่ยวชาญด้าน แผนการสอน และแบบทดสอบ

2. ดร. เอี่ยมพร หลินเจริญ

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์

สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก

เป็นผู้เชี่ยวชาญด้าน แผนการสอน และแบบทดสอบ

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวิมล ใจงาม

ตำแหน่ง ประธานโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ

สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก

เป็นผู้เชี่ยวชาญด้าน แผนการสอน แบบทดสอบ และหนังสือป๊อบอัฟ

4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อนงค์ ตันติวิชัย

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก

เป็นผู้เชี่ยวชาญด้าน หนังสือป๊อบอัฟ

5. อาจารย์นิภา งามสิทธิโชค

ตำแหน่ง ครู ค.ศ. 3

สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดเนินมะคึก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 1

เป็นผู้เชี่ยวชาญด้าน หนังสือป๊อบอัฟ

ที่ ศธ 0519.12/ ๑ ๐๑๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๖๘ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก

เนื่องด้วย นางสาวอริษฐาน พุ่มพวง นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสามารถในการอ่านของ
เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำจากหนังสือภาพป๊อปอัฟ”
โดยมี อาจารย์กุลยา ก่อสุวรรณ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และ อาจารย์สุขแก้ว คำสอน กรรมการ
ควบคุมปริญญานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์เอี่ยมพร หลินเจริญ, อาจารย์ศิริวิมล ใจงาม
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบและแผนการสอน อาจารย์อนงค์ ดันติวิชย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจหนังสือภาพ
ป๊อปอัฟ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวอริษฐาน พุ่มพวง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวดี ปัดไธสง)

รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาระบบและบุคคล

รักษาราชการแทน คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731 , 5646

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัพท 055-358-592 มือถือ 081-532-5117

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา(IOC)จากผู้เชี่ยวชาญ
ตารางกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของ แบบทดสอบ

ตาราง 4 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ที่ตรวจสอบค่าดัชนี
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่านคำ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
2	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
3	+1	+1	0	+2	.67	นำไปใช้ได้
4	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
5	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
6	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
7	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
8	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
9	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
10	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
11	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
12	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
13	+1	+1	0	+2	.67	นำไปใช้ได้
14	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
15	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
16	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
17	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
18	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
19	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
20	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
21	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
22	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
23	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
24	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
25	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
26	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
26	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
27	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
28	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
29	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
30	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้

ตาราง 5 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ที่ตรวจสอบค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ วัดความเข้าใจความหมายของคำ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
2	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
3	+1	+1	0	+2	.67	นำไปใช้ได้
4	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
5	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
6	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
7	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
8	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
9	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
10	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
11	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
12	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
13	+1	+1	0	+2	.67	นำไปใช้ได้
14	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
15	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
16	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
17	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
18	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
19	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
20	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
21	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
22	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
23	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
24	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
25	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
26	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
26	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
27	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
28	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
29	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
30	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้

การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของ แผนการสอน

ตาราง 6 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ที่ตรวจสอบค่าดัชนี
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของ แผนการสอน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
2	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
3	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
4	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
5	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
6	+1	+1	0	+2	.67	นำไปใช้ได้
7	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
8	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
9	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
10	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้

การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของ หนังสือภาพโปสเตอร์

ตาราง 7 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ที่ตรวจสอบค่าดัชนี
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของ หนังสือภาพโปสเตอร์

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
2	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้
3	+1	+1	0	+2	.67	นำไปใช้ได้
4	+1	+1	0	+2	.67	นำไปใช้ได้
5	+1	+1	+1	+3	1.0	นำไปใช้ได้

บันทึกการประเมินแบบทดสอบ

ความสามารถในการอ่านคำจากหนังสือภาพโป๊บบัฟ ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-ป.6)

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....

คำชี้แจง โปรดพิจารณา แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน

โดยใช้เครื่องหมาย / ลงในช่อง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่าคำตอบตรงจุดประสงค์ข้อนั้น

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำตอบตรงจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่าคำตอบไม่ตรงจุดประสงค์ข้อนั้น

คำที่	เรื่อง	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	หมวดสี คำว่า สีแดง				
2	หมวดสี คำว่า สีเหลือง				
3	หมวดสี คำว่า สีชมพู				
4	หมวดสี คำว่า สีเขียว				
5	หมวดสี คำว่า สีฟ้า				
6	หมวดสี คำว่า สีม่วง				
7	หมวดสัตว์ คำว่า เต่า				
8	หมวดสัตว์ คำว่า ช้าง				
9	หมวดสัตว์ คำว่า หมา				
10	หมวดสัตว์ คำว่า ปลา				
11	หมวดสัตว์ คำว่า เป็ด				
12	หมวดสัตว์ คำว่า นก				
13	หมวดผัก คำว่า แตงกวา				
14	หมวดผัก คำว่า มะระ				
15	หมวดผัก คำว่า พริกทอง				
16	หมวดผัก คำว่า มะเขือ				
17	หมวดผัก คำว่า บวบ				

คำที่	เรื่อง	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
18	หมวดผัก คำว่า พริก				
19	หมวดผลไม้ คำว่า ส้ม				
20	หมวดผลไม้ คำว่า แตงโม				
21	หมวดผลไม้ คำว่า กล้วย				
22	หมวดผลไม้ คำว่า มะละกอ				
23	หมวดผลไม้ คำว่า ทูเรียน				
24	หมวดผลไม้ คำว่า มะม่วง				
25	หมวดเครื่องใช้ในการเรียน คำว่า ดินสอ				
26	หมวดเครื่องใช้ในการเรียน คำว่า ปากกา				
27	หมวดเครื่องใช้ในการเรียน คำว่า มีดเหลาดินสอ				
28	หมวดเครื่องใช้ในการเรียน คำว่า ไม้บรรทัด				
29	หมวดเครื่องใช้ในการเรียน คำว่า กรรไกร				
30	หมวดเครื่องใช้ในการเรียน คำว่า กระเป๋				

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

บันทึกการประเมินแบบทดสอบ

การอ่านเข้าใจความหมายของคำจากหนังสือภาพโป๊บอัฟ ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-ป.6)

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....

คำชี้แจง โปรดพิจารณา แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน

โดยใช้เครื่องหมาย / ลงในช่อง คะแนนพิจารณา ตามความคิดเห็นของท่านดังนี้

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่าคำตอบจุดประสงค์ข้อนั้น

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำตอบจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่าคำตอบจุดประสงค์ข้อนั้น

แบบทดสอบ	ข้อที่	เรื่อง	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
หมวดสี	1	สีแดง				
	2	สี เหลือง				
	3	สีชมพู				
	4	สีเขียว				
	5	สีฟ้า				
	6	สีม่วง				
หมวดสัตว์	1	เต่า				
	2	ช้าง				
	3	หมา				
	4	ปลา				
	5	เป็ด				
	6	นก				
หมวดผัก	1	แตงกวา				
	2	มะระ				
	3	ฟักทอง				
	4	มะเขือ				

แบบทดสอบ	ข้อที่	เรื่อง	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
	5	บวบ				
	6	พริก				
หมวดผลไม้	1	ส้ม				
	2	แตงโม				
	3	กล้วย				
	4	มะละกอ				
	5	ทุเรียน				
	6	มะม่วง				
หมวดเครื่องใช้ในการเรียน	1	ดินสอ				
	2	ปากกา				
	3	มีดเหลาดินสอ				
	4	ไม้บรรทัด				
	5	กรรไกร				
	6	กระเป๋				

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบประเมินแผนการสอน

เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-ป.6)

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....

คำชี้แจง โปรดพิจารณา แผนการสอนแล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน

โดยใช้เครื่องหมาย / ลงในช่อง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่านำไปใช้ได้

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่านำไปใช้ได้

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่านำไปใช้ไม่ได้

ลำดับ ที่	เรื่อง	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	จุดประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรมมีความสอดคล้องกัน				
2	ขอบข่ายของเนื้อหามีความเหมาะสมกับผู้เรียน				
3	การจัดกิจกรรมเน้นการพัฒนาความสามารถในการอ่าน				
4	ออกแบบกิจกรรมได้น่าสนใจ และเหมาะสมกับผู้เรียน				
5	กำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสมกับ ธรรมชาติของผู้เรียน				
6	สื่อที่ใช้ประกอบกิจกรรมตรงตามเนื้อหาที่กำหนด				
7	เทคนิคการจัดกิจกรรมช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้				
8	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกันกับ จุดประสงค์				
9	วิธีวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับพัฒนาการ ของเด็ก				
10	มีรายละเอียดของแผนการสอนครบถ้วน				

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบประเมินแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ

จากหนังสือภาพป๊อปอัป ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-ป.6)

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....

คำชี้แจง โปรดพิจารณา แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน

โดยใช้เครื่องหมาย / ลงในช่อง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่าคำตอบตรงจุดประสงค์ข้อนั้น

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำตอบตรงจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่าคำตอบไม่ตรงจุดประสงค์ข้อนั้น

คำที่	เรื่อง	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
		+1	0	-1
1	เนื้อหาสาระมีความครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย			
2	เนื้อหาสาระเหมาะสมกับผู้เรียน			
3	วิธีการทดสอบมีความเหมาะสมกับผู้เรียน			
4	เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบการอ่านออกเสียงคำมีความเหมาะสม			
5	เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบการอ่านเข้าใจความหมายของคำมีความเหมาะสม			
6	เกณฑ์การให้คะแนนมีความเหมาะสม			

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบประเมินหนังสือภาพป๊อปอัป

เรื่อง การอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัป ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-ป.6)

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....

คำชี้แจง โปรดพิจารณา หนังสือภาพป๊อปอัปแล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน

โดยใช้เครื่องหมาย / ลงในช่อง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่านำไปใช้ได้

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่านำไปใช้ได้

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่านำไปใช้ไม่ได้

คำที่	เรื่อง	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
		+1	0	-1
1	สื่อมีเนื้อหา มีความสอดคล้องกับแผนการสอน			
2	สื่อที่ใช้สอนได้ตรงตามเนื้อหาที่กำหนด			
3	สื่อมีความคงทนถาวร			
4	สื่อมีรูปแบบน่าสนใจ			
5	สื่อเหมาะสมกับผู้เรียน			

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ตารางกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

คนที่	อายุ	IQ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1.	13	57	16	52
2	12	67	19	43
3	13	69	22	45
4	14	65	21	58
5	11	52	2	40
6	12	58	3	46
7	13	67	13	36
8	14	63	10	54

ภาคผนวก ค
การประเมินผล และแบบทดสอบ

คู่มือดำเนินการทดสอบความสามารถในการอ่าน

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำนี้ต้องการประเมินความสามารถในการอ่านคำ
ของนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. แบบทดสอบนี้มี 5 หมวด หมวดละ 6 คำ จำนวน 30 คำ
3. แบบทดสอบนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ จำนวน 30 คำ 30 คะแนน
ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน
4. ข้อควรระวังในการดำเนินการทดสอบ
ก่อนการทดสอบผู้ดำเนินการทดสอบควรสร้างความคุ้นเคย และสร้างบรรยากาศ
สถานที่ทำการทดสอบควรมีบรรยากาศที่สงบ ไม่มีคนพลุกพล่าน หรือเสียงดัง
ผู้ดำเนินการทดสอบควรทดสอบในแบบทดสอบตอนที่ 1 ก่อน แล้วจึงดำเนินการ
ทดสอบในแบบทดสอบตอนที่ 2

คู่มือดำเนินการทดสอบความสามารถในการอ่านคำ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ

ก่อนทำการทดสอบ

1. ผู้ดำเนินการทดสอบควรศึกษาขั้นตอน และวิธีการทดสอบให้เข้าใจก่อนลงมือทดสอบ
2. ผู้ดำเนินการทดสอบ เตรียมแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ ให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่จะทดสอบ

ระหว่างทำการทดสอบ

1. ผู้ดำเนินการทดสอบแจกแบบทดสอบ ให้นักเรียนเขียนชื่อ และนามสกุล แล้วหลังจากนั้นดำเนินการทดสอบการอ่านออกเสียงคำเป็นรายบุคคล
2. ผู้ดำเนินการทดสอบใช้เวลาทดสอบการอ่านออกเสียงคำ คำละ 2 นาที และเมื่อทำไปได้ 1 หมวดแล้ว ก็ให้หยุดพักได้ 3 นาที แล้วจึงดำเนินการทดสอบจนเสร็จ

หลังทำการทดสอบ

ผู้ดำเนินการทดสอบตรวจแบบทดสอบ แล้วบันทึกคะแนนลงในแบบทดสอบ

แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์

ชุดที่ 1 หมวดสี

สีแดง

สีเหลือง

สีชมพู

สีเขียว

สีฟ้า

สีม่วง

คะแนนอ่านได้.....

คะแนนเต็ม.....

แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์

ชุดที่ 2 หมวดสัตว์

เต่า

ช้าง

หมา

ปลา

เปิด

นก

คะแนนอ่านได้.....

คะแนนเต็ม.....

แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์

ชุดที่ 3 หมวดผัก

แตงกวา

มะระ

ฟักทอง

มะเขือ

บวบ

พริก

คะแนนอ่านได้.....

คะแนนเต็ม.....

แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์

ชุดที่ 4 หมวดผลไม้

ส้ม

แตงโม

กล้วย

มะละกอ

ทุเรียน

สับปะรด

คะแนนอ่านได้.....

คะแนนเต็ม.....

แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์

ชุดที่ 5 หมวดเครื่องใช้ในการเรียน

ดินสอ

ปากกา

พู่กัน

ไม้บรรทัด

กรรไกร

กระเป๋

คะแนนอ่านได้.....

คะแนนเต็ม.....

แบบประเมินความสามารถในการอ่านคำ

ชุดที่ 1 หมวดสี

ชื่อ.....ชั้น.....

วันที่ทดสอบ.....เดือน.....พ.ศ.....

โปรดใส่เครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงตามความสามารถในการอ่านของผู้เรียน

ลำดับ ที่	คำ	ระดับความสามารถในการอ่าน			หมายเหตุ
		2	1	0	
1.	สีแดง				
2.	สีเหลือง				
3.	สีชมพู				
4.	สีเขียว				
5.	สีฟ้า				
6.	สีม่วง				
รวม					

หมายเหตุ เกณฑ์การให้คะแนน คือ

2 หมายถึง อ่านได้ถูกต้องชัดเจน ในเวลาไม่เกิน 1 นาที

1 หมายถึง อ่านได้แต่ไม่ค่อยชัดเจน ใช้เวลานานเกิน 1 นาที แต่ไม่เกิน 3 นาที

0 หมายถึง อ่านไม่ได้ ใช้เวลานานเกินกว่า 3 นาที

สรุป.....

แบบประเมินความสามารถในการอ่านคำ

ชุดที่ 2 หมวดสัตว์

ชื่อ.....ชั้น.....

วันที่ทดสอบ.....เดือน.....พ.ศ.....

โปรดใส่เครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงตามความสามารถในการอ่านของผู้เรียน

ลำดับ ที่	คำ	ระดับความสามารถในการอ่าน			หมายเหตุ
		2	1	0	
1.	เต่า				
2.	ช้าง				
3.	หมา				
4.	ปลา				
5.	เปิด				
6.	นก				
รวม					

หมายเหตุ เกณฑ์การให้คะแนน คือ

2 หมายถึง อ่านได้ถูกต้องชัดเจน ในเวลาไม่เกิน 1 นาที

1 หมายถึง อ่านได้แต่ไม่ค่อยชัดเจน ใช้เวลานานเกิน 1 นาที แต่ไม่เกิน 3 นาที

0 หมายถึง อ่านไม่ได้ ใช้เวลานานเกินกว่า 3 นาที

สรุป.....

แบบประเมินความสามารถในการอ่านคำ

ชุดที่ 3 หมวดผัก

ชื่อ.....ชั้น.....

วันที่ทดสอบ.....เดือน.....พ.ศ.....

โปรดใส่เครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงตามความสามารถในการอ่านของผู้เรียน

ลำดับ ที่	คำ	ระดับความสามารถในการอ่าน			หมายเหตุ
		2	1	0	
1.	แตงกวา				
2.	มะระ				
3.	ฟักทอง				
4.	มะเขือ				
5.	บวบ				
6.	พริก				
รวม					

หมายเหตุ เกณฑ์การให้คะแนน คือ

2 หมายถึง อ่านได้ถูกต้องชัดเจน ในเวลาไม่เกิน 1 นาที

1 หมายถึง อ่านได้แต่ไม่ค่อยชัดเจน ใช้เวลานานเกิน 1 นาที แต่ไม่เกิน 3 นาที

0 หมายถึง อ่านไม่ได้ ใช้เวลานานเกินกว่า 3 นาที

สรุป.....

แบบประเมินความสามารถในการอ่านคำ

ชุดที่ 4 หมวดผลไม้

ชุดที่ 5 ชื่อ.....ชั้น.....

วันที่ทดสอบ.....เดือน.....พ.ศ.....

โปรดใส่เครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงตามความสามารถในการอ่านของผู้เรียน

ลำดับ ที่	คำ	ระดับความสามารถในการอ่าน			หมายเหตุ
		2	1	0	
1.	ส้ม				
2.	แตงโม				
3.	กล้วย				
4.	มะละกอ				
5.	ทุเรียน				
6.	มะม่วง				
รวม					

หมายเหตุ เกณฑ์การให้คะแนน คือ

2 หมายถึง อ่านได้ถูกต้องชัดเจน ในเวลาไม่เกิน 1 นาที

1 หมายถึง อ่านได้แต่ไม่ค่อยชัดเจน ใช้เวลานานเกิน 1 นาที แต่ไม่เกิน 3 นาที

0 หมายถึง อ่านไม่ได้ ใช้เวลานานเกินกว่า 3 นาที

สรุป.....

แบบประเมินความสามารถในการอ่านคำ

ชุดที่ 5 หมวดเครื่องใช้ในการเรียน

ชื่อ.....ชั้น.....

วันที่ทดสอบ.....เดือน.....พ.ศ.....

โปรดใส่เครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงตามความสามารถในการอ่านของผู้เรียน

ลำดับ ที่	คำ	ระดับความสามารถในการอ่าน			หมายเหตุ
		2	1	0	
1.	ดินสอ				
2.	ปากกา				
3.	มีดเหลาดินสอ				
4.	ไม้บรรทัด				
5.	กรรไกร				
6.	กระเป๋				
รวม					

หมายเหตุ เกณฑ์การให้คะแนน คือ

2 หมายถึง อ่านได้ถูกต้องชัดเจน ในเวลาไม่เกิน 1 นาที

1 หมายถึง อ่านได้แต่ไม่ค่อยชัดเจน ใช้เวลานานเกิน 1 นาที แต่ไม่เกิน 3 นาที

0 หมายถึง อ่านไม่ได้ ใช้เวลานานเกินกว่า 3 นาที

สรุป.....

คู่มือดำเนินการทดสอบความสามารถในการอ่านคำ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ

ก่อนทำการทดสอบ

1. ผู้ดำเนินการทดสอบควรศึกษาขั้นต้น และวิธีการทดสอบให้เข้าใจก่อนลงมือทดสอบ
2. ผู้ดำเนินการทดสอบ เตรียมแบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ ให้เพียงพอ กับจำนวนนักเรียนที่จะทดสอบ

ระหว่างทำการทดสอบ

1. ผู้ดำเนินการทดสอบแจกแบบทดสอบ ให้นักเรียนเขียนชื่อ และนามสกุล แล้วหลังจาก นั้นดำเนินการทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ
2. ผู้ดำเนินการทดสอบใช้เวลาทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ โดยใช้เวลา 3 นาที

หลังทำการทดสอบ

ผู้ดำเนินการทดสอบตรวจแบบทดสอบ แล้วบันทึกคะแนนลงในแบบบันทึก

ชื่อ – สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดสี

ข้อ (1)

ก. สีแดง

ข. สีดำ

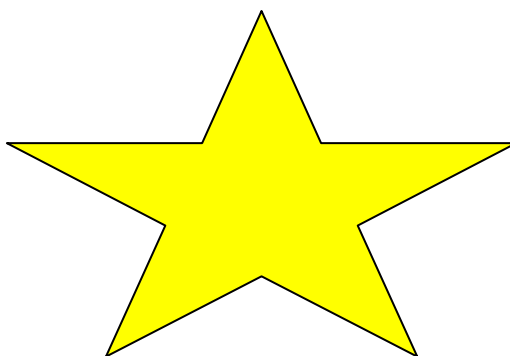
ค. สีนํ้าเงิน

ชื่อ – สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดสี

ข้อ (2)

ก. สีขาว

ข. สีเหลือง

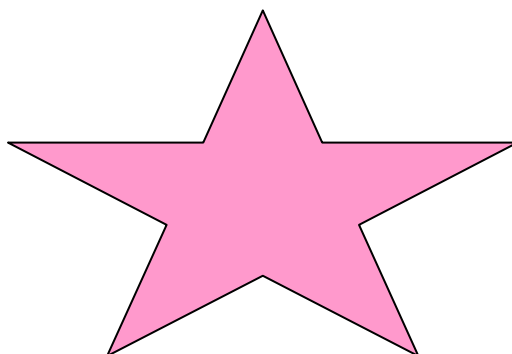
ค. สีม่วง

ชื่อ – สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดสี

ข้อ (3)

ก. สีขาว

ข. สีชมพู

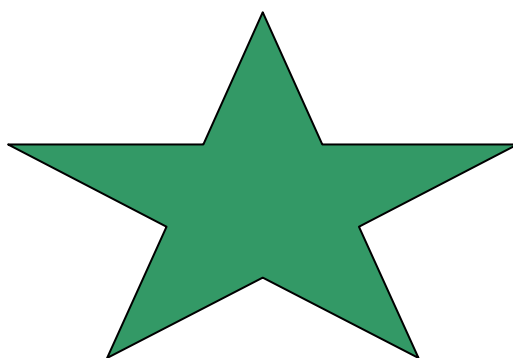
ค. สีน้ำเงิน

ชื่อ – สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดสี

ข้อ (4)

ก. สีม่วง

ข. สีเขียว

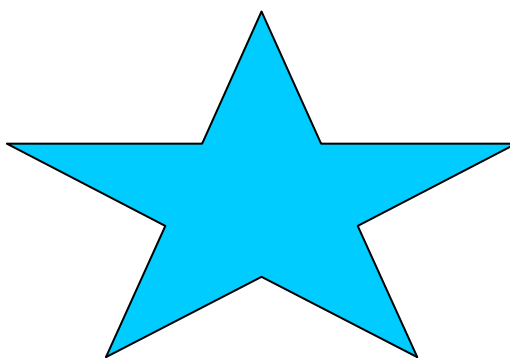
ค. สีขาว

ชื่อ – สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดสี่

ข้อ (5)

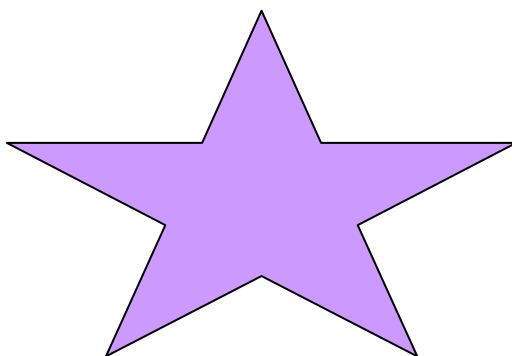
- ก. สิ้นน้ำเงิน
 - ข. สิ้นน้ำตาล
 - ค. สิ้นฟ้า
-

ชื่อ – สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดสี

ข้อ (6)

ก. สีม่วง

ข. สีนํ้าตาล

ค. สีเทา

ชื่อ – สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงเส้นจับคู่รูปภาพกับคำให้ถูกต้อง

ชุดที่ 1 หมวดสี

1)				สีเขียว
2)				สีฟ้า
3)				สีแดง
4)				สีม่วง
5)				สีชมพู
6)				สีเหลือง

คะแนนได้.....

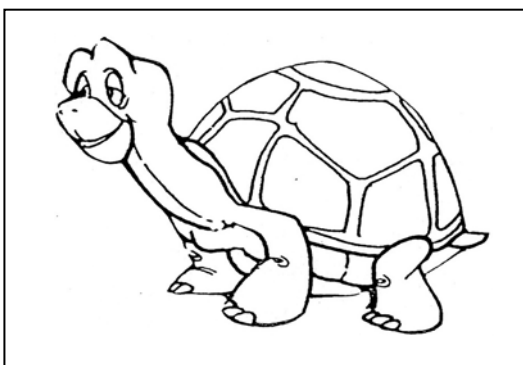
คะแนนเต็ม.....

ชื่อ – สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดสัตว์

ข้อ (1)

ก. เต่า

ข. ห่าน

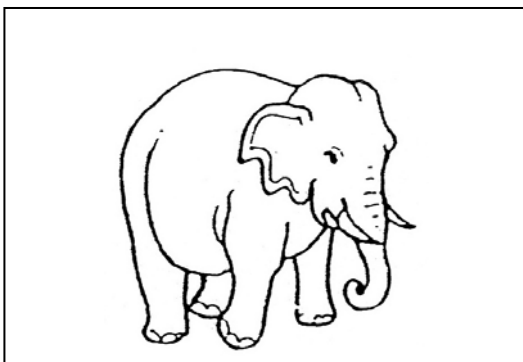
ค. กระต่าย

ชื่อ – สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดสัตว์

ข้อ (2)

ก. สิงโต

ข. ช้าง

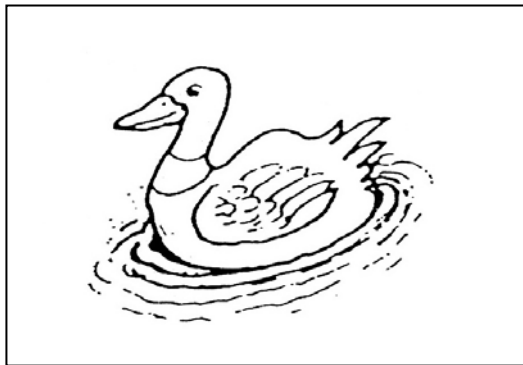
ค. ยีราฟ

ชื่อ – สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดสัตว์

ข้อ (3)

ก. ไก่

ข. เป็ด

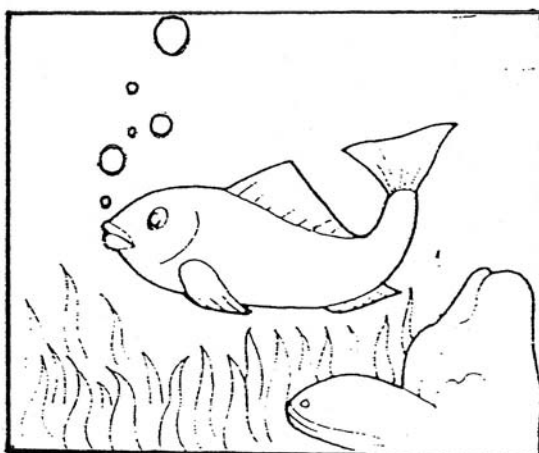
ค. ห่าน

ชื่อ – สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดสัตว์

ข้อ (4)

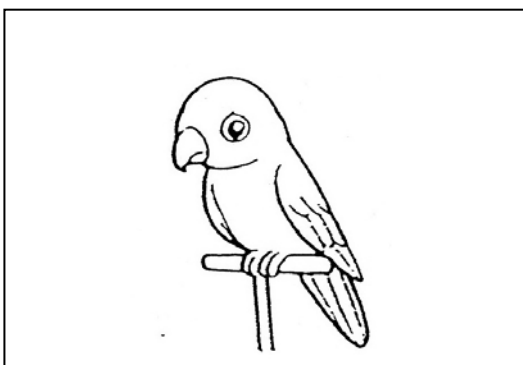
- ก. จระเข้
- ข. กิ้งก่า
- ค. ปลา

ชื่อ – สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดสัตว์

ข้อ (5)

ก. นก

ข. เป็ด

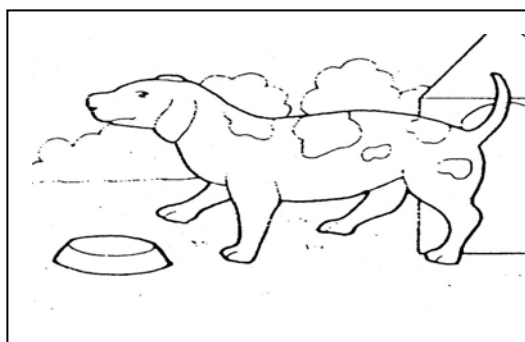
ค. ห่าน

ชื่อ – สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดสัตว์

ข้อที่ (6)

ก. แมว

ข. หมู

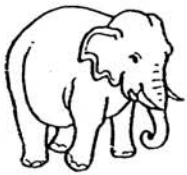
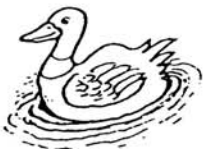
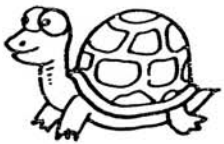
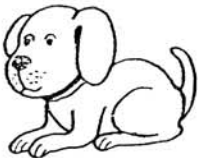
ค. หมา

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงเส้นจับคู่รูปภาพกับคำให้ถูกต้อง

ชุดที่ 2 หมวดสัตว์

1)		♡	♡	หมา
2)		♡	♡	ปลา
3)		♡	♡	เต่า
4)		♡	♡	ช้าง
5)		♡	♡	นก
6)		♡	♡	เป็ด

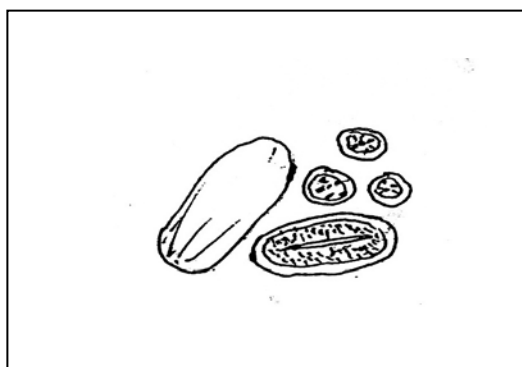
คะแนนได้.....

คะแนนเต็ม.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดผัก

ข้อที่ (1)

ก. มะเขือ

ข. แตงกวา

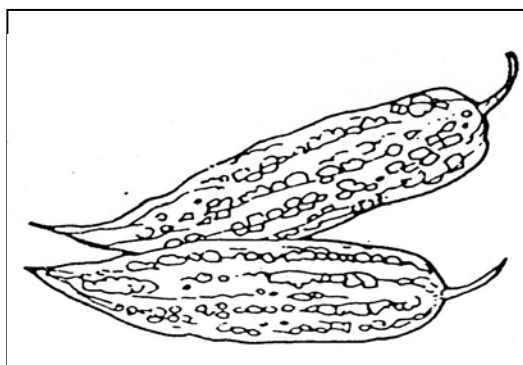
ค. ห้วหอม

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดผัก

ข้อที่ (2)

ก. แตงกวา

ข. ฟัก

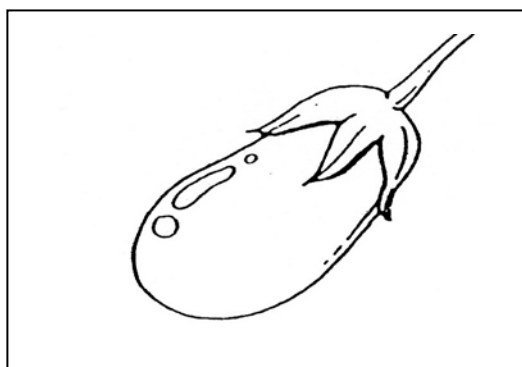
ค. มะระ

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดผัก

ข้อที่ (3)

ก. มะระ

ข. มะเขือ

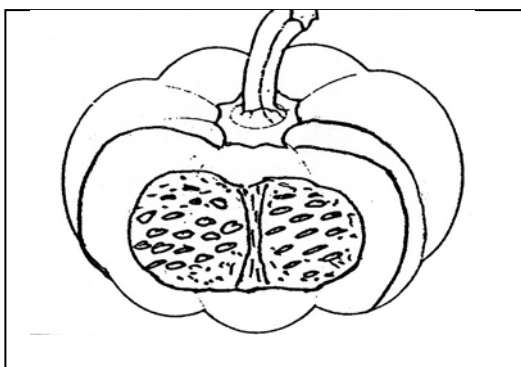
ค. แตงกวา

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดผัก

ข้อที่ (4)

ก. ฟักทอง

ข. มะเขือเทศ

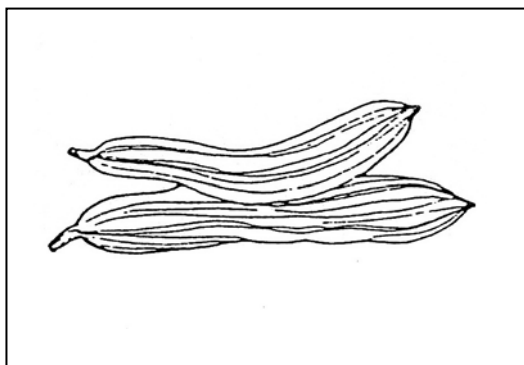
ค. กระหล่ำปลี

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดผัก

ข้อที่ (5)

ก. บวบ

ข. ฟัก

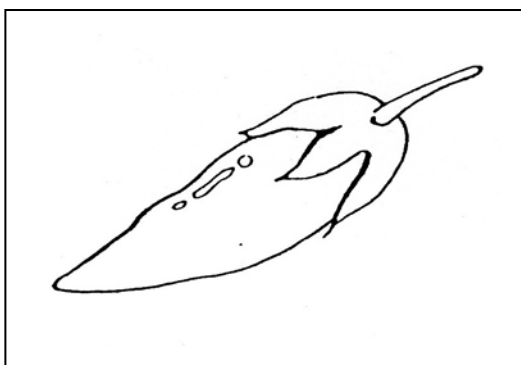
ค. ถั่วพู

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดผัก

ข้อที่ (6)

ก. กระเจี๊ยบ

ข. พริก

ค. มะระ

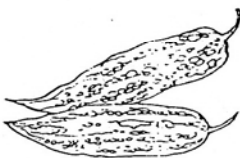
ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงเส้นจับคู่รูปภาพกับคำให้ถูกต้อง

ชุดที่ 3 หมวดผัก

1)		♡	♡	บวบ
2)		♡	♡	มะระ
3)		♡	♡	ฟักทอง
4)		♡	♡	พริก
5)		♡	♡	แตงกวา
6)		♡	♡	มะเขือ

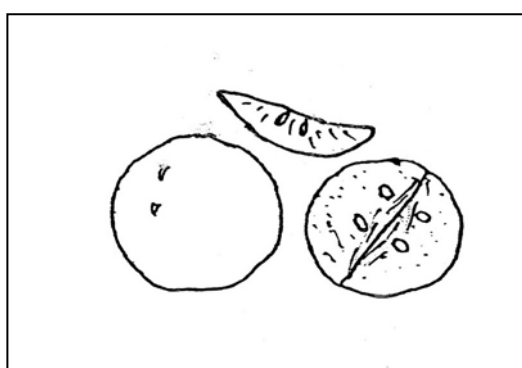
ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....
คะแนนได้.....

คะแนนเต็ม.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดผลไม้

ข้อที่ (1)

ก. ฝรั่ง

ข. ส้ม

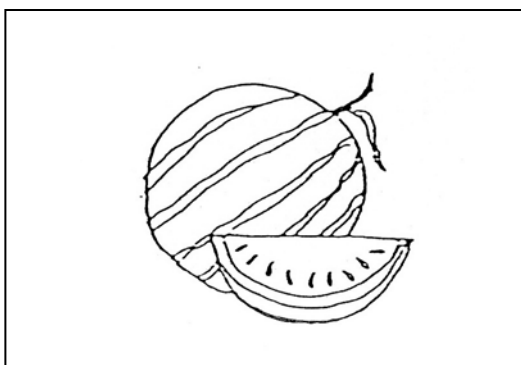
ค. ชมพู่

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดผลไม้

ข้อที่ (2)

ก. ส้ม

ข. ฝรั่ง

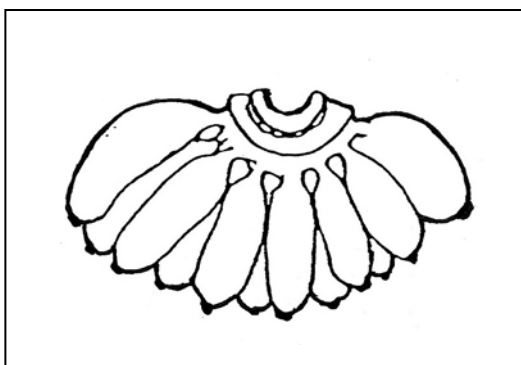
ค. แตงโม

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดผลไม้

ข้อที่ (3)

ก. กล้วย

ข. มะละกอ

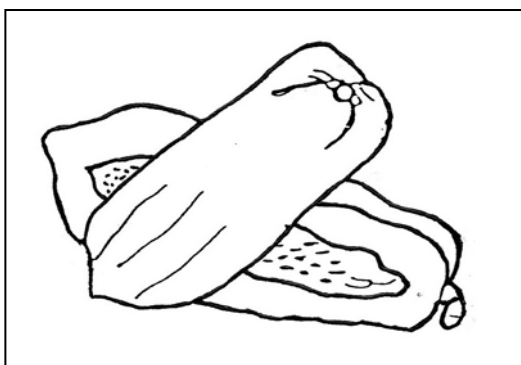
ค. มะขาม

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดผลไม้

ข้อที่ (4)

ก. มะละกอ

ข. ทุเรียน

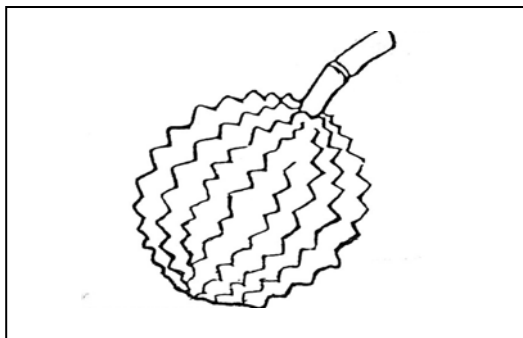
ค. แตงโม

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดผลไม้

ข้อที่ (5)

ก. แตงโม

ข. ทูเรียน

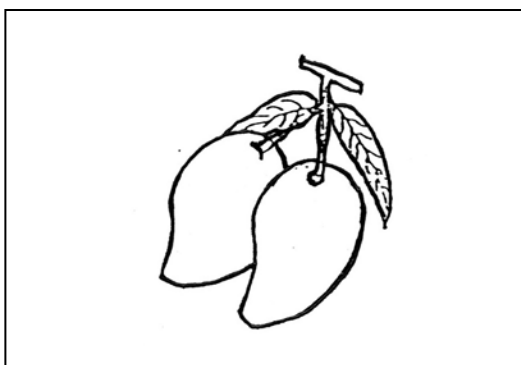
ค. มะละกอ

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดผลไม้

ข้อที่ (6)

ก. มะละกอ

ข. แตงโม

ค. มะม่วง

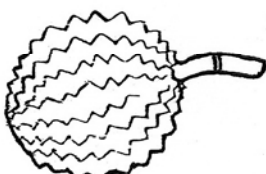
ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงเส้นจับคู่รูปภาพกับคำให้ถูกต้อง

ชุดที่ 4 หมวดผลไม้

1)		♡	♡	ทุเรียน
2)		♡	♡	มะม่วง
3)		♡	♡	กล้วย
4)		♡	♡	แตงโม
5)		♡	♡	มะละกอ
6)		♡	♡	ส้ม

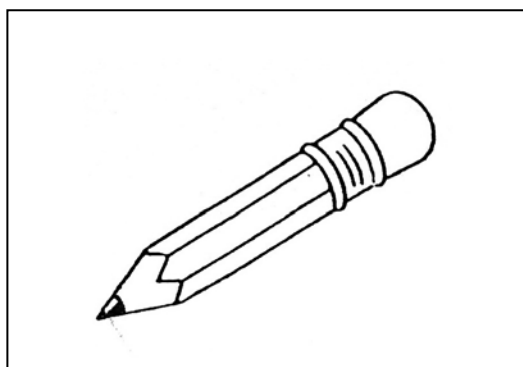
คะแนนได้.....

คะแนนเต็ม.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดเครื่องใช้ในการเรียน

ข้อที่ (1)

ก. ปากกา

ข. ดินสอ

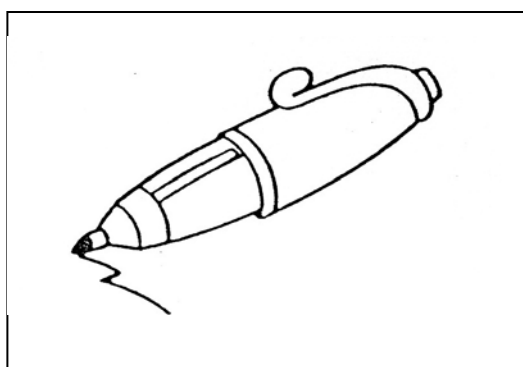
ค. พู่กัน

ชื่อ – สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดเครื่องใช้ในการเรียน

ข้อที่ (2)

ก. ปากกา

ข. ดินสอ

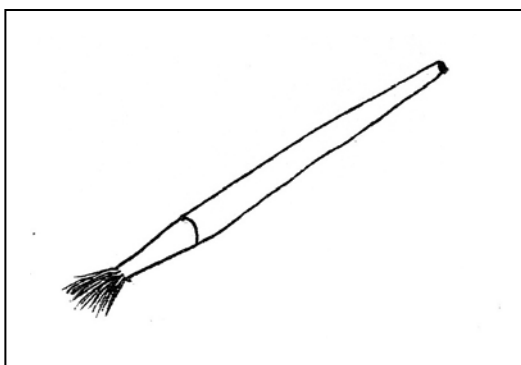
ค. มีดเหลาดินสอ

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดเครื่องใช้ในการเรียน

ข้อที่ (3)

ก. พู่กัน

ข. ดินสอ

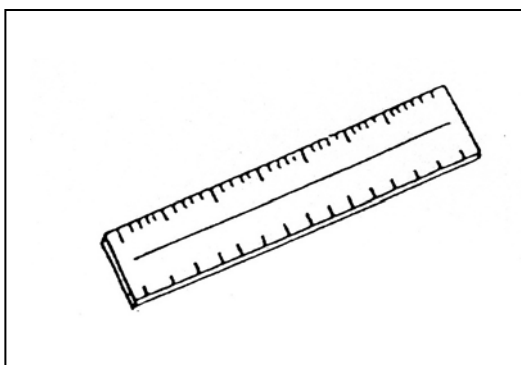
ค. ปากกา

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดเครื่องใช้ในการเรียน

ข้อที่ (4)

ก. ยางลบ

ข. ไม้บรรทัด

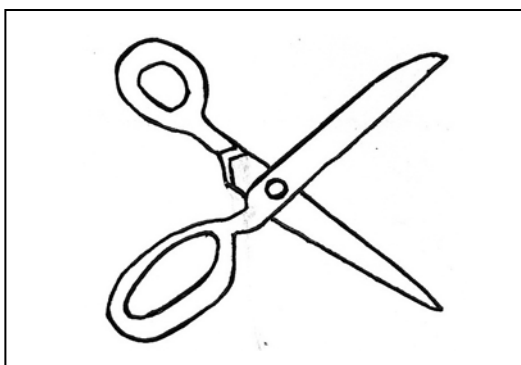
ค. มีดเหลาดินสอ

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดเครื่องใช้ในการเรียน

ข้อที่ (5)

ก. กรรไกร

ข. วงเวียน

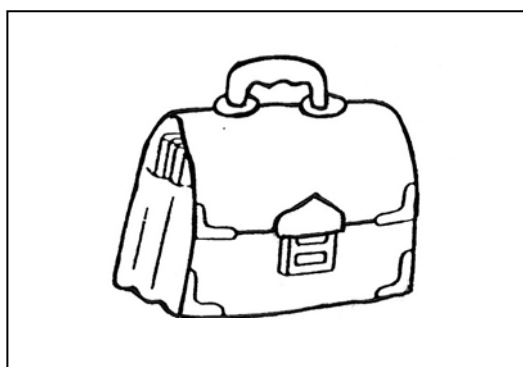
ค. มีดเหลาดินสอ

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกับภาพ
คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท X ทับคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

หมวดเครื่องใช้ในการเรียน

ข้อที่ (6)

ก. สมุด

ข. หนังสือ

ค. กระเป๋า

ชื่อ – สกุล.....ชั้น.....

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

แบบทดสอบวัดความเข้าใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงเส้นจับคู่รูปภาพกับคำให้ถูกต้อง

ชุดที่ 5 หมวดเครื่องใช้ในการเรียน

1)

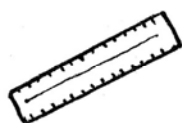
กระเป๋

2)

ดินสอ

3)

กรรไกร

4)

ไม้บรรทัด

5)

พู่กัน

6)

ปากกา

คะแนนได้.....

คะแนนเต็ม.....

แบบประเมินความเข้าใจความหมายของคำ

ชื่อ.....ชั้น.....

โปรดใส่เครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงตามความสามารถในการอ่านของผู้เรียน

ลำดับ ที่	หมวด	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	หมายเหตุ
1.	หมวดสี			
2.	หมวดสัตว์			
3.	หมวดผัก			
4.	หมวดผลไม้			
5.	หมวดเครื่องใช้ในการเรียน			
รวม				

สรุป.....

ภาคผนวก ง
แผนการสอน

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดสี เรื่องสีแดง ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับสี เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า สีแดง

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นักเรียนท่องสัปดาห์หนึ่งมี 7 วัน แล้วครูถามนักเรียนว่า วันอาทิตย์เป็นสีอะไร เพื่อโยงมาสู่คำว่า สีแดง
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ สีแดง ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ สีแดง ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ สีแดง ประกอบกับคำอ่านว่า สีแดง ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า สีแดง อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า สีแดง
4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า สีแดง

5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า สีแดง มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัป สีแดง
2. บัตรคำ
3. โปสเตอร์ สัปดาห์หนึ่งมี 7 วัน
4. เกมเรียงคำ

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดสี เรื่องสีเหลือง ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับสี เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า สีเหลือง

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นักเรียนท่องสัปดาห์หนึ่งมี 7 วัน แล้วครูถามนักเรียนว่า วันจันทร์เป็นสีอะไร เพื่อโยงมาสู่คำว่า สีเหลือง
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ สีเหลือง ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ สีเหลือง ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ สีเหลือง ประกอบกับคำอ่านว่า สีเหลือง ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า สีเหลือง อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า สีเหลือง
4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า สีเหลือง

5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า สีเหลือง มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัป สีเหลือง
2. บัตรคำ
3. โปสเตอร์ สัปดาห์หนึ่งมี 7 วัน
4. เกมเรียงคำ

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดสี่ เรื่องสี่ชมพู ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับสี่ เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า สี่ชมพู

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นักเรียนท่องสัปดาห์หนึ่งมี 7 วัน แล้วครูถามนักเรียนว่า วันอังคารเป็นสีอะไร
เพื่อโยงมาสู่คำว่า สี่ชมพู
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ สี่ชมพู ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ สี่ชมพู ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ สี่ชมพู ประกอบกับคำอ่านว่า สี่ชมพู ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า สี่ชมพู อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า สี่ชมพู
4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า สี่ชมพู

5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า สีชมพู มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัป สีชมพู
2. บัตรคำ
3. โปสเตอร์ สัปดาห์หนึ่งมี 7 วัน
4. เกมเรียงคำ

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดสี่ เรื่องสี่เขียว ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับสี่ เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า สี่เขียว

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นักเรียนท่องสัปดาห์หนึ่งมี 7 วัน แล้วครูถามนักเรียนว่า วันพุธ เป็นสีอะไร เพื่อโยงมาสู่คำว่า สี่เขียว
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ สี่เขียว ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ สี่เขียว ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ สี่เขียว ประกอบกับคำอ่านว่า สี่เขียว ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า สี่เขียว อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า สี่เขียว
4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่าสี่เขียว

5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า สีเขียว มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัป สีเขียว
2. บัตรคำ
3. โปสเตอร์ สัปดาห์หนึ่งมี 7 วัน
4. เกมเรียงคำ

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดสี่ เรื่องสี่ฟ้า ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับสี่ เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า สี่ฟ้า

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นักเรียนท่องสัปดาห์หนึ่งมี 7 วัน แล้วครูถามนักเรียนว่า วันศุกร์เป็นสี่อะไร เพื่อโยงมาสู่คำว่า สี่ฟ้า
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ สี่ฟ้า ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ สี่ฟ้า ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ สี่ฟ้า ประกอบกับคำอ่านว่า สี่ฟ้า ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า สี่ฟ้า อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า สี่ฟ้า
4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า สี่ฟ้า

5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า สีฟ้า มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัป สีฟ้า
2. บัตรคำ
3. โปสเตอร์ สัปดาห์หนึ่งมี 7 วัน
4. เกมเรียงคำ

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดสี่ เรื่องสีม่วง ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับสี เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า สีม่วง

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นักเรียนท่องสัปดาห์หนึ่งมี 7 วัน แล้วครูถามนักเรียนว่า วันเสาร์เป็นสีอะไร เพื่อโยงมาสู่คำว่า สีม่วง
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ สีม่วง ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ สีม่วง ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ สีม่วง ประกอบกับคำอ่านว่า สีม่วง ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า สีม่วง อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า สีม่วง
4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า สีม่วง

5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า สีม่วง มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัป สีม่วง
2. บัตรคำ
3. โปสเตอร์ สัปดาห์หนึ่งมี 7 วัน
4. เกมเรียงคำ

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดสัตว์ เรื่องเต่า ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และเป็นคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า เต่า

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูถามปัญหา อะไรเอ่ย...กับนักเรียน เพื่อโยงมาสู่คำว่า เต่า
2. นักเรียนร้องเพลงเต่า
3. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 3.1 นักเรียนดูรูปภาพ เต่า ภาพที่ 1
 - 3.2 นักเรียนดูรูปภาพ เต่า ภาพที่ 2
 - 3.3 นักเรียนดูรูปภาพ เต่า ประกอบกับคำอ่านว่า เต่า ภาพที่ 3
 - 3.4 นักเรียนอ่านคำว่า เต่า อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 3.5 ทำตามขั้นตอนที่ 3.1 – 3.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
4. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า เต่า
5. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า เต่า

6. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า เต่า มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

7. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัปเต่า
2. บัตรคำ
3. เกม
4. เพลงเต่า

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

เพลงเต่า

เต่า เต่า เต่า เต่ามันมี สี ขา
สี ตีน เดินมา มันทำหัวหุบ ฝึบ ๆ ใล่ ๆ (ซ้ำ)

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดสัตว์ เรื่องช้าง ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และเป็นคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า ช้าง

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูถามปัญหา อะไรเอ่ย...กับนักเรียน เพื่อโยงมาสู่คำว่า ช้าง
2. นักเรียนร้องเพลงช้าง
3. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 3.1 นักเรียนดูรูปภาพ ช้าง ภาพที่ 1
 - 3.2 นักเรียนดูรูปภาพ ช้าง ภาพที่ 2
 - 3.3 นักเรียนดูรูปภาพ ช้าง ประกอบกับคำอ่านว่า ช้าง ภาพที่ 3
 - 3.4 นักเรียนอ่านคำว่า ช้าง อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 3.5 ทำตามขั้นตอนที่ 3.1 – 3.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
4. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า ช้าง
5. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า ช้าง

6. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า ช้าง มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

7. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัปช้าง
2. บัตรคำ
3. เกม
4. เพลงช้าง

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

เพลงช้าง

ช้าง ช้าง ช้าง น้องเคยเห็นช้างหรือเปล่า
 ช้างมันตัวโตไม่เบา จมูกยาว ๆ เรียกว่า งวง
 มีเขี้ยวโค้งงอเรียกว่า งา มีหู มีตา หางยาว

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดสัตว์ เรื่องหมา ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และเป็นคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า หมา

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูถามปัญหา อะไรเอ่ย...กับนักเรียน เพื่อโยงมาสู่คำว่า หมา
2. นักเรียนอ่านคำคล้องจองเกี่ยวกับหมาตามครู
3. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 3.1 นักเรียนดูรูปภาพ หมา ภาพที่ 1
 - 3.2 นักเรียนดูรูปภาพ หมา ภาพที่ 2
 - 3.3 นักเรียนดูรูปภาพ หมา ประกอบกับคำอ่านว่า หมา ภาพที่ 3
 - 3.4 นักเรียนอ่านคำว่า หมา อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 3.5 ทำตามขั้นตอนที่ 3.1 – 3.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
4. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า หมา
5. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า หมา

6. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า หมา มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

7. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัปหมา
2. บัตรคำ
3. เกม
4. คำคล้องจองเกี่ยวกับ หมา

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

คำคล้องจองเกี่ยวกับ หมา

หมา เอ๋ย หมา

เห็นคนเดินมา มันเห่า บ๊อก บ๊อก

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดสัตว์ เรื่องปลา ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และเป็นคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า ปลา

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูถามปัญหา อะไรเอ่ย...กับนักเรียน เพื่อโยงมาสู่คำว่า ปลา
2. นักเรียนอ่านคำคล้องจองเกี่ยวกับปลาตามครู
3. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 3.1 นักเรียนดูรูปภาพ ปลา ภาพที่ 1
 - 3.2 นักเรียนดูรูปภาพ ปลา ภาพที่ 2
 - 3.3 นักเรียนดูรูปภาพ ปลา ประกอบกับคำอ่านว่า ปลา ภาพที่ 3
 - 3.4 นักเรียนอ่านคำว่า ปลา อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 3.5 ทำตามขั้นตอนที่ 3.1 – 3.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
4. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า ปลา
5. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า ปลา

6. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า ปลา มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

7. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัปปลา
2. บัตรคำ
3. เกม
4. คำคล้องจองเกี่ยวกับ ปลา

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

คำคล้องจองเกี่ยวกับ ปลา

ป เอ้ย ป ปลา
 ว้าย น้ำ ไป มา
 เทียว หา ของ กิน
 ถ้า อยู่ บน ดิน
 ปลา ดิ้น ตาย เอย

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดสัตว์ เรื่องเปิด ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และเป็นคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า เปิด

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูถามปัญหา อะไรเอ่ย...กับนักเรียน เพื่อโยงมาสู่คำว่า เปิด
2. นักเรียนร้องเพลงเปิด
3. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 3.1 นักเรียนดูรูปภาพ เปิด ภาพที่ 1
 - 3.2 นักเรียนดูรูปภาพ เปิด ภาพที่ 2
 - 3.3 นักเรียนดูรูปภาพ เปิด ประกอบกับคำอ่านว่า เปิด ภาพที่ 3
 - 3.4 นักเรียนอ่านคำว่า เปิด อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 3.5 ทำตามขั้นตอนที่ 3.1 – 3.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
4. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า เปิด
5. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า เปิด

6. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า เปิด มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

7. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพปั๊บบั๊ฟเปิด
2. บัตรคำ
3. เกม
4. เพลงเปิด

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

เพลงเปิด

ก้ำบ ก้ำบ ก้ำบ เปิดอาน้ำในคลอง
ตา ก็จ้องแลมอง เพราะในคลองมีหอย ปู ปลา

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดสัตว์ เรื่องนก ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และเป็นคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า นก

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูถามปัญหา อะไรเอ่ย...กับนักเรียน เพื่อโยงมาสู่คำว่า นก
2. นักเรียนร้องเพลงนก
3. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพประกอบตามขั้นตอน ดังนี้
 - 3.1 นักเรียนดูรูปภาพ นก ภาพที่ 1
 - 3.2 นักเรียนดูรูปภาพ นก ภาพที่ 2
 - 3.3 นักเรียนดูรูปภาพ นก ประกอบกับคำอ่านว่า นก ภาพที่ 3
 - 3.4 นักเรียนอ่านคำว่า นก อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 3.5 ทำตามขั้นตอนที่ 3.1 – 3.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
4. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า นก
5. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า นก

6. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า นก มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

7. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัปนก
2. บัตรคำ
3. เกม
4. เพลงนก

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

เพลงนก

กา เอ๋ยกา บินมาไวไว
มาจับต้นโพธิ์ โผมาต้นไทร

.....

เพลงนกพิราบ

ผลับ พลับ ผลับ	พลับ ผลับ ขยับบิน
ฝูงนกพิราบ	ดำและเทาน่ารักจริงนา
มันบินวน	อยู่บนหลังคา
บินไปเกาะ	ตามกิ่งพุดซา
ไซร์ปีกหาง	กันอยู่ไปมา
แสงแดดจ้า	พากันคืนรัง

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดฝึก เรื่องแต่งกวา ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับผัก เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และเป็นคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า แต่งกวา

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูถามปัญหา อะไรเอ๋ย...กับนักเรียน เพื่อโยงมาสู่คำว่า แต่งกวา
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพโป๊บบั๊ฟตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ แต่งกวา ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ แต่งกวา ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ แต่งกวา ประกอบกับคำอ่านว่า แต่งกวา ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า แต่งกวา อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดย

อัตโนมัติ

3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า แต่งกวา
4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า แต่งกวา

5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า แต่งกว่า มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัปแต่งกว่า
2. บัตรคำ
3. เกม

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดฝึก เรื่องมะระ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับผัก เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และเป็นคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า มะระ

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูถามปัญหา อะไรเอ๋ย...กับนักเรียน เพื่อโยงมาสู่คำว่า มะระ
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพประกอบตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ มะระ ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ มะระ ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ มะระ ประกอบกับคำอ่านว่า มะระ ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า มะระ อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดย

อัตโนมัติ

3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า มะระ
4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า มะระ

5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า มะระ มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัปมะระ
2. บัตรคำ
3. เกม

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดฝึก เรื่อง ฟักทอง ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับผัก เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และเป็นคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า ฟักทอง

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูถามปัญหา อะไรเอ๋ย...กับนักเรียน เพื่อโยงมาสู่คำว่า ฟักทอง
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพประกอบตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ ฟักทอง ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ ฟักทอง ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ ฟักทอง ประกอบกับคำอ่านว่า ฟักทอง ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า ฟักทอง อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดย

อัตโนมัติ

3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า ฟักทอง
4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า ฟักทอง

5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า ฟักทอง มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัฟฟักทอง
2. บัตรคำ
3. เกม

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดฝึก เรื่อง มะเขือ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับผัก เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และเป็นคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า มะเขือ

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูถามปัญหา อะไรเอ๋ย...กับนักเรียน เพื่อโยงมาสู่คำว่า มะเขือ
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพโป๊บบั๊ฟตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ มะเขือ ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ มะเขือ ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ มะเขือ ประกอบกับคำอ่านว่า มะเขือ ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า มะเขือ อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดย

อัตโนมัติ

3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า มะเขือ
4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า มะเขือ

5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า มะเขือ มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัปมะเขือ
2. บัตรคำ
3. เกม

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดฝึก เรื่องบวบ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับผัก เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และเป็นคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า บวบ

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูถามปัญหา อะไรเอ๋ย...กับนักเรียน เพื่อโยงมาสู่คำว่า บวบ
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพโป๊บบั๊ฟตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ บวบ ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ บวบ ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ บวบ ประกอบกับคำอ่านว่า บวบ ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า บวบ อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดย

อัตโนมัติ

3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า บวบ
4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า บวบ

5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า บวบ มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัปบวบ
2. บัตรคำ
3. เกม

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดฝึก เรื่อง บวบ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับผัก เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และเป็นคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า บวบ

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูถามปัญหา อะไรเอ๋ย...กับนักเรียน เพื่อโยงมาสู่คำว่า บวบ
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ บวบ ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ บวบ ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ บวบ ประกอบกับคำอ่านว่า บวบ ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า บวบ อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดย

อัตโนมัติ

3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า บวบ
4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า บวบ

5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า บวบ มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพบวบอัฟบวบ
2. บัตรคำ
3. เกม

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดผลไม้ เรื่องส้ม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับผลไม้ เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า ส้ม

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูกล่าวถึงลักษณะของผลไม้ชนิดหนึ่ง แล้วให้นักเรียนทายว่าผลไม้ที่ครูกล่าวถึงคือผลไม้ชนิดใด เพื่อโยงมาสู่คำว่า ส้ม
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ ส้ม ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ ส้ม ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ ส้ม ประกอบกับคำอ่านว่า ส้ม ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า ส้ม อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า ส้ม
4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า ส้ม

5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า สัม มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัปสัมผัส
2. บัตรคำ
3. เกม

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดผลไม้ เรื่องแต่งโม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับผลไม้ เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า แต่งโม

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูกล่าวถึงลักษณะของผลไม้ชนิดหนึ่ง แล้วให้นักเรียนทายว่าผลไม้ที่ครูกล่าวถึงคือผลไม้ชนิดใด เพื่อโยงมาสู่คำว่า แต่งโม
2. นักเรียนร้องเพลงแต่งโม
3. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 3.1 นักเรียนดูรูปภาพ แต่งโม ภาพที่ 1
 - 3.2 นักเรียนดูรูปภาพ แต่งโม ภาพที่ 2
 - 3.3 นักเรียนดูรูปภาพ แต่งโม ประกอบกับคำอ่านว่า แต่งโม ภาพที่ 3
 - 3.4 นักเรียนอ่านคำว่า แต่งโมอย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 3.5 นักเรียนทำตามขั้นตอนที่ 3.1 – 3.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
4. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า แต่งโม

5. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า แต่งโม
6. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า แต่งโม มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า
7. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัพแต่งโม
2. บัตรคำ
3. เกม
4. เพลงแต่งโม

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

เพลงแต่งโม

แต่งโมผลใหญ่ ๆ เกิดขึ้นได้จากเม็ดแต่งเม็ดเล็ก
จำไว้นะพวกเด็ก ๆ เม็ดแต่งเม็ดเล็กกลายเป็นแต่งผลใหญ่

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดผลไม้ เรื่องกล้วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับผลไม้ เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า กล้วย

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูกล่าวถึงลักษณะของผลไม้ชนิดหนึ่ง แล้วให้นักเรียนทายว่าผลไม้ที่ครูกล่าวถึงคือผลไม้ชนิดใด เพื่อโยงมาสู่คำว่า กล้วย
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ กล้วย ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ กล้วย ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ กล้วย ประกอบกับคำอ่านว่า กล้วย ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า กล้วย อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า กล้วย
4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า กล้วย

5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า กลัว มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัพกลัว
2. บัตรคำ
3. เกม

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดผลไม้ เรื่องมะละกอ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับผลไม้ เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า มะละกอ

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูกล่าวถึงลักษณะของผลไม้ชนิดหนึ่ง แล้วให้นักเรียนทายว่าผลไม้ที่ครูกล่าวถึงคือผลไม้ชนิดใด เพื่อโยงมาสู่คำว่า มะละกอ
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ มะละกอ ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ มะละกอ ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ มะละกอ ประกอบกับคำอ่านว่า มะละกอ ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า มะละกอ อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า มะละกอ
4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า มะละกอ

5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า มะละกอ มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัปมะละกอ
2. บัตรคำ
3. เกม

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดผลไม้ เรื่องทุเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับผลไม้ เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า ทุเรียน

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูกล่าวถึงลักษณะของผลไม้ชนิดหนึ่ง แล้วให้นักเรียนทายว่าผลไม้ที่ครูกล่าวถึงคือผลไม้ชนิดใด เพื่อโยงมาสู่คำว่า ทุเรียน
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ ทุเรียน ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ ทุเรียน ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ ทุเรียน ประกอบกับคำอ่านว่า ทุเรียน ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า ทุเรียน อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า ทุเรียน
4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า ทุเรียน

5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า ทุเรียน มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัพทุเรียน
2. บัตรคำ
3. เกม

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดผลไม้ เรื่องมะม่วง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับผลไม้ เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า มะม่วง

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูกล่าวถึงลักษณะของผลไม้ชนิดหนึ่ง แล้วให้นักเรียนทายว่าผลไม้ที่ครูกล่าวถึงคือผลไม้ชนิดใด เพื่อโยงมาสู่คำว่า มะม่วง
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ มะม่วง ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ มะม่วง ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ มะม่วง ประกอบกับคำอ่านว่า มะม่วง ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า มะม่วง อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า มะม่วง
4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า มะม่วง

5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า มะม่วง มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัพมะม่วง
2. บัตรคำ
3. เกม

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดเครื่องใช้ในการเรียน เรื่องดินสอ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 – 6

จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับดินสอ เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า ดินสอ

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นักเรียนเล่นเกมเป่ายิงฉุบ (ดัดแปลง) ต่อมาครูเล่นเกมนี้กับนักเรียน โดยครูชูมือแสดงเป็นพู่กัน เพื่อโยงมาสู่คำว่า ดินสอ
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพโป๊บบั๊ฟตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ ดินสอ ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ ดินสอ ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ ดินสอ ประกอบกับคำอ่านว่า ดินสอ ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า ดินสอ อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ

3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า ดินสอ

4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า ดินสอ
5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า ดินสอ มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า
6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัป ดินสอ
2. บัตรคำ
3. เกมเป่ายิงฉุบ
4. เกมเรียงคำ

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

เกมเป่ายิงฉุบ (ดัดแปลง)

วิธีการเล่น

1. ตกลงกับนักเรียนว่า ในการเล่นให้ชูมือออกมา 6 แบบ ดังนี้

ชูนิ้วโป้ง 1 นิ้ว	แสดงถึง	พู่กัน	อันดับ 4
ชูนิ้วชี้ 1 นิ้ว	แสดงถึง	ดินสอ	อันดับ 6
ชูนิ้วชี้กับนิ้วโป้งแนบกัน	แสดงถึง	ปากกา	อันดับ 5
ชูนิ้วกับนิ้วกลาง	แสดงถึง	กรรไกร	อันดับ 1
ชูทั้งแขนแล้วแบมือ	แสดงถึง	ไม้บรรทัด	อันดับ 3
กำมือ	แสดงถึง	กระเป๋	อันดับ 2

2. ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน 2 คน เล่นเกมเป่ายิงฉุบมีมือออกมาคนละ 1 แบบ
 ฝ่ายไหนชูนิ้วอันดับเลขน้อยสุดเป็นฝ่ายชนะ เช่น หมูชูนิ้วเป็น กรรไกร ส่วนแมวชู
 นิ้วเป็นไม้บรรทัด เพราะฉะนั้นหมูเป็นฝ่ายชนะ

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดเครื่องใช้ในการเรียน เรื่องปากกา ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 – 6

จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับเครื่องใช้ในการเรียน เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า ปากกา

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นักเรียนเล่นเกมเป่ายิงฉุบ (ดัดแปลง) ต่อมาครูเล่นเกมนี้กับนักเรียน โดยครูชูมือแสดงเป็นพู่กัน เพื่อโยงมาสู่คำว่า ปากกา
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพโป๊บบั๊ฟตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ ปากกา ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ ปากกา ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ ปากกา ประกอบกับคำอ่านว่า ปากกา ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า ปากกา อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ

3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า ปากกา

4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า ปากกา
5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า ปากกา มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า
6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัป ปากกา
2. บัตรคำ
3. เกมเป่ายิงฉุบ
4. เกมเรียงคำ

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

เกมเป่ายิงฉุบ (ดัดแปลง)

วิธีการเล่น

1. ตกลงกับนักเรียนว่า ในการเล่นให้ชูมือออกมา 6 แบบ ดังนี้

ชูนิ้วโป้ง 1 นิ้ว	แสดงถึง	พู่กัน	อันดับ 4
ชูนิ้วชี้ 1 นิ้ว	แสดงถึง	ดินสอ	อันดับ 6
ชูนิ้วชี้กับนิ้วโป้งแนบกัน	แสดงถึง	ปากกา	อันดับ 5
ชูนิ้วกับนิ้วกลาง	แสดงถึง	กรรไกร	อันดับ 1
ชูทั้งแขนแล้วแบมือ	แสดงถึง	ไม้บรรทัด	อันดับ 3
กำมือ	แสดงถึง	กระเป๋	อันดับ 2
2. ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน 2 คน เล่นเกมเป่ายิงฉุบชูมือออกมาคนละ 1 แบบ ฝ่ายไหนชูนิ้วอันดับเลขน้อยสุดเป็นฝ่ายชนะ เช่น หมูชูนิ้วเป็น กรรไกร ส่วนแมวชูนิ้วเป็นไม้บรรทัด เพราะฉะนั้นหมูเป็นฝ่ายชนะ

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดเครื่องใช้ในการเรียน เรื่อง พู่กัน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 – 6

จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับเครื่องใช้ในการเรียน เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า พู่กัน

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นักเรียนเล่นเกมเป่ายิงฉุบ (ดัดแปลง) ต่อมาครูเล่นเกมนี้กับนักเรียน โดยครูชูมือแสดงเป็นพู่กัน เพื่อโยงมาสู่คำว่า พู่กัน
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพไปบอตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ พู่กัน ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ พู่กัน ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ พู่กัน ประกอบกับคำอ่านว่า พู่กัน ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า พู่กัน อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า พู่กัน

4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า พู่กัน
5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า พู่กัน มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า
6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัป พู่กัน
2. บัตรคำ
3. เกมเป่ายี่งอ
4. เกมเรียงคำ

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

เกมเป่ายี่งอ (ดัดแปลง)

วิธีการเล่น

1. ตกลงกับนักเรียนว่า ในการเล่นให้ชูมือออกมา 6 แบบ ดังนี้

ชูนิ้วโป้ง 1 นิ้ว	แสดงถึง	พู่กัน	อันดับ 4
ชูนิ้วชี้ 1 นิ้ว	แสดงถึง	ดินสอ	อันดับ 6
ชูนิ้วชี้กับนิ้วโป้งแนบกัน	แสดงถึง	ปากกา	อันดับ 5
ชูนิ้วกับนิ้วกลาง	แสดงถึง	กรรไกร	อันดับ 1
ชูทั้งแขนแล้วแบมือ	แสดงถึง	ไม้บรรทัด	อันดับ 3
กำมือ	แสดงถึง	กระเป๋	อันดับ 2

2. ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน 2 คน เล่นเกมเป่ายี่งอชูมือออกมาคนละ 1 แบบ ฝ่ายไหนชูนิ้วอันดับเลขน้อยสุดเป็นฝ่ายชนะ เช่น หมูชูนิ้วเป็น กรรไกร ส่วนแมวชูนิ้วเป็นไม้บรรทัด เพราะฉะนั้นหมูเป็นฝ่ายชนะ

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดเครื่องใช้ในการเรียน เรื่องไม้บรรทัด ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับเครื่องใช้ในการเรียน เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า ไม้บรรทัด

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นักเรียนเล่นเกมเป่ายิงฉุบ (ดัดแปลง) ต่อมาครูเล่นเกมนี้กับนักเรียน โดยครูชูมือแสดงเป็นพู่กัน เพื่อยิงมาสู่คำว่า ไม้บรรทัด
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ ไม้บรรทัด ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ ไม้บรรทัด ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ ไม้บรรทัด ประกอบกับคำอ่านว่า ไม้บรรทัด ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า ไม้บรรทัด อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ

อัตโนมัติ

3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า ไม้บรรทัด
4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า ไม้บรรทัด
5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า ไม้บรรทัด มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า
6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัปไม้บรรทัด
2. บัตรคำ
3. เกมเป่ายิงฉุบ
4. เกมเรียงคำ

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

.....

เกมเป่ายิงฉุบ (ดัดแปลง)

วิธีการเล่น

3. ตกลงกับนักเรียนว่า ในการเล่นให้ชูมือออกมา 6 แบบ ดังนี้

ชูนิ้วโป้ง 1 นิ้ว	แสดงถึง	พู่กัน	อันดับ 4
ชูนิ้วชี้ 1 นิ้ว	แสดงถึง	ดินสอ	อันดับ 6
ชูนิ้วชี้กับนิ้วโป้งแนบกัน	แสดงถึง	ปากกา	อันดับ 5
ชูนิ้วกับนิ้วกลาง	แสดงถึง	กรรไกร	อันดับ 1
ชูทั้งแขนแล้วแบมือ	แสดงถึง	ไม้บรรทัด	อันดับ 3
กำมือ	แสดงถึง	กระเป๋	อันดับ 2

4. ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน 2 คน เล่นเกมเป่ายิงฉุบชูมือออกมาคนละ 1 แบบ ฝ่ายไหนชูนิ้วอันดับเลขน้อยสุดเป็นฝ่ายชนะ เช่น หมูชูนิ้วโป้งเป็น กรรไกร ส่วนแมวชูนิ้วโป้งเป็นไม้บรรทัด เพราะฉะนั้นหมูเป็นฝ่ายชนะ

.....

แผนการสอน

วิชา ภาษาไทย หมวดเครื่องใช้ในการเรียน เรื่องกรรไกร ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

จำนวน 1 คาบ (เวลา 20 นาที)

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับเครื่องใช้ในการเรียน เป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับเด็ก และใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กควรรู้จัก และอ่านได้

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำว่า กรรไกร

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นักเรียนเล่นเกมเป่ายิงฉุบ (ตัดแปลง) ต่อมาครูเล่นเกมนี้กับนักเรียน โดยครูชูมือแสดงเป็นพู่กัน เพื่อโยงมาสู่คำว่า กรรไกร
2. นักเรียนอ่านคำจากหนังสือภาพป๊อปอัพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนดูรูปภาพ กรรไกร ภาพที่ 1
 - 2.2 นักเรียนดูรูปภาพ กรรไกร ภาพที่ 2
 - 2.3 นักเรียนดูรูปภาพ กรรไกร ประกอบกับคำอ่านว่า กรรไกร ภาพที่ 3
 - 2.4 นักเรียนอ่านคำว่า กรรไกร อย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ
 - 2.5 ทำตามขั้นตอนที่ 2.1 – 2.4 อย่างน้อย 2 ครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ
3. นักเรียนเลือกบัตรคำจากบัตรคำที่กำหนดให้ คำว่า กรรไกร
4. เล่นเกมการเรียงส่วประกอบของคำว่า กรรไกร

5. นักเรียนแต่งประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยนำคำว่า กรรไกร มาสัมพันธ์ด้วยโดยตอบเป็นปากเปล่า

6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาพป๊อปอัป กรรไกร
2. บัตรคำ
3. เกมเป่ายิงฉุบ
4. เกมเรียงคำ

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียง
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
3. ตรวจผลงาน

เกมเป่ายิงฉุบ (ดัดแปลง)

วิธีการเล่น

5. ตกลงกับนักเรียนว่า ในการเล่นให้ชูมือออกมา 6 แบบ ดังนี้

ชูนิ้วโป้ง 1 นิ้ว	แสดงถึง	พู่กัน	อันดับ 4
ชูนิ้วชี้ 1 นิ้ว	แสดงถึง	ดินสอ	อันดับ 6
ชูนิ้วชี้กับนิ้วโป้งแนบกัน	แสดงถึง	ปากกา	อันดับ 5
ชูนิ้วกับนิ้วกลาง	แสดงถึง	กรรไกร	อันดับ 1
ชูทั้งแขนแล้วแบมือ	แสดงถึง	ไม้บรรทัด	อันดับ 3
กำมือ	แสดงถึง	กระเป๋	อันดับ 2

6. ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน 2 คน เล่นเกมเป่ายิงฉุบชูมือออกมาคนละ 1 แบบ ฝ่ายไหนชูนิ้วอันดับเลขน้อยสุดเป็นฝ่ายชนะ เช่น หมูชูนิ้วเป็น กรรไกร ส่วนแมวชูนิ้วเป็นไม้บรรทัด เพราะฉะนั้นหมูเป็นฝ่ายชนะ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวอริษฐาน พุ่มพวง
วัน เดือน ปีเกิด	12 พฤษภาคม 2519
ที่อยู่ปัจจุบัน	46/1 หมู่ 14 ต. พรหมพิราม อ. พรหมพิราม จ. พิษณุโลก 65150
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	พนักงานราชการ
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดมหาวนาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิษณุโลกเขต 1 หมู่ 8 ต. ห้วยรอ อ. เมือง จ. พิษณุโลก 65000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2538	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี อ. เมือง จ. พิษณุโลก
พ.ศ. 2542	ค.บ. เอกการประถมศึกษา จากสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก อ. เมือง จ. พิษณุโลก
พ.ศ. 2551	กศ.ม. เอกการศึกษาพิเศษ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร